РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА АГРОХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда:

1. компетентните органи и администрации, осъществяващи държавната политика, официалния контрол и оценката на риска по агрохранителната верига;

2. функциите на органите, свързани с обмена на информация за риска по агрохранителната верига;

3. общите изисквания при осъществяване на официален контрол и други официални дейности по агрохранителната верига на територията на Република България;

4. специфичните изисквания при осъществяване на официален контрол и други официални дейности върху храните на територията на Република България;

5. условията и реда за:

а) разработване и изпълнение на Многогодишен национален план за контрол (МНПК);

б) определяне на национални референтни лаборатории, лаборатории за целите на официалния контрол и вземането на проби по агрохранителната верига;

6. координацията и взаимодействието на органите на официалния контрол по агрохранителната верига с други административни органи;

7. осъществяване на административна помощ и сътрудничество в областта на агрохранителната верига между компетентните органи на Република България, на другите държави членки, Европейската комисия (ЕК) и други институции на Европейския съюз (ЕС), включително използването на територията на Република България на системите на ЕК за управление на информацията и данните във връзка с официалния контрол;

8. мерките, предприемани при кризи и извънредни ситуации по агрохранителната верига;

9. финансирането на дейностите по агрохранителната верига.

(2) Дейностите по този закон се основават на общите принципи и изисквания по Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (ОВ, L 95 от 7 април 2017 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2017/625“.

Чл. 2. Разпоредбите на глава трета „Официален контрол по агрохранителната верига“ се прилагат по отношение на официалния контрол и другите официални дейности, извършвани за проверка на съответствието със законодателството в областите по чл. 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 3. Специфичните изисквания при осъществяване на официален контрол върху елементите на агрохранителната верига, с изключение на храните, се определят със специалните нормативни актове по чл. 12-18. Изискванията за осъществяване на официален контрол върху храните се определят със Закона за храните и този закон.

Глава втора

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ ПО АГРОХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА

Раздел I

Органи, осъществяващи държавна политика

Чл. 4. (1) Министърът на земеделието, храните и горите, министърът на здравеопазването и министърът на икономиката провеждат държавната политика по агрохранителната верига.

(2) Министърът на околната среда и водите провежда държавната политика по отношение на освобождаване на генетично модифицирани организми (ГМО) в околната среда по реда на Закона за генетично модифицирани организми.

Чл. 5. Министърът на земеделието, храните и горите провежда държавната политиката по отношение на:

1. здравето на растенията и растителни продукти;

2. здравето на животните и аквакултурите - отглеждани или диви, ембриони и зародишни продукти;

3. хуманно отношение към животните;

4. ветеринарномедицински продукти и употребата на инвитро диагностични ветеринарномедицински средства;

5. фуражи;

6. безопасност, защита на здравето и интересите на потребителите при производство, дистрибуция и пускане на пазара на храни, с изключение на бутилирани натурални минерални, изворни и трапезни води, етиловия алкохол и дестилатите от земеделски произход и спиртни напитки;

7. странични животински продукти и производни продукти;

8. генетично модифицирани храни и фуражи;

9. лаборатории, извършващи анализи по агрохранителната верига в системата на Министерството на земеделието, храните и горите;

10. зоонози;

11. растителен репродуктивен материал и генетични ресурси в растениевъдството;

12. генетични ресурси в животновъдството и развъдна дейност с тях;

13. остатъци от ветеринарномедицински продукти;

14. продукти за растителна защита, торовете, подобрителите на почва и почвените субстрати;

15. пушилни кондензанти, първични катранови фракции и пушилни ароматизанти;

16. лозаро-винарския сектор;

17. биологично производство и етикетиране на биологични продукти;

18. използването и етикетирането на защитени наименования за произход, защитени географски указания и храни с традиционно специфичен характер;

19. използването на термина „планински продукт“ като незадължителен термин за качество;

20. производството, търговията и използването на ГМО в агрохранителната верига.

Чл. 6. Министърът на здравеопазването провежда държавната политика по отношение на:

1. безопасност, защита на здравето и интересите на потребителите при производство, дистрибуция и пускане на пазара на бутилирани натурални, минерални, изворни и трапезни води;

2. предотвратяване разпространението на инфекции, предавани на хора, чрез храни и води;

3. здравните претенции при предлагане на храни съгласно чл. 2, параграф 2, т. 5 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и

на Съвета от 20 декември 2006 година относно хранителни и здравни претенции за храните (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 15, том 18);

4. лаборатории, извършващи анализи по агрохранителната верига в системата на Министерството на здравеопазването.

Чл. 7. Министърът на икономиката осъществява държавната политика по отношение на безопасността и качеството при производството на етилов алкохол от земеделски произход, дестилати от земеделски произход и спиртните напитки.

Чл. 8. Министърът на земеделието, храните и горите и министърът на здравеопазването съвместно провеждат държавната политика по отношение на:

1. безопасност, защита на здравето и интересите на потребителите при производство, преработка и пускане на пазара на:

а) нови храни;

б) храни, облъчени с йонизиращи лъчения;

в) храни, предназначени за кърмачета и малки деца, храни за специални медицински цели, заместители на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло и храни, в които са вложени витамини, минерали и някои други вещества;

2. предоставяне на информация за храните;

3. добавки, ензими и ароматизанти в храни;

4. замърсители в храни;

5. остатъци от пестициди в храни;

6. материали и предмети, предназначени за контакт с храни;

7. оценка на риска за здравето на човека или животните;

8. национални, утвърдени или браншови стандарти за храни;

9. хранителни добавки;

10. храни, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване.

Раздел II

Органи, осъществяващи официален контрол

Чл. 9. (1) Официален контрол по агрохранителната верига се извършва от:

1. Министерството на икономиката;

2. Министерство на околната среда и водите;

3. Комисията за защита на потребителите;

4. Българската агенция по безопасност на храните (БАБХ);

5. Регионалните здравни инспекции;

6. Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол;

7. Изпълнителната агенция по селекция и репродукция в животновъдството;

8. Изпълнителната агенция по лозата и виното.

(2) Администрациите по ал. 1 са компетентни органи по смисъла на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(3) Официалният контрол по ал. 1 в структурите на Министерството на вътрешните работи, Министерството на правосъдието и Министерството на отбраната се извършва от специализирани за целта звена. Служителите от тези звена отговарят на изискванията на чл. 5, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 10. Министрите по чл. 4, ал. 1 и ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 могат да делегират на контролен орган изпълнението на дейности, свързани с официалния контрол, и на други официални дейности на органи с делегирани правомощия или физически лица при спазване на разпоредбите на чл. 28-33 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 11. (1) При делегиране на дейности по чл. 10 съответният ръководител уведомява писмено ЕК. В уведомлението се посочват дейностите, които се делегират, както и контролният орган, органите с делегирани правомощия или физическите лица, на които се възлага тяхното изпълнение.

(2) Ръководителите по чл. 10 със заповед или чрез договор определят орган за одобряване и надзор на контролния орган, органа с делегирани правомощия или физическите лица, свързани с официалния контрол или други официални дейности, на които са делегирани дейности, свързани с официалния контрол.

(3) В заповедта или договора по ал. 2 се посочват задълженията на контролния орган, на който се делегира изпълнението на дейности, свързани с официалния контрол и на други официални дейности на органите с делегирани правомощия или на физически лица, начините за делегиране, начините за финансиране на изпълнението на задачите от съответните лица, включително начините за установяване на спазването на условията за делегиране на задачите по чл. 29, параграф 1, буква „б" и по чл. 30, параграф 1, буква „б" от Регламент (ЕС) 2017/625.

(4) Ръководителите по чл. 10 осъществяват контрол върху изпълнението на делегираните дейности, свързани с официалния контрол, както и за съответствие с изискванията на чл. 29-32 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(5) Ръководителите по чл. 10 отнемат правомощията на контролен орган за изпълнение на делегирани дейности, свързани с официалния контрол, при спазване на условията и по реда на чл. 33 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 12. Българската агенция по безопасност на храните (БАБХ) осъществява официален контрол по реда на този закон, Закона за Българската агенция по безопасност на храните, Закона за храните, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за фуражите, Закона за генетично модифицирани организми, Закона за животновъдството, Закона за пчеларството, Закона за защита на растенията, Закона за защита на животните, Закона за рибарството и аквакултурите, Закона за прилагане на общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз и подзаконовите нормативни актове по прилагането им.

Чл. 13. Регионалните здравни инспекции осъществяват официален контрол по реда на този закон, Закона за храните, Закона за здравето и подзаконовите нормативни актове по прилагането им.

Чл. 14. Регионалните инспекции по околна среда и води осъществяват контрол върху освобождаването на ГМО в околната среда по реда на чл. 108, ал. 1, т. 2 от Закона за генетично модифицирани организми.

Чл. 15. Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол осъществява контрол по реда на този закон, Закона за посевния и посадъчния материал, Закона за генетично модифицирани организми и подзаконовите нормативни актове по прилагането им.

Чл. 16. Изпълнителната агенция по селекция и репродукция в животновъдството осъществява контрол по реда на този закон, Закона за животновъдството, Закона за генетично модифицирани организми, Закона за пчеларството и подзаконовите нормативни актове по прилагането им.

Чл. 17. Изпълнителната агенция по лозата и виното осъществява контрол по реда на този закон, Закона за виното и спиртните напитки, Закона за прилагане на общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз и подзаконовите нормативни актове по прилагането им.

Чл. 18. Министерството на икономиката и Комисията за защита на потребителите осъществяват контрол по реда на този закон, Закона за виното и спиртните напитки и подзаконовите нормативни актове по прилагането им.

Чл. 19. (1) Висшите училища и учебни центрове организират курсове за обучение на различните целеви групи, свързани с областите, по чл. 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625. Програмите за обученията се изпращат за одобрение от ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8.

(2) Програмите по ал. 1 се одобряват от ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 след съгласуване с Центъра за оценка на риска по хранителната верига.

Раздел III

Органи, осъществяващи оценка на риска по агрохранителната верига и обмен на информация за риска по агрохранителната верига

Чл. 20. Оценката на риска по агрохранителната верига се извършва от Центъра за оценка на риска по хранителната верига към министъра на земеделието, храните и горите по реда на Закона за Центъра за оценка на риска по хранителната верига.

Чл. 21. (1) Министерството на земеделието, храните и горите:

1. координира дейностите за обмен на информация за риска съгласно чл. 3, параграф 13 и чл. 10 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 15, том 8), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 178/2002“;

2. уведомява ЕК и другите държави членки относно възникнали рискове на територията на Република България в рамките на компетентността си;

3. чрез Българската агенция по безопасност на храните уведомява Световната организация по здравеопазване на животните относно възникнали огнища на заразни болести по животните и Европейската и средиземноморска организация за растителна защита относно вредители по растенията;

4. чрез Центъра за оценка на риска по хранителната верига уведомява Европейския орган за безопасност на храните относно анализирани от него рискове, свързани с безопасността на агрохранителната верига.

(2) Министерството на здравеопазването уведомява Световната здравна организация, Европейския център за превенция и контрол на заболяванията, ЕК, Европейския орган за безопасност на храните и останалите държави членки относно възникнали рискове на територията на държавата, в рамките на неговата компетентност.

Чл. 22. (1) Министрите по чл. 4, ал. 1 и ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8, Центърът за оценка на риска по хранителната верига и заинтересованите страни обменят информация и си взаимодействат в процеса на анализа на и обмена на информация за риска по отношение на опасностите, рисковете и свързаните с тях фактори.

(2) Обменът на информация за риска по агрохранителната верига включва:

1. въпроси, свързани с прилагане изискванията на правото на Европейския съюз в областта на агрохранителната верига;

2. сигнали или информация, свързани с елементи по агрохранителната верига;

3. информация, свързана с координацията и контрола на болестите по растенията, животните и зоонозите;

4. други въпроси, свързани с рисковете по агрохранителната верига.

Чл. 23. (1) Министрите по чл. 4, ал. 1 и ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 в рамките на компетенциите си разглеждат всеки получен сигнал от други административни органи или лица, свързан с искане на съдействие или информация.

(2) При получаване на сигнал по ал. 1 съответният административен орган:

1. регистрира сигнала;

2. прави проверка за установяване на фактите и обстоятелствата, посочени в сигнала, и предприема необходимите действия в случай на констатирани несъответствия с нормативната уредба;

3. информира подателя за предприетите действия по т. 2.

Глава трета

ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ПО АГРОХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА

Раздел I

Общи изисквания при осъществяване на контрол по агрохранителната верига

Чл. 24. (1) Контролът по агрохранителната верига се извършва върху елементите на агрохранителната верига при спазване на изискванията на Регламент (ЕС) 2017/625, правото на ЕС в областта на агрохранителната верига, този закон и подзаконовите нормативни актове по чл. 12-18.

(2) Ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8, на контролните органи, на които е делегирано изпълнението на дейности, свързани с официалния контрол, или на други официални дейности, утвърждават писмени процедури за осъществяване на официален контрол и процедури за проверка на контрола, когато такива не са разписани в закон или подзаконов акт.

(3) Процедурите по ал. 2 са публични и се актуализират и коригират при необходимост.

(4) За извършения контрол по агрохранителната верига се изготвят писмени записи съгласно изискванията на чл. 13 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(5) Лицата, които осъществяват контрол по агрохранителната верига, преминават обучения съгласно чл. 5, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/625 и съобразно спецификата на дейността им.

Чл. 25. (1) Ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8:

1. публикуват най-малко веднъж годишно информация относно организацията и осъществяването на официалния контрол;

2. утвърждават процедури, които гарантират, че неточностите в предоставената на обществеността информация по т. 1 се коригират своевременно.

(2) Процедурите по ал. 1, т. 2 съдържат и информация за осъществения контрол по отношение на бизнес операторите.

(3) Редът за предоставяне на информация относно класирането на операторите в резултат на осъществения контрол по чл. 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/625 се определя с наредба на Министерския съвет.

Чл. 26. (1) Контролният орган може да разяснява изложените в жалбите и публикациите обстоятелства и да предоставя исканите доказателства по заявление на бизнес оператор при спазване на изискванията за поверителност на информацията - предмет на професионална тайна, съгласно чл. 8 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(2) Ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 утвърждават правила за реда и начина за предоставяне на информацията и доказателствата по ал. 1, включително за резултатите от извършения контрол.

Чл. 27. Длъжностните лица, осъществяващи официален контрол по агрохранителната верига, в допълнение на методите и техниките по чл. 14 от Регламент (ЕС) 2017/625:

1. са длъжни да предприемат незабавно, без да е необходимо съгласие на лицата, извършващи дейност по агрохранителната верига, необходимите мерки за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болести по животните, зоонози и токсикоинфекции при хората, вредители по растенията и за ликвидиране на кризи, свързани с елементи на агрохранителната верига;

2. имат право да изискват представяне на сведения, записи, документи и друг доказателствен материал, включително имената и адресите на лицата, от които са получили и/или на които са доставени елементи на агрохранителната верига.

Чл. 28. (1) Контролните органи по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 съобразно контролираните от тях дейности и в зависимост от тежестта на установените нарушения на нормативните изисквания прилагат една или няколко от мерките по чл. 138 от Регламент (ЕС) 2017/625, както и:

1. предписват отстраняване на установени от тях несъответствия с нормативните изисквания и когато е целесъобразно, изискваните от съответния оператор действия, които да предприеме, за да коригира несъответствието и да предотврати повторната му поява;

2. затварят обект, в който се извършва дейност, без да е одобрен или регистриран по съответния ред; в този случай се прилагат и мерките по чл. 138, параграф 2, букви „ж" и „з" от Регламент (ЕС) 2017/625.

3. спират дейността на обектите, в които се осъществяват дейности по агрохранителната верига, при неплащане на таксите, определени в тарифите по специалните закони, над три месеца считано от момента на задължняване.

(2) Мерките по чл. 138, параграф 2, букви „г", „ж", „з", „й" и „к" от Регламент (ЕС) 2017/625 се прилагат и в случаите на непредоставен достъп или съдействие съгласно чл. 15, параграф 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(3) Мерките по чл. 138, параграф 2, букви „ж", „з", „и" и „к" от Регламент (ЕС) 2017/625 се прилагат и при наличие на опасност за здравето на човека, животните и растенията, която не е в резултат на нарушение на нормативни изисквания и не представлява опасност по чл. 69. В тези случаи изпълнението на мерките е за сметка на държавния бюджет.

(4) При прилагане на мярката по чл. 138, параграф 2, буква „з" от Регламент (ЕС) 2017/625 от длъжностните лица, извършващи контрола, се поставят удостоверителни знаци и/или обозначения (за търговия от разстояние на елементи от агрохранителната верига), за което се съставя протокол.

(5) Прилагането на мерки по чл. 138, параграф 1-3 от Регламент (ЕС) 2017/625 не освобождава отговорните лица от административно-наказателна отговорност, ако не подлежат на по-тежко наказание.

(6) При налагане на мярка по чл. 138, параграф 2, букви „з" и „й" от Регламент (ЕС) 2017/625, както и по ал. 1, т. 2, контролният орган, наложил съответната мярка, в 3-дневен срок писмено уведомява останалите администрации, осъществяващи контролни функции в обекта, за предприемане на действия от тяхната компетентност за изпълнение на наложената мярка.

Чл. 29. (1) Мерките по чл. 28, ал. 1 се прилагат:

1. с предписание на длъжностното лице, осъществяващо официален контрол - по чл. 28, ал.1, т. 1;

2. със заповед, издадена от ръководителя на съответната администрация по чл. 11, ал. 1 или от упълномощено от него лице - по чл. 28, ал. 1, т. 2 и 3.

(2) Мерките по чл. 138, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625 се прилагат:

1. с предписание на длъжностното лице, осъществяващо официален контрол - по чл. 138, параграф 2, букви „а", „б", „в" и „д" от Регламент (ЕС) 2017/625;

2. със заповед, издадена от ръководителя на съответната администрация по чл. 9, ал. 1, или разпореждане на официалния ветеринарен лекар, контролиращ обекта, когато е приложимо - по чл. 138, параграф 2, букви „г", „ж" и „и" от Регламент (ЕС) 2017/625;

3. със заповед, издадена от ръководителя на съответната администрация по чл. 9, ал. 1 или упълномощено от него лице или по специалните закони по чл. 12-18 - с акта, посочен в съответния закон - по чл. 138, параграф 2, букви „е", „з", „й" и „к" от Регламент (ЕС) 2017/625.

(3) При отстраняване на нарушения, за които са приложени мерки по чл. 138 от Регламент (ЕС) 2017/625 и по чл. 28, ал. 1, т. 2 и 3, контролният орган извършва проверка и изготвя писмен запис със становище за прекратяване на съответната мярка. Копие от документа се връчва срещу подпис на бизнес оператора или на упълномощен от него представител. Мярката се отменя от по-горестоящ административен орган или изрично оправомощено от него длъжностно лице.

(4) Индивидуалните административни актове по ал. 1 и 2 се съобщават и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 30. (1) Обект, в който се осъществява дейност по агрохранителната верига, се регистрира или одобрява от органите на официалния контрол по чл. 9, ал. 1, т. 3-8, когато има изискване в специален закон и когато за него е издадено:

1. влязло в сила разрешение за ползване по чл. 177, ал. 2 от Закона за устройство на територията - в приложимите случаи;

2. удостоверение за въвеждане в експлоатация по чл. 177, ал. 3 от Закона за устройство на територията - в приложимите случаи;

3. разрешение за строеж - за стопански и второстепенни постройки по чл. 41, ал. 1 от Закона за устройство на територията;

4. разрешение за поставяне по чл. 56, ал. 2 от Закона за устройство на територията - за преместваемите обекти.

(2) Изградените оранжерии по чл. 151, ал. 1, т. 3 от Закона за устройство на територията се регистрират само въз основа на заявление.

(3) Обектите на физически лица, в които се отглеждат животни за лични нужди, се регистрират съгласно Закона за ветеринарномедицинската дейност.

Чл. 31. Органите на официалния контрол по агрохранителната верига:

1. се включват в състава на експертните съвети по устройство на територията;

2. съгласуват устройствени планове, когато е предвидено в Закона за устройство на територията;

3. участват в оценката на съответствието на инвестиционните проекти, когато тя се извършва с приемане от експертен съвет на одобряващата администрация или по искане на физически или юридически лица;

4. дават становища по готовността на строежите за въвеждането им в експлоатация или участват в състава на държавните приемателни комисии за обекти от агрохранителната верига по реда на Закона за устройство на територията.

Чл. 32. (1) Органите на официалния контрол поддържат публични електронни регистри за регистрираните, съответно за одобрените обекти, с осигурен свободен достъп чрез интернет.

(2) Регистрите се създават и поддържат при условията на електронен обмен на документи и свързаност с другите електронни регистри на органите на официалния контрол.

(3) Административните производства и регистрирането на издаваните актове се извършват чрез електронен обмен на документи.

(4) Актовете за регистрация и Удостоверенията за одобрение на обектите, в които се осъществяват дейности по агрохранителната верига, могат да се издават като електронни документи, като органите, които извършват официален контрол по агрохранитслната верига, а при необходимост и други органи, могат да получават автоматизиран достъп до информацията от съответния регистър при условията на регистрова свързаност.

Чл. 33. (1) Бизнес операторите, които имат право на второ експертно становище, съгласно чл. 35, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 подават писмено заявление по реда на наредбите по чл. 55, ал. 3.

(2) За гарантиране на правото по ал. 1 компетентните органи по чл. 9, ал. 1 вземат достатъчно количество лабораторни проби съгласно правила, определени в наредбите по чл. 55, ал. 3.

(3) Разходите за второто експертно становище по ал. 1 се поемат от бизнес оператора.

(4) Когато възникне спор между компетентните органи и бизнес оператора по смисъла на чл. 35, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/625, ново изпитване се извършва в националната референтна лаборатория, референтна лаборатория на друга държава членка или от посочена от тях друга официална лаборатория. Резултатът от изпитването или диагностиката са окончателни.

(5) Искането на второ експертно становище не спира изпълнението на мерките, наложени от компетентните органи в случаите по чл. 35, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 34. Официалният контрол по агрохранителната верига се извършва и по жалби и публикации.

Чл. 35. Министрите по чл. 4, ал. 1 и ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 съобразно своята компетентност одобряват със заповед правила, които съдържат механизми съгласно чл. 140, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625 за подаване на сигнали за нарушения или съмнения за нарушения на този закон и Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 36. Министърът на земеделието, храните и горите по предложение на изпълнителния директор на БАБХ уведомява ЕК относно местата за въвеждане на елементите на агрохранителната верига, когато се изисква извършването на контрол при въвеждането, съгласно приложимото право на ЕС.

Чл. 37. (1) Министърът на земеделието, храните и горите по предложение на изпълнителния директор на БАБХ определя със заповед списък на граничните контролни пунктове за извършване на официален контрол на една или повече категории животни и стоки по чл. 47, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(2) Преди определянето на граничен контролен пункт за извършване на официален контрол министърът на земеделието, храните и горите по предложение на изпълнителния директор на БАБХ уведомява ЕК. Определянето на граничен контролен пункт за извършване на официален контрол се извършва по реда на чл. 59 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(3) Министърът на земеделието, храните и горите уведомява ЕК и другите държави членки за оттеглянето на определянето на граничен контролен пункт съгласно чл. 62, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 и за причините за оттеглянето.

(4) Министърът на земеделието, храните и горите уведомява ЕК и другите държави членки за спирането на действието на определянето на граничен контролен пункт по смисъла на чл. 63 от Регламент (ЕС) 2017/625 и за причините за спирането на действието.

(5) Списъкът на граничните контролни пунктове по ал. 1 се публикува на интернет страницата на БАБХ и съдържа информацията по чл. 60, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 38. (1) Ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 със заповед определят служители, които са упълномощени да подписват официални сертификати.

(2) Служителите по ал. 1 отговарят на изискванията на чл. 88, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(3) Ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 със заповед одобряват правила, с които се гарантира предотвратяване издаването на неверни или подвеждащи официални сертификати или злоупотребата с тях.

Раздел II

Специфични изисквания при осъществяване на официален контрол върху храни

Чл. 39. Българската агенция по безопасност на храните осъществява официален контрол върху храните съгласно изискванията на правото на ЕС в областта на храните, този закон, Закона за храните и актовете по прилагането им.

Чл. 40. Официалният контрол върху храни от животински произход се извършва съгласно изискванията на делегираните актове и актовете за изпълнение, приети съгласно Регламент (ЕС) 2017/625 и Регламент (ЕО) № 178/2002.

Чл. 41. (1) Министърът на земеделието, храните и горите с наредба определя мерките за контрол на:

1. замърсителите от околната среда в животни, храни от животински произход, фуражни суровини, фуражни добавки, комбинирани и медикаментозни фуражи, питейна вода, която влиза в контакт със суровини и храни от животински произход, и вода в обектите за развъждане и отглеждане на риба и други водни организми;

2. остатъците от ветеринарномедицински продукти (ВМП) в храни от животински произход и вода в обектите за развъждане и отглеждане на риба и други водни организми.

(2) За осъществяване на контрола по ал. 1 БАБХ ежегодно разработва и изпълнява Национална мониторингова програма.

(3) Българската агенция по безопасност на храните представя програмата по ал. 2 за текущата година за одобряване от ЕК.

(4) Българската агенция по безопасност на храните информира ежегодно ЕК за резултатите от изпълнението на програмата от предходната година.

Чл. 42. Здравните изисквания към животните, от които се добиват храните, се определят с наредба на министъра на земеделието, храните и горите.

Чл. 43. (1) Министерският съвет по предложение на министъра на земеделието, храните и горите приема Национална програма за предотвратяване и намаляване загубата на храни.

(2) Дейностите по националната програма се финансират от държавния бюджет в рамките на бюджета на Министерството на земеделието, храните и горите и другите участващи ведомства и могат да бъдат подпомагани чрез други финансови източници.

Чл. 44. Министърът на земеделието, храните и горите определя с наредба изискванията при изпълнение на пилотни проекти с ограничен срок и обхват за оценяване на алтернативни практически условия за извършването на официален контрол върху производството на месо съгласно чл. 18, параграф 9 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 45. При осъществяване на официален контрол на животни, храни от животински произход, зародишни продукти или странични животински продукти на граничните контролни пунктове решението за пратките рибни продукти, живи двучерупчести мекотели, живи бодлокожи, живи мантийни и живи морски коремоноги, предназначени за консумация от човека, освен от официален ветеринарен лекар може да бъде взето и от служители, преминали подходящо обучение и определени за тази цел със заповед на изпълнителния директор на БАБХ, в съответствие с изискванията на чл. 55, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 46. (1) Официален контрол в обекти за добив и преработка на месо от домашни копитни, птици и лагоморфни и месо от дивеч се извършва от официални ветеринарни лекари и инспектори.

(2) Официалните ветеринарни лекари по ал. 1 отговарят на изискванията на чл. 9, ал. 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност и имат всички правомощия съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/627 на Комисията от 15 март 2019 година за определяне на еднакви практически условия за извършването на официален контрол върху продукти от животински произход, предназначени за консумация от човека, в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на

Съвета и за изменение на Регламент (ЕО) № 2074/2005 на Комисията по отношение на официалния контрол (ОВ, L 131 от 17 май 2019 г.).

(3) Инспекторите по ал. 1 извършват контрол под надзора на официален ветеринарен лекар.

Чл. 47. (1) Неотложно клане на животни се извършва под контрола на официален ветеринарен лекар или инспектор:

1. в кланици - след приключване на редовното клане;

2. извън кланиците по т. 1, когато транспортирането на животните до тях е невъзможно.

(2) Санитарно клане на животни се извършва под контрола на официален ветеринарен лекар или инспектор в кланици - след приключване на редовното клане.

(3) Месото от животни, заклани при неотложно клане извън кланицата, се маркира с триъгълен печат с дължина на страната 3,5 cm, който съдържа думите „неотложно клане".

(4) При санитарно клане, в зависимост от резултатите от извършения официален контрол, официалният ветеринарен лекар взема решение за вида на здравната маркировка и за предназначението на месото.

(5) При усложнена епизоотична обстановка министърът на земеделието, храните и горите задължава бизнес операторите на кланици да извършват санитарно клане в кланиците им. Министърът на земеделието, храните и горите утвърждава списък с кланиците, в които да се извършва санитарното клане, по предложение на изпълнителния директор на БАБХ.

(6) Списъкът по ал. 5 се публикува на електронната страница на БАБХ.

Чл. 48. Забранява се:

1. пускането на пазара на храни от животински произход, добити при неотложно или санитарно клане, върху които не е извършен официален контрол;

2. връщането на храни от обекти за търговия на едро и дребно в обекти за производство освен в случаите по чл. 19 от Регламент (ЕО) № 178/2002;

3. пускането на пазара на негодна храна за консумация от човека.

Чл. 49. (1) За издаване на сертификат за износ на храни от животински произход или друг документ износителят подава заявление по образец до директора на Областната дирекция по безопасност на храните (ОДБХ), в което посочва:

1. страната, за която е предназначена пратката;

2. вида и количеството на храните от животински произход;

3. ветеринарния регистрационен номер и наименованието на обекта, от който се изнася пратката;

4. граничния контролен пункт, през който се осъществява изнасянето;

5. допълнителни изисквания към продукта на страната, за която се изнася, когато има такива.

(2) Официалният ветеринарен лекар, контролиращ обекта, проверява съответствието на пратката с данните по ал. 1 и за извършената проверка издава протокол.

(3) След натоварването на пратката ветеринарният лекар по ал. 2 издава сертификат и/или друг документ, върху който се поставят печатът на съответната ОДБХ, щемпелът на официалния ветеринарен лекар и печатът с ветеринарния регистрационен номер на обекта.

(4) След издаване на документите по ал. 3 официалният ветеринарен лекар уведомява официалния ветеринарен лекар на граничния контролен пункт, през който пратката напуска страната.

(5) Отказът за издаване на сертификат по ал. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 50. Вредите, причинени от непълна или невярна информация по чл. 49, са за сметка на износителя.

Чл. 51. (1) Официалните ветеринарни лекари с разпореждане насочват за унищожаване храни от животински произход, когато:

1. установят, че са негодни за консумация или опасни за здравето на хора и/или животни;

2. установят, че са с неизвестен произход;

3. установят, че са внесени в нарушение на изискванията на приложимото законодателство;

4. е получена официална информация, че са опасни за здравето на хора и/или животни;

5. установят, че са произведени, преработени или дистрибутирани в обекти, които не са регистрирани или одобрени по реда на Закона за храните;

6. храните са добити от животни, отглеждани в животновъдни обекти, които не са регистрирани по реда на чл. 137 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

(2) В случаите по ал. 1 официалният ветеринарен лекар съставя протокол, в който описва вида, количеството, броя и други характеристики на храните, подлежащи на унищожаване.

(3) Протоколът е неразделна част от разпореждането по ал. 1.

Чл. 52. Вредите и пропуснатите ползи от наложените забрани по чл. 51 са за сметка на собствениците на обектите, подлежащи на контрол.

Раздел III

Многогодишен национален план за контрол

Чл. 53. (1) За ефективното извършване на официален контрол по агрохранителната верига Министерството на земеделието, храните и горите съгласувано с Министерството на здравеопазването и Министерството на икономиката разработва и актуализира Многогодишен национален план за контрол (МНПК) съгласно чл. 109-113 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(2) Многогодишният национален план за контрол се изготвя съгласно Решение на Комисията № 2007/363/ЕО от 21 май 2007 година относно насоките за подпомагане на държавите членки при изготвянето на

единния интегриран многогодишен национален план за контрол, предвиден в Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 138 от 30 май 2007 г.).

(3) Министерството на земеделието, храните и горите е орган за координиране на изготвянето на МНПК между всички компетентни органи, отговорни за извършването на официален контрол, за осигуряване на съгласуваност с МНПК и за събиране на информация за изпълнението на МНПК и на неговото преразглеждане и актуализиране при необходимост, съгласно чл. 109, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 54. (1) Министерството на земеделието, храните и горите изготвя и изпраща на ЕК годишен доклад за изпълнение на МНПК.

(2) Министрите по чл. 4, ал. 1 и ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 представят на министъра на земеделието, храните и горите ежегодно до 30 април годишен доклад за изпълнението на МНПК за предходната година.

(3) При представянето на данните по ал. 2 се спазва формата съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/723 на Комисията от 2 май 2019 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на стандартния образец на формуляр, който следва да бъде използван в годишните доклади, представяни от държавите членки (ОВ, L 124 от 13 май 2019 г.).

(4) Отговорни за изпълнението на МНПК са контролните органи съгласно правомощията им по този закон и специалните закони по чл. 12-18.

Раздел IV

Условия и ред за вземане на проби, определяне на лабораториите за целите на официалния контрол и на националните референтни лаборатории

Чл. 55. (1) Вземане на проби и извършване на анализи, изпитвания и диагностика на храни и фуражи се извършва съгласно изискванията на правото на ЕС.

(2) Вземане на проби и извършване на анализи, изпитвания и диагностика на растения и растителни продукти, продукти за растителна защита, растителен репродуктивен материал и за целите на зоотехнически проверки се извършва съгласно приложимото право на ЕС и националното законодателство в тази област.

(3) Редът и условията за вземане на проби и извършване на анализи, изпитвания и диагностика на елементи на агрохранителната верига, за които няма изисквания на европейското право или националното законодателство, се определят с наредба на съответния министър по чл. 4.

Чл. 56. (1) Анализ на проби, изпитвания и диагностика за целите на официалния контрол се извършва в собствени лаборатории на администрациите по чл. 9, ал. 1 или в други лаборатории, които отговарят на критериите по чл. 37, параграф 4 и 5 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(2) Ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1 определят със заповед официалните лаборатории, в които се извършват анализи, изпитвания и диагностика на елементи на агрохранителната верига за целите на официалния контрол, при спазване на изискванията на чл. 37, параграф 1, 3-5 от Регламент (ЕС) 2017/625. Списък на определените лаборатории се публикува на интернет страницата на съответната администрация.

(3) Правилата и редът за определяне на официални лаборатории се определят с процедури, утвърдени от ръководителя на съответната администрация по чл. 9, ал. 1.

(4) Когато на територията на Република България няма лаборатория, която да отговаря на критериите по чл. 37, параграф 4 и 5 от Регламент (ЕС) 2017/625, ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1 съобразно компетенциите си определят със заповед лаборатория, разположена в друга държава членка или в трета държава, която е договаряща страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, за официална лаборатория при спазване на изискванията на чл. 37, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(5) Когато определена лаборатория, включена в един или повече списъци по ал. 2, не изпълнява условията по чл. 37, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/625, ръководителят на съответната администрация по чл. 9, ал. 1 със заповед я заличава от списъка.

(6) Заповедта по ал. 5 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

(7) Министрите по чл. 4, ал. 1 и ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 могат да определят със заповед за официална лаборатория лаборатория, която не отговаря на чл. 37, параграф 4, буква „д" Регламент (ЕС) 2017/625, при условие че лабораторията отговаря на изискванията на чл. 40 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 57. (1) Министрите по чл. 4 съобразно компетенциите си определят със заповед национални референтни лаборатории за изследване на елементите на агрохранителната верига, които отговарят на изискванията на чл. 100, параграф 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(2) Министрите по чл. 4 информират за определените от тях национални референтни лаборатории ЕК, съответната референтна лаборатория на ЕС и референтните лаборатории на другите държави членки.

Глава четвърта

КООРДИНАЦИЯ И ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С ДРУГИ ОРГАНИ

Чл. 58. При осъществяване на официален контрол при въвеждане на храни и фуражи, подлежащи на засилен контрол по смисъла на чл. 47, параграф 1, буква „г" от Регламент (ЕС) 2017/625, както и на живи животни и храни от животински произход на територията на Република България от трети държави, БАБХ си взаимодейства с Агенция „Митници" съгласно изискванията на чл. 75, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 и чл. 6 и 7 от Регламент (ЕО) № 136/2004 на Комисията от 22 януари 2004 година за определяне на процедурите за ветеринарни проверки на граничните инспекционни пунктове на Общността на продукти, внасяни от трети страни (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 3, том 53) и на националното законодателство.

Чл. 59. Органите на Министерството на вътрешните работи, както и другите държавни и общински органи в рамките на своите правомощия са длъжни да оказват съдействие на министрите по чл. 4 и на ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 и на техните служители при предотвратяване, преустановяване и разкриване на нарушения по

агрохранителната верига и прилагане на принудителни административни мерки от органите, които осъществяват официален контрол по агрохранителната верига.

Чл. 60. (1) Контролните органи по агрохранителната верига съгласно компетенциите си изготвят план за изпълнение на препоръки за отстраняване на несъответствия, констатирани при одити или мисии на ЕК.

(2) Когато препоръките по ал. 1 са насочени към повече от един контролен орган, се изготвя общ план за отстраняване на несъответствията.

(3) Министрите по чл. 4 със заповед утвърждават правила за осигуряване на координирани действия на контролните органи по агрохранителната верига при установени случаи и получени сигнали за измамни или подвеждащи практики в областите по параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 61. По искане на ръководителите на компетентните администрации по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и Министерството на правосъдието предоставят информация, а при необходимост и достъп до управляваните от тях обекти.

Чл. 62. Областните управители и кметовете на общини уведомяват компетентните органи по агрохранителната верига за извършването на дейност в обекти на територията на съответната община, които не са регистрирани или одобрени по съответния ред.

Глава пета

АДМИНИСТРАТИВНА ПОМОЩ И СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА АГРОХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА МЕЖДУ КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ И ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ

Чл. 63. Министерството на земеделието, храните и горите е единен орган на национално ниво, който отговаря за координиране на сътрудничеството и контактите с ЕК, с другите държави членки и други институции на ЕС във връзка с официалния контрол и другите официални дейности по смисъла на чл. 4, параграф 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 64. Министерството на земеделието, храните и горите е орган за връзка по смисъла на чл. 103 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 65. Системите на ЕК за управление на информацията и данните във връзка с официалния контрол са:

1. компютъризираната система за управление на информацията относно официалния контрол (IMSOC), създадена съгласно Регламент (ЕС) 2017/625;

2. мрежата за измами с храни (AAC - FF) за предотвратяване или премахване на рискове, които могат да възникнат, пряко или чрез околната среда, за хората и животните, или да намалят тези рискове до приемливо ниво, гарантиране на справедливи практики по отношение на търговията с храни и фуражи и гарантиране защитата на интересите на потребителите, включително етикетирането на храни и фуражи, и всяка друга форма на информация, предназначена за потребителите;

3. система за управление на заявленията на продукти за растителна защита съгласно Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ, L 309 от 24 ноември 2009 г.).

Чл. 66. (1) Министерският съвет по предложение на министъра на земеделието, храните и горите:

1. създава и определя състава на Единно звено за контакт по системите на ЕК за координация и комуникация с ЕК;

2. одобрява списък на звената за контакт на територията на страната, чрез които се осъществява координирането на комуникациите между компетентните органи на Република България и останалите държави членки, включително предаването и получаването на искания за административна помощ.

(2) Министърът на земеделието, храните и горите уведомява ЕК и другите държави членки за одобрения списък по ал. 1, т. 2 и за всички промени настъпили в него.

Глава шеста

МЕРКИ ПРИ УПРАВЛЕНИЕ НА КРИЗИ, ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ, СВЪРЗАНИ С АГРОХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА

Чл. 67. (1) За изпълнението на общия план за управление на кризи по чл. 55 от Регламент (ЕО) № 178/2002 министрите по чл. 4 одобряват оперативни планове за действие при извънредни ситуации по отношение на храните и фуражите.

(2) За останалите елементи от агрохранителната верига, извън тези по ал. 1, министрите по чл. 4 одобряват оперативни планове за управление на кризи при необходимост.

Чл. 68. Оперативните планове по чл. 67, ал. 1 се изготвят съгласно чл. 115, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625 от администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 в сътрудничество с Центъра за оценка на риска по хранителната верига и националните центрове по проблемите на общественото здраве по чл. 22 от Закона за здравето.

Чл. 69. Когато възникне непосредствена и голяма опасност за хората, животните или растенията, съответният министър по чл. 4, в рамките на областите по чл. 5-9, със заповед прилага една или няколко от мерките по чл. 138, параграф 2, букви „г", „е", „ж", „з", „и", „й" и „к" от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 70. Заповедта по чл. 69 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Глава седма

ФИНАНСИРАНЕ НА ДЕЙНОСТИ, СВЪРЗАНИ С ОФИЦИАЛНИЯ КОНТРОЛ ПО АГРОХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА

Чл. 71. Необходимите средства за покриване на разходите за извършване на официален контрол и други официални дейности по агрохранителната верига съгласно чл. 78 от Регламент (ЕС) 2017/625 се осигуряват в рамките на бюджетите на съответните администрации.

Чл. 72. От общия бюджет на Европейския съюз се финансират дейностите по агрохранителната верига по реда на Регламент (ЕС) № 652/2014

на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за установяване на разпоредби за управлението на разходите, свързани с хранителната верига, здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и растителния репродуктивен материал, за изменение на директиви 98/56/ЕО, 2000/29/ЕО и 2008/90/ЕО на Съвета, на регламенти (ЕО) № 178/2002, (ЕО) № 882/2004 и (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета, на Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на решения 66/399/ЕИО, 76/894/ЕИО и 2009/470/ЕО на Съвета (ОВ, L 189 от 27 юни 2014 г.).

Глава осма

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 73. (1) Който в нарушение на чл. 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 не осигури достъп на контролен орган при осъществяване на контрола, се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 5000 до 10 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 74. (1) Който в нарушение на чл. 15, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625 не окаже изискането съдействие на контролен орган при осъществяване на контрола, се наказва с глоба в размер от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение – от 2000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 7000 лв., а при повторно нарушение – от 7000 до 15 000 лв.

Чл. 75. (1) Който възпрепятства контролния орган при осъществяване на дейностите по чл. 14 от Регламент (ЕС) 2017/625, се наказва с глоба в размер от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 15 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 13 000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение – от 15 000 до 20 000 лв.

Чл. 76. (1) Който не изпълни мярка по чл. 28, ал. 1, т. 1, се наказва с глоба в размер от 1000 до 1500 лв., а при повторно нарушение – от 1500 до 2000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 до 5000 лв.

Чл. 77. Който извършва дейност в обект, в който има поставен удостоверителен знак и/или обозначение по чл. 28, ал. 4 се наказва с глоба в размер от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 15 000 лв.

Чл. 78. (1) Който не изпълни мярка по чл. 138, параграф 2, букви „ж", „з" „и", „й" и „к" от Регламент (ЕС) 2017/625, се наказва с глоба в размер от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 20 000 лв.

(2) Когато в резултат на нарушението по ал. 1 са настъпили значителни икономически загуби или опасност за здравето на човека или животни, глобата е от 10 000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 50 000 лв.

(3) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение от 20 000 до 30 000 лв. Когато в резултат на нарушението са настъпили значителни икономически загуби, на юридическото лице или на едноличния търговец се налага имуществена санкция от 20 000 до 50 000 лв., а при повторно нарушение от 50 000 до 100 000 лв.

Чл. 79. (1) Който не изпълни задължение по чл. 47, ал. 5 се наказва с глоба от 5000 до 8000 лв., а при повторно нарушение – от 8000 до 10 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение – от 15 000 до 20 000 лв.

Чл. 80. (1) Който осъществява измамни или подвеждащи практики в областите по чл. 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625, се наказва с глоба от 5000 до 8000 лв., а при повторно нарушение – от 8000 до 10 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение – от 15 000 до 20 000 лв.

Чл. 81. (1) Който не изпълни мярка, наложена по чл. 69, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение – от 20 000 до 50 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 50 000 лв., а при повторно нарушение – от 50 000 до 100 000 лв.

Чл. 82. (1) Който не изпълни мярка, наложена за неспазване на чл. 69 от Регламент (ЕС) 2017/625, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение – от 20 000 до 50 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 50 000 лв., а при повторно нарушение – от 50 000 до 100 000 лв.

Чл. 83. Служител, който издаде официален сертификат в нарушение на задължение по чл. 88-91 от Регламент (ЕС) 2017/625, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 до 5000 лв.

Чл. 84. Официален ветеринарен лекар, който издаде ветеринарномедицински документ в нарушение на задължение по чл. 88-91 от Регламент (ЕС) 2017/625, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 до 5000 лв.

Чл. 85. (1) Който в нарушение на чл. 5 от Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 3, том 56), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 853/2004“, пусне на пазара храни от животински произход, които нямат здравна или идентификационна маркировка, се наказва с глоба от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 5000 до 7000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 7000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 13 000 до 15 000 лв.

Чл. 86. (1) Който предлага на пазара или извършва търговия с храни от животински произход с изтекъл срок за годност, се наказва с глоба от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 5000 до 7000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 7000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 13 000 до 15 000 лв.

Чл. 87. (1) Който пусне на пазара месо от преживни животни, които не са изследвани за трансмисивни спонгиформни енцефалопатии съгласно изискванията на приложение III, глава „А" към Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 3, том 37), се наказва с глоба от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 5000 до 8000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 8000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 20 000 лв.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 месото се изземва и се насочва за унищожаване в обект за обезвреждане на странични животински продукти. Разходите за унищожаване са за сметка на нарушителя.

Чл. 88. (1) Който наруши разпоредбите на приложение II, глава IX, т. 1-4 към Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно хигиената на храните (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 13, том 44), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 852/2004", се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 5000 до 7000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 7000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 15 000 лв.

Чл. 89. Който приеме животно за клане в нарушение на изискванията на приложение II, раздел III към Регламент (ЕО) № 853/2004, се наказва с имуществена санкция в размер от 300 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 90. Който приеме в кланица животно, заклано при неотложно клане в нарушение на изискванията на приложение III, раздел I, глава VI към Регламент (ЕО) № 853/2004, се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 91. (1) Който наруши разпоредбата на чл. 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 852/2004, се наказва с глоба от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 5000 до 7000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 7000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 15 000 лв.

Чл. 92. (1) Който наруши разпоредбата на чл. 13 от Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 година за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 3, том 34), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1760/2000“, се наказва с глоба от 500 до 1500 лв., а при повторно нарушение – от 1500 до 3000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение – от 2000 до 3000 лв.

Чл. 93. (1) Който наруши разпоредбата на чл. 1 от Регламент (ЕО) № 1825/2000 на Комисията от 25 август 2000 година за установяване на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 3, том 34), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1825/2000“, се наказва с глоба от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение – от 2000 до 3000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 4000 лв., а при повторно нарушение – от 4000 до 8000 лв.

Чл. 94. (1) Който наруши разпоредбите на чл. 15 от Регламент (ЕО) № 1760/2000 и чл. 2 от Регламент (ЕО) № 1825/2000, се наказва с глоба от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 5000 до 7000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 7000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 12 000 до 15 000 лв.

Чл. 95. (1) Който предлага на пазара или извършва търговия с храни от животински произход, за които не са спазени изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) № 931/2011 на Комисията от 19 септември 2011 година относно изискванията за възможността за проследяване, установени с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета относно храните от животински произход (ОВ, L 242 от 20 септември 2011 г.), се наказва с глоба от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 5000 до 8000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение – от 15 000 до 20 000 лв.

Чл. 96. (1) Който наруши изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1375 на Комисията от 10 август 2015 година относно установяване на специфични правила за официалния контрол на трихинели (Trichinella) в месото (ОВ, L 212 от 11 август 2015 г.), се наказва с глоба от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 8000 лв., а при повторно нарушение - от 8000 до 10 000 лв.

Чл. 97. (1) Който наруши изискванията на Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 година относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 3, том 51), се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 98. Административните наказания по чл. 73-97 се налагат, ако за същите нарушения не са предвидени по-тежки наказания в специалните закони по чл. 12-18.

Чл. 99. (1) За други нарушения на нормативните изисквания в областта на агрохранителната верига извън случаите по чл. 73-97 и специалните закони по чл. 12-18 се налага глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 до 8000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 8000 лв., а при повторно нарушение – от 8000 до 15 000 лв.

Чл. 100. Когато лице извърши повторно нарушение на този закон или на подзаконовите актове по прилагането му в 3-годишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, глобата или имуществената санкция е в троен размер.

Чл. 101. За извършени системни нарушения на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му глобата или имуществената санкция е в петорен размер на най-високата постановена глоба или имуществена санкция.

Чл. 102. (1) Актовете за установяване на нарушения по чл. 73-97 се съставят от оправомощени от съответните ръководители на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 длъжностни лица, които осъществяват официален контрол по агрохранителната верига, в зависимост от обхвата на осъществявания от тях контрол.

(2) Наказателните постановления по ал. 1 се издават от ръководителите на администрациите по чл. 9, ал. 1, т. 3-8 или упълномощени от тях лица.

(3) Приходите от наложените глоби и имуществени санкции постъпват в бюджета на съответната администрация по чл. 9, ал. 1, т. 3-8.

Чл. 103. При плащане на наложената глоба или имуществена санкция в 7-дневен срок от издаването на наказателното постановление лицето дължи 70 на сто от размера на глобата, съответно от размера на имуществената санкция.

Чл. 104. Установяването на нарушенията, съставянето на актове, издаването, обжалването и изпълнението на наказателни постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Агрохранителна верига“ са всички етапи на производство, преработка и дистрибуция на храни и фуражи съгласно чл. 3, параграф 16 от Регламент (ЕО) № 178/2002, както и производството и разпространението на растителен и животински репродуктивен материал, като се вземат предвид и всички аспекти, които имат потенциално въздействие върху безопасността на храните и фуражите и се разглеждат като един непрекъснат процес.

2. „Бизнес оператор“ е лице съгласно чл. 3, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

3. „Елементи на агрохранителната верига“ са:

а) храните съгласно чл. 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002, включително вино, продукти, получени от грозде и вино, плодови вина и оцет съгласно Закона за виното и спиртните напитки; етилов алкохол и дестилати от земеделски произход и спиртни напитки съгласно Закона за виното и спиртните напитки;

б) фуражите съгласно чл. 3, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 178/2002;

в) животните съгласно чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и Съвета от 9 март 2016 година за заразните болести по животните и за изменение и отмяна на определени актове в областта на здравеопазването на животните (ОВ, L 84 от 31 март 2016 г.);

г) страничните животински продукти и производните продукти съгласно чл. 3, параграф 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (ОВ, L 300 от 14 ноември 2009 г.);

д) остатъците от ветеринарномедицински продукти, съгласно § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на Закона за ветеринарномедицинската дейност;

е) продуктите за растителна защита съгласно чл. 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 и употребата на продуктите за наторяване;

ж) растителният репродуктивен материал съгласно § 1, т. 5 и 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за посевния и посадъчния материал;

з) материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, съгласно чл. 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1935/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 година относно материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, и за отмяна на Директиви 80/590/ЕИО и 89/109/ЕИО (ОВ, специално българско издание, 2007 г., глава 13, том 45).

4. „Значителни икономически загуби“ са материални щети в размер над 50 000 лв.

5. „Негодна храна за консумация от човека“ е храна, която е неподходяща за употреба според нейното предназначение вследствие на замърсяване, микробиологични промени, развала, изтекъл срок на трайност или нарушена цялост на опаковката. За негодна храна за консумация от човека се счита и храна, която е произведена, преработена и дистрибутирана в обекти, които не са регистрирани или одобрени по Закона за храните.

6. „Неотложно клане“ е клането, разпоредено от ветеринарен лекар поради нещастен случай или сериозни физиологични и функционални смущения в здравословното състояние на животното.

7. „Непосредствена и голяма опасност“ е опасност, при която могат пряко или косвено да настъпят вредни последици за:

а) здравето на човека;

б) селското стопанство или околната среда, които застрашават националната сигурност или икономиката на страната.

8. „Повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на лицето е наложено административно наказание за същия вид нарушение.

9. „Санитарно клане“ е принудителна мярка с цел ликвидиране на болни или съмнително болни животни и оползотворяване на добитите животински продукти.

10. „Системни нарушения“ са три или повече нарушения на изискванията на този закон и на нормативните актове по прилагането му, извършени в период от 3 последователни години, за които на лицето са наложени административни наказания с влезли в сила наказателни постановления.

§ 2. Законът осигурява прилагането на регламентите на Европейския съюз в областта на агрохранителната верига и на приетите въз основа на тях директно приложими актове на ЕС, доколкото това не е уредено в друг нормативен акт, както следва:

1. Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) № 2016/429 и (ЕС) № 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета.

2. Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните.

3. Делегиран регламент (ЕС) 2019/624 на Комисията от 8 февруари 2019 година относно специалните правила за извършването на официален контрол върху производството на месо и за районите за производство и за повторно полагане на живи двучерупчести мекотели в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 131 от 17 май 2019 г.).

4. Делегиран регламент (ЕС) 2019/625 на Комисията от 4 март 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискванията за въвеждане в Съюза на пратки от определени животни и стоки, предназначени за консумация от човека (ОВ, L 131 от 17 май 2019 г.).

5. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/626 на Комисията от 5 март 2019 година относно списъците на третите държави или региони от тях, от които е разрешено въвеждането в Европейския съюз на определени животни и стоки, предназначени за консумация от човека, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/759 по отношение на тези списъци (ОВ, L 131 от 17 май 2019 г.).

6. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/627 на Комисията от 15 март 2019 година за определяне на еднакви практически условия за извършването на официален контрол върху продукти от животински произход, предназначени за консумация от човека, в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета и за изменение на Регламент (ЕО) № 2074/2005 на Комисията по отношение на официалния контрол.

7. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/723 на Комисията от 2 май 2019 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на стандартния образец на формуляр, който следва да бъде използван в годишните доклади, представяни от държавите членки.

8. Делегиран регламент (ЕС) 2019/2090 на Комисията от 19 юни 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предполагаеми или установени несъответствия с правилата на Съюза, приложими за употребата на фармакологичноактивни субстанции или за остатъците от тях, разрешени във ветеринарномедицински продукти или като фуражни добавки, или с правилата на Съюза, приложими за употребата на забранени или неразрешени

фармакологичноактивни субстанции или за остатъците от тях (ОВ, L 317 от 9 декември 2019 г.).

9. Делегиран регламент (ЕС) 2019/1666 на Комисията от 24 юни 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на условията за наблюдение на транспортирането и пристигането на пратки с определени стоки от граничния контролен пункт на пристигане до обекта по местоназначение в Съюза (ОВ, L 255 от 4 октомври 2019 г.).

10. Делегиран регламент (ЕС) 2019/2074 на Комисията от 23 септември 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на правилата за специалния официален контрол на пратки с някои животни и стоки с произход от Съюза, които се връщат в Съюза след отказ за въвеждането им от трета държава (ОВ, L 316 от 6 декември 2019 г.).

11. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1714 на Комисията от 30 септември 2019 година за изменение на регламенти (ЕО) № 136/2004 и (ЕО) № 282/2004 по отношение на образеца на общ ветеринарен входен документ за продукти и животни и за изменение на Регламент (ЕО) № 669/2009 по отношение на образеца на общ документ за влизане за някои фуражи и храни от неживотински произход (ОВ, L 261 от 14 октомври 2019 г.).

12. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1715 на Комисията от 30 септември 2019 година за определяне на правила за функционирането на системата за управление на информацията относно официалния контрол и нейните компоненти (Регламент за IMSOC) (ОВ, L 261 от 14 октомври 2019 г.).

13. Делегиран регламент (ЕС) 2019/2122 на Комисията от 10 октомври 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на някои категории животни и стоки, освободени от официален контрол на граничните контролни пунктове, по отношение на специалния контрол на личния багаж на пътниците и на малките пратки от стоки, изпратени до физически лица, които не са предназначени за пускане на пазара, и за изменение на Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията (ОВ, L 321 от 12 декември 2019 г.).

14. Делегиран регламент (ЕС) 2019/2123 на Комисията от 10 октомври 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на случаите и условията, при които проверките за идентичност и физическите проверки на някои стоки може да

се извършват на контролни пунктове, а проверките на документи може да се извършват на разстояние от граничните контролни пунктове (ОВ, L 321 от 12 декември 2019 г.).

15. Делегиран Регламент (ЕС) 2019/2124 на Комисията от 10 октомври 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на правилата за официалния контрол на пратки животни и стоки в режим на транзит, претоварване и по-нататъшно транспортиране през Съюза и за изменение на регламенти (ЕО) № 798/2008, (ЕО) № 1251/2008, (ЕО) № 119/2009, (ЕС) № 206/2010, (ЕС) № 605/2010, (ЕС) № 142/2011, (ЕС) № 28/2012 на Комисията, Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/759 на Комисията и Решение 2007/777/ЕО на Комисията (ОВ, L 321 от 12 декември 2019 г.).

16. Делегиран регламент (ЕС) 2019/2125 на Комисията от 10 октомври 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на правилата за извършването на специален официален контрол на дървения опаковъчен материал, по отношение на уведомяването за определени пратки и по отношение на мерките, които да се предприемат в случай на несъответствие (ОВ, L 321 от 12 декември 2019 г.).

17. Делегиран регламент (ЕС) 2019/2126 на Комисията от 10 октомври 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на правилата за извършване на специален официален контрол на някои категории животни и стоки, по отношение на мерките, които да се предприемат след извършването на този контрол, и по отношение на някои категории животни и стоки, освободени от официален контрол на граничните контролни пунктове (ОВ, L 321 от 12 декември 2019 г.).

18. Делегиран регламент (ЕС) 2019/2127 на Комисията от 10 октомври 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на датата на прилагане на някои разпоредби на директиви 91/496/ЕИО, 97/78/ЕО и 2000/29/ЕО на Съвета (ОВ, L 321 от 12 декември 2019 г.).

19. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1793 на Комисията от 22 октомври 2019 година относно временното засилване на официалния контрол и спешните мерки, уреждащи въвеждането в Съюза на някои стоки от някои трети държави за изпълнение на регламенти (ЕС) 2017/625 и (ЕО) № 178/2002

на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 669/2009, (ЕС) № 884/2014, (ЕС) 2015/175, (ЕС) 2017/186 и (ЕС) 2018/1660 на Комисията (ОВ, L 277 от 29 октомври 2019 г.).

20. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1873 на Комисията от 7 ноември 2019 година относно процедурите на граничните контролни пунктове за съгласувано извършване от страна на компетентните органи на засилен официален контрол върху продукти от животински произход, зародишни продукти, странични животински продукти и съставни продукти (ОВ, L 289 от 8 ноември 2019 г.).

21. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2128 на Комисията от 12 ноември 2019 година за установяване на образеца на официален сертификат и правилата за издаване на официални сертификати за стоки, доставяни на плавателни съдове, които напускат територията на Съюза, и предназначени за зареждане на кораба или за консумация от екипажа и пътниците, или стоки, доставяни във военни бази на НАТО или на Съединените щати (ОВ, L 321 от 12 декември 2019 г.).

22. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2007 на Комисията от 18 ноември 2019 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на списъците на животни, продукти от животински произход, зародишни продукти, странични животински продукти и производни продукти, сено и слама, които подлежат на официален контрол на граничните контролни пунктове, и за изменение на Решение 2007/275/ЕО (ОВ, L 312 от 3 декември 2019 г.).

23. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2129 на Комисията от 25 ноември 2019 година за установяване на правила за еднаквото прилагане на честотата на проверките за идентичност и физическите проверки на определени пратки животни и стоки, които се въвеждат на територията на Съюза (ОВ, L 321 от 12 декември 2019 г.).

24. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2130 на Комисията от 25 ноември 2019 година за определяне на подробни правила за действията, които се извършват по време на и след проверките на документи, проверките за идентичност и физическите проверки на животни и стоки, подлежащи на официален контрол на граничните контролни пунктове (ОВ, L 321 от 12 декември 2019 г.).

25. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1981 на Комисията от 28 ноември 2019 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/626 по отношение на списъците на трети държави и региони от тях, от които е разрешено въвеждането в Европейския съюз на предназначени за консумация от човека охлюви, желатин и колаген и насекоми (ОВ, L 308 от 29 ноември 2019 г.).

26. Регламент (ЕС) № 652/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за установяване на разпоредби за управлението на разходите, свързани с хранителната верига, здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и растителния репродуктивен материал, за изменение на директиви 98/56/ЕО, 2000/29/ЕО и 2008/90/ЕО на Съвета, на регламенти (ЕО) № 178/2002, (ЕО) № 882/2004 и (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета, на Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на решения 66/399/ЕИО, 76/894/ЕИО и 2009/470/ЕО на Съвета.

27. Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и Съвета от 29 април 2004 година относно хигиената на храните.

28. Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход.

29. Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии.

30. Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 година за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета.

31. Регламент (ЕО) № 1825/2000 на Комисията от 25 август 2000 година за установяване на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо.

32. Регламент за изпълнение (ЕС) № 931/2011 на Комисията от 19 септември 2011 година относно изискванията за възможността за проследяване, установени с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета относно храните от животински произход.

33. Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1375 на Комисията от 10 август 2015 година относно установяване на специфични правила за официалния контрол на трихинели (Trichinella) в месото.

34. Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 година относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига.

35. Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и Съвета от 9 март 2016 година за заразните болести по животните и за изменение и отмяна на определени актове в областта на здравеопазването на животните.

36. Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002.

37. Регламент (ЕО) № 1935/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 година относно материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, и за отмяна на Директиви 80/590/ЕИО и 89/109/ЕИО.

38. Решение на Комисията № 2007/363/ЕО от 21 май 2007 година относно насоките за подпомагане на държавите членки при изготвянето на единния интегриран многогодишен национален план за контрол, предвиден в Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета.

§ 3. За целите на този закон се прилагат определенията от Регламент (ЕС) № 2017/625.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. В Закона за ветеринарномедицинската дейност (обн., ДВ, бр. 87 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 31, 55 и 88 от 2006 г., бр. 51 и 84 от 2007 г., бр. 13, 36 и 100 от 2008 г., бр. 27, 35, 74, 95 и 102 от 2009 г., бр. 25 и 41 от 2010 г., бр. 8 и 92 от 2011 г., бр. 77, 82 и 97 от 2012 г., бр. 7, 15, 66, 68, 83 и 99 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г. бр. 14, 34 и 58 от 2016 г., бр. 58 и 85 от 2017 г., бр. 17 и 98 от 2018 г. и бр. 24 и 101 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 8 се създава ал. 3:

„(3) Лицата по ал. 1 осъществяват правомощията си по реда на този закон и на Закона за управление на агрохранителната верига.“

2. В чл. 37 ал. 2 и 3 се отменят.

3. Членове 57-64 се отменят.

4. Членове 135 и 136 се отменят.

5. Членове 220-228 се отменят.

6. Членове 237-244 се отменят.

7. Членове 245 и 246 се изменят така:

„Чл. 245. (1) Транспортирането на странични животински продукти и продукти, получени от тях, се извършва със специализирани транспортни средства в съответствие с изискванията по Регламент (ЕО) № 1069/2009.

(2) При транспортирането:

1. храните от животински произход се придружават с документ, съдържащ информацията съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) № 931/2011 относно изискванията за възможността за проследяване, установени с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета относно храните от животински произход (ОВ, L 242 от 20 ноември 2011 г.), и в който е вписан ветеринарният регистрационен номер на обекта, от който произхождат;

2. страничните животински продукти, непредназначени за консумация от хора, и продуктите, получени от странични животински продукти, се придружават с търговски документ по образец съгласно глава III от приложение VIII към Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (ОВ, L 54 от 26 февруари 2011 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 142/2011".

Чл. 246. (1) За регистрация на транспортно средство за превозване на обектите по чл. 245, ал. 1 собственикът подава заявление по образец до директора на ОДБХ. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилага документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2.

(2) В 7-дневен срок от подаването на заявлението директорът на ОДБХ със заповед определя комисия, която да извърши проверка на представените документи и на транспортното средство за съответствието му с изискванията по Регламент (ЕО) № 1069/2009.

(3) Комисията представя становище до директора на ОДБХ с предложение за регистрация или отказ за регистрация на транспортното средство.

(4) В 30-дневен срок от подаването на заявлението директорът на ОДБХ вписва транспортното средство в регистър и издава удостоверение за регистрация или мотивирано отказва регистрацията при нередовност на представените документи или когато транспортното средство не отговаря на изискванията на Регламент (ЕО) № 1069/2009.

(5) Регистрацията е безсрочна.

(6) Отказът по ал. 4 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс."

8. Членове 247-258 се отменят.

9. Членове 260 и 261 се отменят.

10. Член 437 се отменя.

11. Член 439 се отменя.

12. Членове 440 и 441 се отменят.

13. Членове 442ж-442п се отменят.

14. В § 1 от Допълнителните разпоредби т. 38, 41, 65, 67, 95, 100, 105, 114 и 124 се отменят.

§ 5. В Закона за фуражите (обн., ДВ, бр. 55 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 36, 54 и 100 от 2008 г., бр. 41 и 88 от 2010 г., бр. 8 от 2011 г., бр. 83 и 97 от 2012 г., бр. 7 от 2013 г., бр. 12 от 2015 г., бр. 58 от 2016 г., бр. 58 от 2017 г. и бр. 17 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 1, ал. 1, т. 8 буква „б“ се изменя така:

„б) Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (ОВ, L 95 от 7 април 2017 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2017/625”.”

2. В чл. 33а ал. 1 се изменя така:

„(1) Официалният контрол и другите официални дейности за спазване изискванията на законодателството в областта на фуражите се извършват по реда на Регламент (ЕС) 2017/625, Закона за управление на агрохранителната верига и подзаконовите актовете по прилагането им."

3. Член 50 се отменя.

§ 6. В Закона за защита на растенията (обн., ДВ, бр. 61 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 12 от 2015 г., бр. 44 от 2016 г., бр. 58 от 2017 г., бр. 17 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 1:

а) в т. 8 думите „Регламент (ЕО) № 2003/2003 и" се заличават;

б) създава се т. 9:

„9. контрол по прилагането на Регламент (ЕО) № 2003/2003."

2. Създава чл. 3а:

„Чл. 3а. Официалният контрол и другите официални дейности по чл. 3, ал. 1, т. 1-8 се извършват по реда на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (ОВ, L 95 от 7 април 2017 г.), Закона за управление на агрохранителната верига, този закон и подзаконовите актовете по прилагането им."

§ 7. В Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз (обн., ДВ, бр. 96 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 16 от 2008 г., бр. 10 и 82 от 2009 г., бр. 26 и 80 от 2010 г., бр. 8 от 2011 г., бр. 99 от 2013 г., бр. 12, 14 и 57 от 2015 г., бр. 19 от 2016 г., бр. 58 и 85 от 2017 г., бр. 17 и 106 от 2018 г. и бр. 98 от 2019 г.) в чл. 25а се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Официалният контрол и другите официални дейности върху земеделски продукти или храни, които съответстват на чл. 2 от Закона за храните, включително върху употребата на биологично произведени храни и продукти по смисъла на чл. 27 от Регламент (ЕО) № 834/2007, защитени географски означения и храни с традиционно специфичен характер по смисъла на чл. 36 и 37 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 и на незадължителния термин за качество „планински продукт“ по смисъла на чл. 31 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, се извършва по реда на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (ОВ, L 95 от 7 април 2017 г.), Закона за управление на агрохранителната верига, този закон и подзаконовите актовете по прилагането им.“

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) При осъществяване на официалния контрол по ал. 1 Българската агенция по безопасност на храните има правомощията по Закона за храните и Закона за управление на агрохранителната верига, включително за прилагане на административни мерки.“

§ 8. В Закона за посевния и посадъчния материал (обн., ДВ, бр. 20 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 27 от 2005 г., бр. 30 и 97 от 2006 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 25 и 41 от 2010 г., бр. 8 и 39 от 2011 г., бр. 28 от 2016 г., бр. 58 от 2017 г., бр. 17 от 2018 г. и бр. 59 от 2019 г.) се създава чл. 63а:

„Чл. 63а. Официалният контрол върху посевния и посадъчния материал се извършва по реда на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (ОВ, L 95 от 7 април 2017 г.), Закона за управление на агрохранителната верига, този закон и подзаконовите актовете по прилагането им."

§ 9. В Закона за животновъдството (обн., ДВ, бр. 65 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2004 г., бр. 87 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 80 и 96 от 2006 г., бр. 51 и 53 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 26 от 2010 г., бр. 8 от 2011 г., бр. 59 от 2012 г., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 61 от 2015 г., бр. 58 от 2017 г., бр. 17 и 77 от 2018 г. и бр. 13 от 2019 г.) в чл. 45 се създава ал. 3:

„(3) Официалният контрол по този закон, осъществяван от Изпълнителната агенция по селекция и репродукция в животновъдството и от органите на Българската агенция по безопасност на храните по Закона за ветеринарномедицинската дейност се извършва по реда на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти

(ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (ОВ, L 95 от 7 април 2017 г.), Регламент (ЕС) 2016/1012 (Регламент относно разплодните животни), Закона за управление на агрохранителната верига, този закон и подзаконовите актовете по прилагането им."

§ 10. В Закона за виното и спиртните напитки (обн., ДВ, бр. 45 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 15 от 2013 г., бр. 26 от 2014 г., бр. 14 и 61 от 2015 г., бр. 9 и 58 от 2017 г. и бр. 17, 77 и 98 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. Член 182 се изменя така:

„Чл. 182. (1) Изпълнителната агенция по лозата и виното осъществява контрол по спазване изискванията на закона по отношение на производствения потенциал, гроздето, предназначено за производство на вино, производството, преработката и търговията на лозаро-винарски продукти по приложение I, както и на продуктите по чл. 83, ал. 3 и оцета.

(2) Изпълнителната агенция по лозата и виното осъществява контрола по ал. 1 в съответствие с изискванията на:

1. Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (ОВ, L 95 от 7 април 2017 г.).

2. Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ, L 347 от 20 декември 2013 г.).

3. Делегиран регламент (ЕС) 2019/33 на Комисията от 17 октомври 2018 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на заявленията за предоставяне на закрила на наименования за произход, географски указания и традиционни наименования в лозаро-винарския сектор, процедурата за предявяване на възражения, ограниченията на употребата, измененията на спецификациите на продуктите, отмяната на закрилата и етикетирането и представянето (ОВ, L 9 от 11 януари 2019 г.).

4. Делегиран регламент (ЕС) 2018/273 на Комисията от 11 декември 2017 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на схемата за разрешаване на лозови насаждения, лозарския регистър, придружаващите документи и сертифицирането, входящия и изходящ регистър, задължителните декларации, уведомленията и публикуването на подадената в тях информация, както и за допълнение на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на съответните проверки и санкции, за изменение на регламенти (ЕО) № 555/2008, (ЕО) № 606/2009 и (ЕО) № 607/2009 на Комисията и за отмяна на Регламент (ЕО) № 436/2009 на Комисията и на Делегиран регламент (ЕС) 2015/560 на Комисията (ОВ, L 58 от 28 февруари 2018 г.).

5. Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за определяне, описание, представяне, етикетиране и правна закрила на географските указания на ароматизирани лозаро-винарски продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета (ОВ, L 84 от 20 март 2014 г.).

6. Регламент (ЕО) № 555/2008 на Комисията от 27 юни 2008 г. относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета относно общата организация на пазара на вино по отношение на програмите за подпомагане, търговията с трети държави, производствения потенциал и проверките в лозаро-винарския сектор (ОВ, L 170/1 от 30 юни 2008 г.).

7. Регламент (ЕО) № 606/2009 на Комисията от 10 юли 2009 година относно определяне на някои правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета по отношение на категориите лозаро-винарски продукти, енологичните практики и приложимите ограничения (ОВ, L 193 от 24 юли 2009 г.).

8. Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/274 на Комисията от 11 декември 2017 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на схемата за разрешаване на лозови насаждения, сертифицирането, входящия и изходящ регистър, задължителните декларации и уведомления и за прилагането на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на съответните проверки и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/561 на Комисията (ОВ, L 58 от 28 февруари 2018 г.).

9. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/34 на Комисията от 17 октомври 2018 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на заявленията за предоставяне на закрила на наименования за произход, географски указания и традиционни наименования в лозаро-винарския сектор, процедурата за предявяване на възражения, измененията на спецификациите на продуктите, регистъра на защитените наименования, отмяната на закрилата и използването на символи, и на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на подходяща система за проверки (ОВ, L 9 от 11 януари 2019 г.).

10. Закона за управление на агрохранителната верига и подзаконовите актовете по прилагането му.

11. Делегиран регламент (ЕС) 2019/934 на Комисията от 12 март 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на лозарските райони, където алкохолното съдържание може да бъде увеличено, разрешените енологични практики и ограниченията, приложими към производството и съхраняването на лозаро-винарските продукти, минималния съдържим процент алкохол във вторичните продукти и тяхното отстраняване, както и публикуването на досиетата на OIV (ОВ, L 149 от 7 юни 2019 г.).

12. Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/935 на Комисията от 16 април 2019 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на методите на анализ за определяне на физичните, химичните и органолептичните характеристики на лозаро-винарските продукти и уведомяването относно решенията на държавите членки по отношение на повишаването на естественото алкохолно съдържание (ОВ, L 149 от 7 юни 2019 г.).“

2. Член 187 се изменя така:

„Чл. 187. Министърът на икономиката осъществява контрол по спазване изискванията на закона по отношение на производството и търговията на етиловия алкохол от земеделски произход, дестилатите и спиртните напитки, в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета, Закона за управление на агрохранителната верига и подзаконовите актовете по прилагането им.“

§ 11. В Закона за Центъра за оценка на риска по хранителната верига (обн., ДВ, бр. 44 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 58 от 2017 г.) в чл. 18 ал. 2 се изменя така:

„(2) За директор на ЦОРХВ се назначава лице, придобило най-малко образователна и научна степен „доктор“, което има 10 години професионален опит в областта на безопасността по хранителната верига.“

§ 12. Министърът на вътрешните работи, министърът на правосъдието и министърът на отбраната осигуряват провеждането на обучение на длъжностните лица по чл. 9, ал. 3, на които са възложени задачи по осъществяване на официален контрол по този закон в едногодишен срок от влизането в сила на закона.

§ 13. Министерският съвет, министърът на земеделието, храните и горите, министърът на здравеопазването, министърът на икономиката и министърът на околната среда и водите издават подзаконовите нормативни актове по прилагането на закона в 6-месечен срок от влизането му в сила.

§ 14. Законът влиза в сила в 14-дневен срок след обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на …….. 2020 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за УПРАВЛЕНИЕ НА АГРОХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА

Проектът на Закон за управление на агрохранителната верига предвижда създаването на една обща рамка, която да регламентира същността на агрохранителната верига и включените в нея елементи. За първи път се посочват конкретно компетентните органи, които провеждат политиката в тази област, органите, които осъществяват официалния контрол върху отделните елементи на агрохранителната верига, и органът, извършващ оценката на риска по агрохранителната верига.

Необходимостта от създаването на Закон за управление на агрохранителната верига се обуславя от факта, че до настоящия момент в Република България не съществува единен закон, който да обединява цялата дейност по агрохранителната верига, ясно да посочва отделните нейни елементи в тяхната цялост като един непрекъснат процес, с ясно посочване и разграничаване на компетентностите на органите, осъществяващи оценката на риска по агрохранителната верига, политиката и контрола върху тях и свързаните с тях дейности. Към настоящия момент отделните елементи на агрохранителната верига са регламентирани поотделно в Закона за храните, Закона за фуражите, Закона за защита на животните, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за защита на растенията, Закона за генетично модифицирани организми, Закона за животновъдството, Закона за опазване на околната среда, Закона за здравето, Закона за пчеларството и нормативните актове по прилагането им. Тези закони обаче регламентират сегментирано елементите на агрохранителната верига и не става ясен обхватът им в нейната цялост, като един непрекъснат процес, започващ с

първичното производство, здравеопазването и хуманното отношение към животните и здравето на растенията, преминаването през всички етапи на събиране, транспортиране, преработката и дистрибуцията на крайния продукт, готов за консумация от хората, по смисъла на Регламент (ЕО) № 178/2002 от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните. Съществуват и текстове, които се припокриват в отделните закони, като по този начин не става ясно разграничаването между функциите на отделните органи и съответно разграничение и яснота в дейностите, за които носят отговорност.

Много въпроси, свързани с взаимодействието и координацията между компетентните органи, както на национално ниво, от една страна, така и между компетентните органи на Република България, Европейската комисия и компетентните органи на другите държави членки, от друга страна, не са обхванати напълно или направо липсват в отделните закони.

Общата цел на настоящия проект е да осигури прилагането на правото на Европейския съюз и националните мерки в областта на агрохранителната верига чрез актуализиране на националната правна рамка, която да обединява цялата дейност по агрохранителната верига в нейната цялост като един непрекъснат процес.

Специфичната цел на законопроекта е да гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите и прилагането на интегриран подход на контрол по цялата агрохранителна верига.

С реализирането на настоящия законопроект ще бъдат постигнати следните резултати:

1. Ще се избегне заобикалянето на разпоредбите, които затрудняват официалния контрол при проследяването на всички елементите по агрохранителната верига на всеки етап от тяхното производство.

2. Ще се въведат единни критерии за отчетност на национално ниво.

3. Ще се премахнат различията в регулаторната уредба, създаваща административни тежести на бизнеса, включително регистрационните режими.

4. Ще се определят адекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига.

5. Ще се подпомогне изграждането на единен механизъм за формиране на политиката по храните с участие на представители на всички засегнати страни.

6. Ще се гарантира висока степен на защита на здравето, доверието и интересите на потребителите по отношение на цялата хранителна верига.

7. Ще се създаде обща рамка по агрохранителната верига, чрез която ясно да се посочат всички нейни елементи както поотделно, така и в тяхната цялост и взаимообвързаност, за да се обхване целият процес от първичното производство, здравеопазването и хуманното отношение към животните и здравето на растенията и всички етапи до получаването на крайния продукт, готов за консумация от хората.

8. Ще се разграничат ясно компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи анализа на риска, политиката и официалния контрол по агрохранителната верига, както и взаимодействието и координацията между тях.

9. Ще се гарантира прилагането на унифицирани процедури и постигане на координиран контрол за съответствие с изискванията на европейското право и българското законодателство по цялата хранителна верига, с което ще се постигне по-голяма сигурност при потребителите.

10. Ще отпаднат редица процедурни затруднения и ще се улесни по-нататъшното адаптиране на българското законодателство, свързано с агрохранителната верига, следвайки примера на Европейския съюз за създаване на единна правна рамка.

С постигането на посочените резултати като цяло ще се повишат ефективността на официалния контрол върху елементите на агрохранителната верига и сигурността за потребителите.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

№ 04.08-123
10.10 2019 г.

МИНИСТЕРСТВО
НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ
София 1040 бул. "Хр. Ботев" № 55
тел.: 02 985 11 383
регист. индекс - 03-714
дата - 10.10.2019

ДО
Г-Н ГЕОРГИ СТОЯНОВ
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВОТО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО,
ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ

На Ваш изх. № 03-714/03.10.2019 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН СТОЯНОВ,

Приложено Ви изпращам становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ относно съгласуването на цялостна предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за управление на агрохранителната верига.

Съгласуването се извършва на основание чл. 30г от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Приложение: становище на дирекция „Модернизация на администрацията“

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР
НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

/ВЕСЕЛИН ДАКОВ/

Становище на администрацията на Министерския съвет

Съгласуването се извършва на основание чл. 21, ал. 5 от Закона за нормативните актове

Проект на акт:	Вид оценка:	Цялостна
Проект на Закон за управление на агрохранителната верига	Становище по ред:	Повторно съгласуване
	Дата:	07.10.2019
	В отговор на №:	№ 03-714/03.10.2019 г.
	Институция:	Министерство на земеделието, храните и горите

Диспозитив:	Без препоръки.	
Основание:	Чл. 30в, ал. 2 и ал. 3, т. 1	от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация

* Съгласно чл. 23 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието изводите и относимата информация от извършената цялостна предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

** На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с оценката на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА"

/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

Приложение № 2 към чл. 22, ал. 1 от Наредба за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието към цялостната предварителна оценка на въздействието

Резюме на цялостната предварителна оценка на въздействието	
Наименование на акта: Закон за управление на агрохранителната верига	**Период на извършване на оценката:** Октомври 2019
Водеща институция: Министерство на земеделието, храните и горите *Посочете институцията, отговорна за извършването на оценката.*	*От какво ниво възниква необходимостта от предприемане на действието?* Национално и европейско *национално, европейско, международно*
Други организации, участвали в извършването на оценката: Център за оценка на риска по хранителната верига *Посочете организациите, които са участвали и/или са съдействали за извършването на оценката.*	**Информация за контакт:** Д-р Ваня Русева тел.: 02/98511301 / 02/98511401 ел.поща: VYRuseva@mzh.government.bg Д-р Ралица Ранкова тел.: 02/98511301 / 02/98511401 ел.поща: RRankova@mzh.government.bg Сергей Попович тел.: 02/98511301 / 02/98511355 ел.поща: SPopovich@mzh.government.bg *име, телефон, е-поща*

1. РЕЗЮМЕ И ВАРИАНТИ НА ДЕЙСТВИЕ

Какъв е проблемът, който трябва да се реши? Защо е необходимо действие от страна на правителството/държавата?

Необходимостта от създаването на Закон за управление на агрохранителната верига се обуславя от факта, че до настоящия момент в Република България не съществува нормативен акт – правна рамка, която да обединява цялата дейност по агрохранителната верига, ясно да посочва отделните нейни елементи в тяхната цялост като един непрекъснат процес, с разграничаване на компетентностите на органите, осъществяващи оценката на риска по агрохранителната верига, политиката и контрола върху тях и свързаните дейности.

Към настоящия момент отделните елементи на агрохранителната верига са регламентирани поотделно в Закона за храните, Закона за фуражите, Закона за

защита на животните, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за защита на растенията, Закона за генетично модифицираните организми, Закона за животновъдството, Закона за опазване на околната среда, Закона за здравето, Закона за пчеларството и нормативните актове по прилагането им. Така не става ясно, че агрохранителната верига е един непрекъснат процес, започващ с първичното производство, здравеопазването и хуманно отношение към животните и здравето на растенията, който преминава през всички етапи на събиране, транспортиране, преработката и дистрибуция на крайния продукт, готов за консумация от хората, по смисъла на Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедурите относно безопасността на храните.

В изброените закони не са разграничени ясно компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи политиката и официалния контрол и оценката на риска по агрохранителната верига. Не са уредени отделни въпроси, свързани с взаимодействието и координацията между компетентните органи както на национално ниво, така и между компетентните органи на Република България, Европейската комисия и компетентните органи на другите държави членки. Съществуват предпоставки за заобикаляне на разпоредбите, които затрудняват официалния контрол при проследяването на всички елементите на агрохранителната верига на всеки етап от тяхното производство. Недостатъчно ясно дефинирани и неадекватни по размер са санкциите за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига.

Опишете проблема или въпросите, които обосновават действие от страна на държавата.

Какви са целите на предлаганото решение?

Общата цел на закона е да осигури прилагането на правото на Европейския съюз и националните мерки в областта на агрохранителната верига чрез актуализиране на националната правна рамка, която да обединява цялата дейност по агрохранителната верига в нейната цялост като един непрекъснат процес.

Специфичната цел на законопроекта е да гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите и прилагането на интегриран подход на контрол по цялата агрохранителна верига.

Реализирането на специфичната цел на закона е свързано с поставянето и реализирането на поредица от оперативни цели. Заложените мерки в Проекта са свързани с постигането на следните оперативни цели:

- създаване на обща рамка по агрохранителната верига, чрез която ясно да се

посочат всички нейни елементи както поотделно, така и в тяхната цялост, за да се обхване целият процес от първичното производство, здравеопазването и хуманното отношение към животните и здравето на растенията, и всички етапи до получаването на крайния продукт, готов за консумация от хората;

- ясно разграничаване на компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи политиката и официалния контрол и оценката на риска по агрохранителната верига;
- взаимодействието и координацията между контролните органи както на национално ниво, така и ниво ЕС;
- гарантиране прилагането на унифицирани процедури при осъществяването на официален контрол, с което ще се постигне по-голяма сигурност при потребителите;
- ясно дефинирани и адекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига;
- избягване на процедурни затруднения в случай на бъдещи адаптации на законодателството на ЕС по безопасност на храните поради промени в достиженията на правото на ЕС.
- прилагането на изискванията на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита и на приетите въз основа на него директно приложими актове на Европейския съюз на национално ниво
- забрана за използването на нелоялни търговски практики по отношение на елементите на агрохранителната верига (различни от тези, които са предмет на забрана на разпоредбите на Директива (ЕС) 2019/633 на Европейският парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно нелоялните търговски практики в отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти (ОВ L 111, 25.04.2019 г.), като по този начин се предотвратява представянето им като привидно идентични с храни, продавани в друга държава-членка на ЕС, при положение че съответните храни, предлагани на пазара в Република България, имат различен състав или характеристики.
- осигуряване прилагането на Решение на Съвета от 17 декември 1999 година относно пускането на пазара и начина на употреба на говеждия соматотропин (BST) и за отмяна на Решение 90/218/ЕИО (1999/879/ЕО).

Посочете какво цели да постигне новото предложение или предлаганата нова уредба. Какъв ефект би имала тя и спрямо кого?

Какви варианти за решаване на проблема са били изследвани, включително алтернативи на въвеждането на нова правна уредба?

1. Вариант 1 - Без действие:

- Няма да се създаде една обща рамка, която да регламентира същността на агрохранителната верига и включените в нея елементи;
- В националното законодателство няма да са разграничени ясно компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи политиката и официалния контрол и оценката на риска по агрохранителната верига;
- Няма да са уредени отделни въпроси, свързани с взаимодействието и координацията между компетентните органи както на национално ниво, така и между компетентните органи на Република България, Европейската комисия и компетентните органи на другите държави членки;
- Ще продължат да съществуват предпоставки за заобикаляне на разпоредбите, които затрудняват официалния контрол при проследяването на всички елементите на агрохранителната верига на всеки етап от тяхното производство;
- Няма да има ясно дефинирани и адекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига;

Избора на Вариант 1 би довел до запазване на настоящото състояние при което изискванията за официален контрол по хранителната верига са регламентирани фрагментирано в десет секторни закона. При този вариант трябва да се направи преглед на всички десет (секторни за хранителната верига) закона, регулиращи отделни части от хранителната верига. Следователно Вариант 1 е неприложим за постигане на заложените цели.

2. Вариант 2 - Приемане на проект на Закон за управление на агрохранителната верига:

- Ще се създаде една обща рамка, която да регламентира същността на агрохранителната верига и включените в нея елементи;
- Ще се разграничат ясно компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи политиката и официалния контрол и оценката на риска по агрохранителната верига;
- Ще се осигури взаимодействието и координацията между контролните органи както на национално ниво, така и ниво ЕС;
- Ще се гарантира прилагането на унифицирани процедури при осъществяването

на официален контрол, с което ще се постигне по-голяма сигурност при потребителите;

- Ще се определят адекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига;
- Ще се избягнат процедурни затруднения в случай на бъдещи адаптации на законодателството на ЕС по безопасност на храните поради промени в достиженията на правото на ЕС;
- Ще се създаде правно основание за издаване на индивидуални административни и нормативни актове във връзка с извършването на специфични съвместни дейности, одити и инспекции в областта на агрохранителната верига.
- Ще се осигури прилагането на изискванията на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита и на приетите въз основа на него директно приложими актове на Европейския съюз на национално ниво.

- Ще бъде наложена забрана за използването на нелоялни търговски практики по отношение на елементите на агрохранителната верига (различни от тези, които са предмет на забрана на разпоредбите на Директива (ЕС) 2019/633 на Европейският парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно нелоялните търговски практики в отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти (ОВ L 111, 25.04.2019 г.), като по този начин се предотвратява представянето им като привидно идентични с храни, продавани в друга държава-членка на ЕС, при положение че съответните храни, предлагани на пазара в Република България, имат различен състав или характеристики.
- Ще се осигури прилагането на Решение на Съвета от 17 декември 1999 година относно пускането на пазара и начина на употреба на говеждия соматотропин (BST) и за отмяна на Решение 90/218/ЕИО (1999/879/ЕО).

С избора на Вариант 2 ще се осигури прилагането на правото на Европейския съюз и националните мерки в областта на хранителната верига чрез актуализиране на националната правна рамка, която да обединява цялата дейност по хранителната верига в нейната цялост като един непрекъснат процес, като същевременно се гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите по отношение на цялата хранителна верига. Следователно вариант 2 е най-приложим за

постигане на заложените цели.

3. Вариант 3 - Частична регулация.

- Цялостното преразглеждане на всички вертикални закони, включени в законопроекта и инкорпориране на текстовете в съответните специални закони под формата на законопроекти за тяхното изменение и допълнение; По конкретно измененията ще засегнат следните закони:
  - Закон за храните;
  - Закон за ветеринарномедицинската дейност;
  - Закон за фуражите;
  - Закон за здравето на растенията;
  - Закон за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз;
  - Закон за генетично модифицираните организми;
  - Закон за посевния и посадъчен материал;
  - Закон за животновъдството;
  - Закон за пчеларството;
  - Закон за виното и спиртните напитки.
- Изготвяне на отделни законопроекти, което ще затрудни прилагането на единен подход и постигане на координиран контрол за съответствие с изискванията на европейското право и българското законодателство по цялата агрохранителна верига. Може да възникнат процедурни затруднения в случай на бъдещи адаптации на законодателството на ЕС поради промени в европейското законодателство, свързани с модернизиране и интегриране на системата за официален контрол. По своята същност алтернативният вариант няма за цел да определя правомощията на органите и създаването на хоризонтална рамка, т.е да систематизира нормативната уредба на управлението и контрола по агрохранителната верига.

С избора на Вариант 3 няма да се регламентират в достатъчна степен основанията, обуславящи необходимост от цялостното преразглеждане на всички вертикални закони, уреждащи отделните елементи на агрохранителната верига. Следователно Вариант 3 е частично приложим за постигане на заложените цели.

Препоръчваме вариант № 2 - Приемане на проект на Закон за управление на агрохранителната верига.

В резултат на изложената по-горе информация и направеното сравнение на

вариантите за действие, препоръчваме да бъде приет проект на Закон за управление на агрохранителната верига поради наличието на всички предпоставки за постигане основната, заложена в проекта цел - повишаване на ефективността на официалния контрол върху агрохранителната верига и сигурността за потребителите, чрез унифицирани правила за контрол по цялата агрохранителна верига и координация между отделните компетентни органи.

По своята същност законът не определя правомощията на органите, а създава хоризонтална рамка, с която систематизира нормативната уредба на управлението и контрола по агрохранителната верига. Целта е да се да осигури високо равнище на опазване на здравето на хората; животните и растенията и да се гарантира ефективното функциониране на вътрешния пазар.

Ще бъде възприет определен подход за оценка на риска и свързаните с това дейности. Оценката на риска по агрохранителната верига се извършва от Центъра за оценка на риска по хранителната верига към министъра на земеделието, храните и горите по реда на Закона за Центъра за оценка на риска по хранителната верига и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Оценката на риска, свързана с риск за здравето на човека, се извършва от Центъра за оценка на риска по хранителната верига и Министерството на здравеопазването чрез Националните центрове по проблемите на общественото здраве, съгласно функциите им, по реда на този закон, Закона за Центъра за оценка на риска по хранителната верига и Закона за здравето.

За постигане на висока степен на безопасност на системите за производство на храни и фуражи, на по-висок здравен статус на животните и хуманно отношение към тях, откриване и ликвидиране на вредители, както и осигуряване на прилагане на официалния контрол се определят адекватни по размер санкции с общ характер. Те целят подобряване на ефективността и ефикасността на официалния контрол, което е необходимо условие за гарантиране защитата на потребителите. Предвижда се повишаване на санкциите, налагани за нарушение на разпоредбите на законодателството по безопасност на храните, при неизпълнение на мерките приложени от компетентните органи извършващи официален контрол съобразно контролираните от тях дейности и в зависимост от тежестта на контролираните от тях нарушения на нормативните изисквания и в случаи на непосредствена голяма опасност за хората, животните и растенията, също и при неспазване на изискванията за безопасност при предлагане на пазара на храни, както и с цел повишаване ефективността на контрола на изпълнението им. Въвежданите режими на практика ще засегнат целия спектър от бизнес оператори, занимаващи се с производство, преработка и дистрибуция с храни в България в случай на установени нарушения, като изискванията са действащи и към днешна дата.

Специалните закони няма да бъдат засегнати и ще продължат да действат. В специализираните 10 закона следва да бъдат въведени специфичните изисквания от

проектите на делегирани актове и актове за изпълнение по Регламент (ЕС) 2017/625, които предстои да бъдат приети.Някои от тях ще бъдат изменени съгласно предвиденото в преходните и заключителните разпоредби на проекта, което касае единствено създаване на връзка с настоящия проект на закон и систематизиране на изискванията съгласно Закона за устройство на територията (ЗУТ) в процедурите по регистрация или одобрение на обекти. Не се предвижда пререгистрация на съществуващи обекти, нито се предвижда по същество нова процедура на регистрация, както и създаването на нови регистри.

Измененията ще засегнат по конкретно следните закони:

- Закон за храните;
- Закон за ветеринарномедицинската дейност;
- Закон за фуражите;
- Закон за здравето на растенията;
- Закон за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз;
- Закон за генетично модифицирани организми;
- Закон за посевния и посадъчен материал;
- Закон за животновъдството;
- Закон за пчеларството;
- Закон за виното и спиртните напитки.

В резултат от приемането на проектозакона няма да се наблюдават негативни въздействия в икономическата, социална и екологична сфера.

С влизането в сила на закона се очаква да се улесни по-нататъшното адаптиране на българското законодателство свързано с агрохранителната верига, следвайки примера на ЕС за създаване на единна правна рамка.

Посочете изследваните варианти, включително алтернативи на предприемането на нормативна промяна. Опишете накратко потенциалните рискове, свързани с вариантите, каква е вероятността те да настъпят и техния ефект, ако настъпят. Обосновете препоръчания вариант на действие. Повече информация добавете в резюмето на препоръчания вариант с данни.

2. РЕЗЮМЕ НА ПРЕПОРЪЧАНИЯ ВАРИАНТ С ДОКАЗАТЕЛСТВА И ДАННИ

	Общи годишни разходи	**Общи годишни ползи**
Вариант на действие	*Не е относимо към проекта* ..... *Опишете качествено и количествено всички значителни разходи и ползи на годишна база. Използвайте приблизителни цифри и диапазони, когато е по-приложимо. Обърнете особено внимание на икономическите и социалните разходи и на разходите за околната среда. Задължително включете паричен израз на разходите и ползите (в лева).*	
Вариант 1		
Вариант 2	Приемането на закона няма да доведе до допълнителни разходи по бюджета на органите, провеждащи държавната политика по агрохранителната верига Предлаганите разпоредби няма да доведат до преки разходи за приспособяване на предприятията към новите изисквания. Доколкото правото на ЕС позволява, са разписани текстове улесняващи дейността на бизнес операторите. В проектозакона се предвижда систематизиране на изискванията съгласно Закона за устройство на територията в процедурите по регистрация или одобрение на обекти. Не се предвижда пререгистрация на съществуващи обекти, нито се предвижда по същество нова процедура на регистрация. Не се налага създаването на нови структури, нито се въвеждат нови правомощия или задължения, а само оптимизиране на работата на действащите към момента. Това е предпоставка да се повиши ефективността на контрола – т.е. да се постигнат по-добри резултати със същите разходи.	
Вариант 3		
...		
Описание и обхват на основните разходи		

Не е приложимо - приемането на закона няма да доведе до допълнителни разходи по бюджета на органите, провеждащи държавната политика по агрохранителната верига, тъй като не налага създаването на нови структури, нито въвежда нови правомощия или задължения, а само оптимизира работата на действащите към момента. Това е предпоставка да се повиши ефективността на контрола – т.е. да се постигнат по-добри резултати със същите разходи.

Опишете накратко най-важните парични и непарични изрази на разходите.

Опишете разходите за всички основни групи.

Предложението надхвърля ли минималните изисквания на Европейския съюз?	Не
Има ли промяна в административната тежест? Създават ли се нови регулаторни режими и регистри? Засягат ли се съществуващи регулаторни режими и регистри?	Доколкото правото на ЕС позволява, са разписани текстове улесняващи дейността на бизнес операторите. В проектозакона се предвижда систематизиране на изискванията съгласно Закона за устройство на територията в процедурите по регистрация или одобрение на обекти. Не се предвижда пререгистрация на съществуващи обекти, нито се предвижда по същество нова процедура на регистрация. Предлаганите разпоредби няма да доведат до преки разходи за приспособяване на предприятията към новите изисквания. В нито един от разгледаните три варианта за действие –Вариант 1, Вариант 2 и Вариант 3 не се създават нови регистри и не се засяга принципа на функциониране на съществуващи такива. Това означава, че няма промяна на административната тежест за нито една от заинтересованите страни. *Моля посочете.*

Какво е разпределението на годишните разходи според категорията на предприятията?	*Микро-* *(в лв.)* *Не е приложимо*	*Малки* *(в лв.)* *Не е приложимо*	*Средни* *(в лв.)* *Не е приложимо*
	Засегнатите страни обхващат бизнес оператори, които са заети както в производството на хранителни продукти, така и в търговията и разпространението на храни. От общият процент предприятия делът на МСП варира между 97% и 100% от бизнес-операторите, осъществяващи производство, преработка и дистрибуция на храни. Те ще бъдат положително засегнати от направените промени свързани с приемането на проекта , които са насочени към подобряване на ефективността на системата за контрол като цяло, на контрола по вноса и координацията между компетентните институции на национално и европейско ниво, създаването на правна рамка, която да обединява цялата дейност по хранителната верига, ясно да посочва отделните нейни елементи в тяхната цялост като един непрекъснат процес, с разграничаване на компетентностите на органите, осъществяващи оценката на риска по хранителната верига, политиката и контрола върху тях и свързаните дейности. В проекта са разписани текстове улесняващи дейността на бизнес операторите. В проектозакона се предвижда систематизиране на изискванията съгласно Закона за устройство на територията в процедурите		

	по регистрация или одобрение на обекти. Не се предвижда пререгистрация на съществуващи обекти, нито се предвижда по същество нова процедура на регистрация.
Има ли предприятия, които са освободени от спазване на новите правила, въведени с предложението?	Не *Моля посочете*

Описание и обхват на основните ползи

При вариант „Приемане на проект на Закон за управление на агрохранителната верига" се очаква да се реализират следните основни ползи:

1. Ще се избегне заобикалянето на разпоредбите, които затрудняват официалния контрол при проследяването на всички елементи по агрохранителната верига на всеки етап от тяхното производство;
2. Ще се въведат единни критерии за отчетност на национално ниво;
3. Ще се премахнат различията в регулаторната уредба, създаваща административни тежести на бизнеса, включително и регистрационните режими;
4. Ще се улесни установяването на практики целящи заблуда на потребителя;
5. Ще се определят адекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига;
6. Ще се подпомогне изграждането на единен механизъм за формиране на политиката по храните с участие на представители на всички засегнати страни;
7. Ще се гарантира висока степен на защита на здравето, доверието и интересите на потребителите по отношение на цялата агрохранителна верига;
8. Ще се създаде обща рамка по агрохранителната верига, чрез която ясно да се посочат всички нейни елементи както поотделно, така и в тяхната цялост и взаимообвързаност, за да се обхване целият процес от първичното производство, здравеопазването и хуманното отношение към животните и здравето на растенията, и всички етапи до получаването на крайния продукт, готов за консумация от хората;
9. Ще се разграничат ясно компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи анализа на риска, политиката и официалния контрол по агрохранителната верига, както и взаимодействието и координацията между тях;
10. Ще се гарантира прилагането на унифицирани процедури и постигане на координиран контрол за съответствие с изискванията на европейското право и

българското законодателство по цялата агрохранителна верига, с което ще се постигне по-голяма сигурност при потребителите;

11. Ще отпаднат редица процедурни затруднения и се улесни по-нататъшното адаптиране на българското законодателство свързано с агрохранителната верига, следвайки примера на ЕС за създаване на единна правна рамка.
12. Ще се осигури прилагането на изискванията на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита и на приетите въз основа на него директно приложими актове на Европейския съюз на национално ниво.
13. Ще се забрани използването на нелоялни търговски практики по отношение на елементите на агрохранителната верига (различни от тези, които са предмет на забрана на разпоредбите на Директива (ЕС) 2019/633 на Европейският парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно нелоялните търговски практики в отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти (ОВ L 111, 25.04.2019 г.), като по този начин се предотвратява представянето им като привидно идентични с храни, продавани в друга държава-членка на ЕС, при положение че съответните храни, предлагани на пазара в Република България, имат различен състав или характеристики.
14. Ще се осигури прилагането на Решение на Съвета от 17 декември 1999 година относно пускането на пазара и начина на употреба на говеждия соматотропин (BST) и за отмяна на Решение 90/218/ЕИО (1999/879/ЕО).

Във вариант „Приемане на проект на Закон за управление на агрохранителната верига" са налични всички предпоставки за постигане на основната, заложена в проекта цел - повишаване на ефективността на официалния контрол върху агрохранителната верига и сигурността за потребителите, чрез унифицирани правила за контрол по цялата агрохранителна верига и координация между отделните компетентни органи.

С избора на Вариант 2 ще се осигури прилагането на правото на Европейския съюз и националните мерки в областта на хранителната верига чрез актуализиране на националната правна рамка, която да обединява цялата дейност по хранителната верига в нейната цялост като един непрекъснат процес, като същевременно се гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите по отношение на цялата хранителна верига. Следователно вариант 2 е най-приложим за постигане на заложените цели.

Опишете накратко най-важните парични и непарични изрази на ползите.
Опишете ползите за всички основни групи.

Ключови рискове Не са идентифицирани специфични рискове.

Има ли рискове от реализиране на предложението? Може ли да бъде изразен количествено, колко и какви юридически и физически лица ще бъдат засегнати и как?

3. ПРОВЕДЕНИ КОНСУЛТАЦИИ

Консултации

Проектът на Закон за управление на агрохранителната верига е изготвен в рамките на междуведомствена работна група, създадена през месец юни 2015 г. в Министерство на земеделието и храните и неговото обсъждане продължи до началото на 2016 г. В състава на междуведомствената работна група са включени, както представители на Министерството на земеделието и храните и административни структури от системата на Министерството, имащи отношение към контрола по агрохранителната верига (Българска агенция по безопасност на храните, Изпълнителна агенция по селекция и репродукция в животновъдството, Изпълнителна агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол, Изпълнителна агенция по лозата и виното и др.), така и представители на други заинтересовани ведомства като Министерство на здравеопазването, Министерство на околната среда и водите, Министерство на икономиката и др. Освен държавните структури, участници в работната група са и представители на редица браншови организации в областта на агрохранителната верига (Съюз по хранителната промишленост, Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България, Национален браншови съюз на хлебарите и сладкарите, Съюз на преработвателите на плодове и зеленчуци, Сдружение на производителите на растителни масла и маслопродукти в България, Асоциация на месопреработвателите, Национална асоциация на млекопреработвателите, Сдружение за модерна търговия и др.), които активно са участвали в заседанията на работната група със становища и предложения по проекта.

Проекта на Закон за управление на агрохранителната верига е представен заедно с други проекти на законодателни промени в областта на агрохранителната верига на форум с участието на представители на компетентните органи, представители на браншови организации, научната общност и медиите. Представители на браншови организации са изразили позиция в подкрепа на обединението на добрата съвместна работа, в хода на която е взето предвид мнението на браншовите организации, които работят в посока регистрация на всички обекти, борба със сивия сектор и активното им включване с повече правомощия и функции. От страна на компетентният орган БАБХ е уточнено, че завишените санкции отговарят на възможните негативни последствия от извършените нарушения, защото всяка опасност за потребителя на пазара на ЕС или при износ за трети държави, създадена дори от един бизнес оператор може да предизвика забрана за достъп до съответния пазар на всички български бизнес оператори.

Проекта на Закон за управление на агрохранителната верига е изготвен и съгласуван в съответствие със Закона за нормативните актове в редакцията преди влизане в сила на измененията от 04.11.2016 г. в периода февруари-юни 2016 г. Съгласно чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове в редакцията до 04.11.2016 г. законопроектът и мотивите към него са публикувани на интернет-страницата на Министерството на земеделието и храните и на Портала за обществени консултации с 14-дневен срок на заинтересованите лица за предложения и становища (02-15.02.2016 г.)., като такива не са постъпили. Проектът е одобрен от Министерския съвет с Решение № 592 от 18 юли 2016 година и е внесен от Министерски съвет в Народното събрание с № 602-01-46 от дата 18.07.2016 г.

Предлаганите разпоредби в известна степен може да засегнат функционирането на вътрешния пазар на ЕС, поради което проектът на закон е нотифициран с номер на нотификацията 2016/317/BG по реда на Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество. До изтичане на нормативно установения тримесечен срок (до 30.09.2016 г.) по нотификацията на законопроекта в Информационната система за технически регламенти няма постъпили коментари и подробни становища от държавите членки на ЕС или от Европейската комисия, което съгласно процедурата означава, че няма възражения и Република България като държава членка може да пристъпи към приемане на законодателния акт.

На 30.05.2017 г. е представен проект на частична предварителна оценка на въздействието, която е изпратена за становище от дирекция „Модернизация на администрацията" на Министерски съвет. След полученото становище на 12.07.2017 е представен проект на цялостна предварителна оценка на въздействието, която е съгласувана от МС на второ съгласуване без забележки.

На 28.07.2017 г. проектът на закон, мотивите към него и цялостната предварителна оценка на въздействието са публикувани на интернет страницата на МЗХГ и портала за обществени консултации на Министерски съвет.

От август 2017 г. до октомври 2018 г. проекта е изпратен за 3 съгласувания по реда на чл.32 от УПМСНА и одобряване на Финансовата обосновка

Със Заповед № РД 09-545 от 07.06.2019 г. допълнена с Заповед № РД 09-679 от 12.07.2019 г. е създадена работна група, която да актуализира проекта на закон.

Проектът на Закон за управление на хранителната верига е разработен на база на действащият тогава Регламент 882/2004 за официалният контрол провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

Междувременно беше публикуван и **Регламент (ЕС) 2017/625 относно официалния контрол** и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира

прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита (Регламент за официалния контрол).

Регламентът за официалния контрол (РОК) определя изисквания за официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита. Регламентът е публикуван на 7 април 2017 г. и влезе в сила на 27 април 2017 г. Той ще се прилага от 14 декември 2019 г.

Новите изисквания на РОК ще заменят изискванията на Регламент No 882/2004 за официалния контрол, както и останалото законодателство за контрол по хранителната верига.

С цел осигуряване прилагането на изискванията на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита и на приетите въз основа на него директно приложими актове на Европейския съюз на национално ниво се налага актуализиране на наименованието и съдържанието на законопроекта, както и промяна на предметният обхват.

Посочете основните заинтересовани страни извън държавната администрация, с които са проведени консултации. Направете кратък анализ на броя и характера на отговорите, получени от консултацията.

4. ПРИВЕЖДАНЕ В ДЕЙСТВИЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ	
От коя дата предложението ще започне да действа?	В деня на обнародването на закона в Държавен вестник. *ден/месец/година*

Коя институция/организация ще отговаря за осъществяване на предложението и за контрола?

Министерство на земеделието, храните и горите и второстепенни разпоредители с бюджет към МЗХГ, имащи отношение към контрола по агрохранителната верига – Българска агенция по безопасност на храните, Център за оценка на риска по хранителната верига, Изпълнителна агенция по селекция и репродукция в животновъдството, Изпълнителна агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол, Изпълнителна агенция по лозата и виното.

Министерство на здравеопазването и Регионалните здравни инспекции Министерство на околната среда и водите и Регионалните инспекции по околната среда и водите Министерство на икономиката и Комисия за защита на потребителите Министерство на вътрешните работи Министерство на отбраната Министерство на правосъдието Предложението не предвижда извършване на допълнителни разходи от институциите. *Опишете отговорната институция за осъществяването на предложението. Предложението предвижда ли разходи за дадена институция или организация?*

Подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на проекта на нормативния акт: Д-р Петя Петкова двм Директор на дирекция „Политики по агрохранителната верига"	**Дата:** 20.01.2020 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ

ЦЯЛОСТНА ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА АГРОХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА

Доклад от извършена цялостна предварителна оценка на въздействието

София, септември 2019 г.

Съдържание

1. Описание на проблема или въпросите, които се уреждат с проекта на нормативен акт 4

Основен проблем 6

Специфични проблеми, липси и негативни тенденции..... 6

2. Посочване на заинтересованите страни..... 7

1. Компетентни администрации..... 7

1.2. Браншови и развъдни организации в областта на агрохранителната верига 8

1.3 Потребители..... 16

3. Цели пред регулирането на обществените отношения, представени по конкретен и измерим начин, с времеви график за постигането им..... 16

3.1. Обща цел..... 16

3.2. Специфична и оперативни цели..... 16

4. Варианти за постигане на заложените цели..... 18

Вариант 1: Без действие..... 20

Вариант 2: Приемане на проекта на Закон за управление на агрохранителната верига 21

Вариант 3: Актуализиране на съществуващата нормативна уредба..... 29

5. Количествено и качествено измерение на всички значителни икономически и/или социални, и/или екологични въздействия най-малко за следващите три години, водещи до разходи, включително директни, за заинтересованите страни, за отделни икономически и социални сектори и/или групи предприятия – за една година, в левове и/или в други мерни единици, позволяващи съпоставяне за всеки вариант 30

6. Количествено и качествено измерение на всички значителни икономически и/или социални, и/или екологични въздействия най-малко за следващите три години, водещи до ползи, включително директни, за заинтересованите страни, за отделни икономически и

социални сектори и/или групи предприятия – за една година, в левове и/или в други мерни единици, позволяващи съпоставяне за всеки вариант 31
7. Промяната на административната тежест по отношение на заинтересованите страни за всеки от вариантите, включително в случай на нови регулаторни режими и регистри 37
8. Негативните и положителните въздействия за всяка от заинтересованите страни, за всеки от вариантите 38
9. Сравнение на вариантите въз основа на изчисленията и данните по т. 5 – 8 46
10. Обобщение на резултатите от проведените консултации по раздел V от НОМИОВ 48
11. Препоръчителен вариант и обосновка към него въз основа на сравнението на вариантите 52
12. Препоръчителен срок за извършване на последваща оценка на въздействието. 53
Приложение 1 – Методологична рамка на настоящата оценка 54
Приложение 2 – Компетентни администрации 57
Приложение 3 – Браншови организации в областта на агрохранителната верига 59

Доклад по чл. 22, ал. 2 от Наредба за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието към цялостната предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за управление на агрохранителната верига

Настоящият доклад е изготвен от Министерство на земеделието, храните и горите и обобщава резултатите от предварителната оценка на въздействие на проекта на Закон за управление на агрохранителната верига, изготвен от Министерство на земеделието, храните и горите (Приложение 1 - Методологична рамка на настоящата оценка).

1. Описание на проблема или въпросите, които се уреждат с проекта на нормативен акт.

Основните правила на Съюза относно законодателството в областта на фуражите и храните са определени в Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедурите относно безопасността на храните. В допълнение към тези правила в специализираното законодателство в областта на храните и фуражите съществуват различни регулирани области като храненето на животните, включително медикаментозните фуражи, хигиената на храните и фуражите, зоонозите, страничните животински продукти, остатъците от ветеринарномедицински продукти, замърсителите, контрола и ликвидирането на болестите по животните с последици за здравето на хората, етикетирането на храните и фуражите, продуктите за растителна защита, хранителните и фуражните добавки, витамините, минералните соли, микроелементите и другите добавки, материалите, предназначени за контакт с храни, изискванията относно качеството и състава, питейната вода, йонизацията, новите храни и генетично модифицираните организми (ГМО).

С Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, бе установена законодателна рамка за организирането на официалния контрол по агрохранителната верига. Тази рамка значително подобри ефективността на официалния контрол и нивото на защита от рискове за здравето на хората, животните и растенията и за хуманно отношение към животните в Съюза, както и

нивото на защита на околната среда от рискове, които биха могли да възникнат от ГМО и продуктите за растителна защита. Въпреки това някои от инструментите или механизмите за прилагане липсват и не предвиждат извършване на официален контрол в областта на здравето на растенията, контрола на растителния репродуктивен материал (PRM) и странични животински продукти (СЖП). В резултат на това на компетентните администрации не се предоставя пълен набор от данни, предназначени да осигурят отчетност, стабилност и ефективност на дейностите по прилагане.

В доклад на Европейската комисия за оценка на прилагането на Регламент (ЕО) № 882/2004 се посочва, че регламентът се доказва като стабилна и иновативна система на основата на интегриран и хоризонтален подход. Въпреки това опитът показва, че в редица области са необходими промени. Това поражда идеята за извършване на преглед на Регламента с цел изясняване и опростяване на законодателната рамка, като същевременно се взема предвид спецификата на всеки сектор.

Междувременно беше публикуван и **Регламент (ЕС) 2017/625 относно официалния контрол** и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита (Регламент за официалния контрол).

Регламентът за официалния контрол (РОК) определя изисквания за официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита. Регламентът е публикуван на 7 април 2017 г. и влезе в сила на 27 април 2017 г. Той ще се прилага от 14 декември 2019 г.

Новите изисквания на РОК ще заменят изискванията на Регламент No 882/2004 за официалния контрол, както и останалото законодателство за контрол по хранителната верига.

Република България като държава членка подкрепя идеята за създаване на солидна, прозрачна и устойчива регулаторна рамка, която има за цел осъвременяване и интегриране на системата за официален контрол по начин, който да съпътства последователно актуализирането на политиките на ЕС в секторите храни, фуражи, здравеопазване на животните и хуманно отношение към тях, здраве на растенията, растителен репродуктивен материал и продукти за растителна защита. В периода на дискусии и преразглеждане на законодателството на ЕС се извършва преглед и на националното законодателство в областта на

агрохранителната верига. Действащите Закон за храните (обн., ДВ, бр. 90 от 1999 г.), Закон за фуражите (обн., ДВ, бр. 55 от 2006 г.), Закона за защита на животните (обн., ДВ, бр. 13 от 2008 г.), Закона за ветеринарномедицинската дейност, (обн., ДВ, бр. 87 от 2005 г.), Закона за защита на растенията (обн., ДВ, бр. 61 от 2014 г.), Закона за генетично модифицираните организми (обн., ДВ, бр. 27 от 2005 г.), Закона за животновъдството (обн., ДВ, бр. 65 от 2000 г.), Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.), Закона за здравето (обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.), Закона за пчеларството (обн., ДВ, бр. 57 от 2003 г.) са концептуално разработени и приети преди присъединяването на Република България към Европейския съюз, с изключение на Закона за защита на растенията (обн., ДВ, бр. 61 от 2014 г.).

Законите са изменяни и допълнени многократно с различни цели. Причините, които са предизвикали тяхното променяне от една страна са свързани с въвеждане на европейски разпоредби в националното ни законодателство или включване на текстове с цел технически корекции и актуализация поради препратки към други нормативни актове, а от друга страна с цел прецизиране на текстове по същество. Тези промени водят до затруднения при прилагането им, както от бизнес операторите, така и от органите на официалния контрол.

Основен проблем

Към настоящия момент в Република България не съществува нормативен акт – правна рамка, която да обединява цялата дейност по агрохранителната верига, ясно да посочва отделните нейни елементи в тяхната цялост като един непрекъснат процес, с разграничаване на компетентностите на органите, осъществяващи оценката на риска по агрохранителната верига, политиката и контрола върху тях и свързаните дейности.

Специфични проблеми, липси и негативни тенденции

В националното законодателство не са разграничени ясно компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи политиката и официалния контрол и оценката на риска по агрохранителната верига.

Не са уредени отделни въпроси, свързани с взаимодействието и координацията между компетентните органи както на национално ниво, така и между компетентните органи на Република България, Европейската комисия и компетентните органи на другите държави членки.

Съществуват предпоставки за заобикаляне на разпоредбите, които затрудняват официалния контрол при проследяването на всички елементите на агрохранителната верига на всеки етап от тяхното производство.

Недостатъчно ясно дефинирани и неадекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига.

2. Посочване на заинтересованите страни

Във връзка с бъдещото прилагане на Закона за управление на агрохранителната верига са идентифицирани следните групи заинтересовани страни:

1. Компетентни администрации – Приложение 2;

2. Браншови организации в областта на агрохранителната верига – Приложение 3;

3. Потребители;

1. Компетентни администрации

Правилата за официалния контрол по агрохранителната верига са насочени главно към националните контролни органи и оказват влияние върху техните дейности. Този закон ще има непряко въздействие върху стопанските субекти от хранително-вкусовата промишленост, които генерират добавена стойност от порядъка на 6% от БВП в страните от ЕС и в която работят голям брой хора, които се мобилизират по време на контрола. Понастоящем тази тежест е обратно пропорционална на ефикасността и ефективността на проверките, извършвани от компетентните органи.

1. Министерство на земеделието, храните и горите;

1.1. Второстепенни разпоредители с бюджет към министъра на земеделието, храните и горите, имащи отношение към контрола по агрохранителната верига:

- Българска агенция по безопасност на храните;
- Център за оценка на риска по хранителната верига;
- Изпълнителна агенция по селекция и репродукция в животновъдството;
- Изпълнителна агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол;
- Изпълнителна агенция по лозата и виното;

2. Министерство на здравеопазването:

2.1. Регионални здравни инспекции;

3. Министерство на околната среда и водите:

3.1. Регионални инспекции по околната среда и водите;

4. Министерство на икономиката;

4.1. Комисия за защита на потребителите;

5. Министерство на вътрешните работи;

6. Министерство на отбраната;

7. Министерство на правосъдието.

1.2. Браншови и развъдни организации в областта на агрохранителната верига

Заинтересованите страни (представители на браншовите асоциации и НПО) активно участваха по време на проучванията, подготовката и разработването на проекта за Закон за агрохранителната верига. Дискусиите с браншовите асоциации, НПО и заинтересованите страни бяха ключов елемент от подготовката и разработването на проекта.

Ефективното функциониране на системата на ЕС за официален контрол е от първостепенно значение както за износа, така и за вноса от /в ЕС, респ. България..

Засегнатите страни обхващат бизнес оператори, които са заети както в производството на хранителни продукти, така и в търговията и разпространението на храни. От общият процент предприятия делът на МСП варира между 97% и 100% от бизнес-операторите, осъществяващи производство, преработка и дистрибуция на храни. Те ще бъдат положително засегнати от направените промени свързани с приемането на проекта , които са насочени към подобряване на ефективността на системата за контрол като цяло, на контрола по вноса и координацията между компетентните институции на национално и европейско ниво, създаването на правна рамка, която да обединява цялата дейност по хранителната верига, ясно да посочва отделните нейни елементи в тяхната цялост като един непрекъснат процес, с разграничаване на компетентностите на органите, осъществяващи оценката на риска по хранителната верига, политиката и контрола върху тях и свързаните дейности.

В проекта са разписани текстове улесняващи дейността на бизнес операторите. В проектозакона се предвижда систематизиране на изискванията съгласно Закона за устройство на територията в процедурите по регистрация или одобрение на обекти. Не се предвижда пререгистрация на съществуващи обекти, нито се предвижда по същество нова процедура на регистрация.

Разпределение на бизнес-операторите в сферата на производството, преработката и дистрибуцията на храни според броя на заетите

	Микро (под 10 заети)	Малки (10-49 заети)	Средни (50-249 заети)	Големи
Производство и преработка на месо и месни продукти	45 %	37 %	17 %	1 %
Преработка и консервиране на риба и други водни животни,	37 %	32 %	31 %	0 %

без готови ястия				
Преработка и консервиране на плодове и зеленчуци	63 %	25 %	12 %	1 %
Производство на растителни и животински масла и мазнини	52 %	32 %	14 %	2 %
Производство на мляко и млечни продукти	46 %	35 %	18 %	1 %
Производство на мелничарски продукти, нишесте и нишестени продукти	52 %	37 %	9 %	2 %
Производство на хлебни и тестени изделия	78 %	18 %	4 %	0 %
Производство на други хранителни продукти	77 %	18 %	4 %	1 %
Производство на безалкохолни напитки, минерални и други бутилирани води	52 %	37 %	8 %	3 %
Търговия на дребно в неспециализирани магазини	95,5 %	4,9 %	0,5 %	0,09 %
Търговия на дребно в специализирани магазини	96,8 %	3 %	0,2 %	0 %

Източник: Индъстри Уоч Груп ООД

1.2.1 Говедовъдство и Биволовъдство – 22 браншови организации и 13 организации, осъществяващи развъдна дейност:

- Национален съюз на говедовъдите в България - браншова организация;
- Браншови съюз на животновъдите в България - браншова организация;
- Асоциация по месодайно говедовъдство - браншова организация;
- Национална асоциация на месо и млекопроизводителите - браншова организация;
- Национално сдружение на месо и млекопроизводителите - браншова организация;
- Съюз на животновъдите в България - браншова организация;
- Национална асоциация на животновъдите в Република България - браншова организация;
- Обединение български животновъди - браншова организация;
- Национално сдружение „Планинско мляко" - браншова организация;
- Животновъдно сдружение "Старият Балкан" - браншова организация;
- Асоциация на животновъдите в Странджа - браншова организация;
- Национална асоциация на животновъдите и земеделците - Струма 2012 - браншова организация;
- Национално обединение „Европейски фермер" - браншова организация;
- Земеделски производители и стопани – област Кюстендил - браншова организация;
- Регионална асоциация на млекопроизводителите и животновъдите - браншова организация;
- Регионална асоциация на млеко и месопроизводителите – Ямбол - браншова организация;
- Регионална животновъдна асоциация – Сливен - браншова организация;
- Асоциация на млекопроизводителите „Тракия милк" – Пловдив - браншова организация;
- Сдружение на животновъдите от Югозападна България „Сандански – 2005" - браншова организация;
- Асоциация на животновъдите в региона Странджа – Сакар - браншова организация;
- Асоциация на земеделските производители в България - браншова организация;
- Асоциация на пасищното животновъдство - браншова организация;
- Асоциация за развъждане на Черношарената порода в България - организация, осъществяваща развъдна дейност;
- Асоциация за Българското родопско говедо и Джерсея - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация на развъдчиците на Черношарената порода в България - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружение „Национална асоциация за развъждане на говеда от породите Монбелиард и Симентал" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Развъдна асоциация на българските породи говеда – Родопско късорого, Българско родопско, Искърско" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за развъждане на Кафявата порода - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружение „Асоциация за развъждане на местни породи говеда" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Национална асоциация за месодайно говедовъдство в България - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Българска национална организация на зооинженерите за развъждане на породите селскостопански животни - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация на българските биволовъди - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Българска национална асоциация за развитие на биволовъдството - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за развъждане на месодайните породи говеда в България - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Федерация на развъдните организации в говедовъдството - организация, осъществяваща развъдна дейност;

1.2.2 Овцевъдство и Козевъдство – 2 браншови организации и 21 организации, осъществяващи развъдна дейност:

➢ Национална овцевъдна асоциация - браншова организация;

➢ Съюз на овцевъдите и козевъдите - браншова организация;

➢ Развъдна асоциация на местни породи овце - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Организация на Развъдчиците на Автохтонните Породи Овце в България - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружение „Асоциация за развъждане на цигайски и месни породи овце в Република България" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружение „Асоциация за развъждане на Българска млечна порода овце" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за развъждане на Плевенска черноглава овца - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружения за отглеждане и развъждане на маришките овце - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за развъждане на Старозагорска порода овце в България - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за развъждане на тънкорунни овце в България - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружение „Асоциация за развъждане на породата Ил дьо Франс в България" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Национална асоциация за развъждане на млечни овце в България - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружение „Развъдна асоциация на аборигенни породи овце от Западна България" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружение „Асоциация за развъждане на Среднородопска, Каракачанска, Родопски Цигай овце и Каракачански кон" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за развъждане на млечни породи овце - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Развъдна организация МутонШароле България - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за развъждане на породата Лакон в България - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за развъждане на Брезнишка овца - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ „СНЦ Сдружение за развъждане и отглеждане на млечни овце" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружение „Асоциация за развъждане на млечни породи кози" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружение с нестопанска цел „Асоциация за автохтонни породи кози в България" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за опазване и развъждане на местна дългокосместа коза - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за защита на редки автохтонни породи - Калоферска дългокосместа коза - организация, осъществяваща развъдна дейност;

1.2.3 Коневъдство – 4 организации, осъществяващи развъдна дейност:

➢ Асоциация „Източнобългарски кон";

➢ Асоциация на коневъдите в България – НАК - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружение „Асоциация български спортен кон" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за възстановяване и развитие на породите Плевенски кон и Гидран- организация, осъществяваща развъдна дейност;

1.2.4 Свиневъдство – 2 браншови организации, извършващи развъдна дейност и още 2 организации, осъществяващи само развъдна дейност:

➢ Асоциация на свиневъдите в България - браншова организация, извършваща развъдна дейност;

➢ Асоциация на индустриалното свиневъдство в България - браншова организация, извършваща развъдна дейност;

➢ Асоциация за развъждане и съхранение на Източнобалканската свиня - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Асоциация на развъдчиците на специализираните породи свине в България - организация, осъществяваща развъдна дейност;

1.2.5 Птицевъдство и зайцевъдство – 3 браншови организации и 3 организации, осъществяващи развъдна дейност:

➢ Продуктов борд за яйца, птиче и заешко месо - браншова организация;

➢ Съюз на птицевъдите в България - браншова организация;

➢ Професионалната организация на производителите на водоплаващи в България - браншова организация;

➢ Национална развъдна птицевъдна асоциация - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Национална развъдна и репродуктивна асоциация на производителите на патета мюлари - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Национална асоциация на зайцевъдите - организация, осъществяваща развъдна дейност;

1.2.6 Пчеларство – 14 браншови организации и 2 организации, осъществяващи развъдна дейност:

➢ Български пчеларски съюз – 1899 - браншова организация;

➢ Национална браншова организация "Български пчеларски съюз" - браншова организация;

➢ Сдружение за биологично пчеларство - браншова организация;

➢ Национален браншови пчеларски съюз - браншова организация;

➢ Национална асоциация на пчеларите професионалисти - браншова организация;

➢ Национална научна асоциация по пчеларство - браншова организация;

➢ Сдружение „Съюз на българските пчелари" - браншова организация;

➢ Обединен български пчеларски - браншова организация;

➢ Асоциация на преработвателите и търговците на пчелни продукти в РБ - браншова организация;

➢ Федерация на българските пчелари - браншова организация;

➢ Конфедерация на българските пчелари - браншова организация;

➢ Национално сдружение на жените пчелари - браншова организация;

➢ Фондация „Имам си кошер" - браншова организация;

➢ Национална научна асоциация по биологично пчеларство и апитерапия – Марко Вачков - браншова организация;

➢ Национална развъдна асоциация по пчеларство - организация, осъществяваща развъдна дейност;

➢ Сдружение „Българска пчеларска развъдна асоциация" - организация, осъществяваща развъдна дейност;

1.2.7 Растениевъдство – 15 браншови организации:

➢ Българска Асоциация на производителите на оранжерийна продукция - браншова организация;

➢ Сдружение „Българска асоциация Биопродукти " - браншова организация;

➢ Национална асоциация на зърнопроизводителите - браншова организация;

➢ Гаранционен фонд „Зърно" - браншова организация;

➢ Съюз на овощарите в България - браншова организация;

➢ Добруджански овощарски съюз - браншова организация;

➢ Съюз на овощарите в Хасковска област - браншова организация;

➢ Съюз на Дунавските овощари - браншова организация;

➢ Асоциация на Български пипер - браншова организация;

➢ Българска асоциация на билкарите и гъбарите - браншова организация;

➢ Сдружение на производителите на овощен и посадъчен материал - браншова организация;

➢ Сдружение на производителите на плодове и зеленчуци – Югозапад 2013 - браншова организация;

➢ Българска Асоциация на Малинопроизводителите - браншова организация;

➢ Сдружение АгроБио Свят - браншова организация;

➢ Национална Асоциация на Картофопроизводителите - браншова организация;

1.2.8 Растителна защита – 2 броя организации:

➢ Българска асоциация за растителна защита;

➢ Асоциация Растителнозащитна Индустрия България;

1.2.9 Фуражи – 1 брой организация:

➢ Съюз на производителите на комбинирани фуражи в България

1.2.10 Ветеринарномедицински продукти – 1 брой организация:

➢ Сдружение на производители и търговци на ветеринарномедицински продукти

1.2.11 Преработвателни организации – 16 организации:

➢ Съюз по хранителната промишленост;

➢ Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България;

➢ Национален браншови съюз на хлебарите и сладкарите;

➢ Асоциация на месопреработвателите в България;

➢ Асоциация на млекопреработвателите в България;

➢ Национална асоциация на млекопреработвателите;

➢ Съюз на преработвателите на плодове и зеленчуци;

➢ Съюз на оризопроизводителите;

➢ Сдружение на производителите на растителни масла и маслопродукти в България;

➢ Българска асоциация на търговците на зърно;

➢ Съюза на българските мелничари;

➢ Асоциация на производителите на рибни продукти – Бг фиш;

➢ Асоциация на производителите и вносителите на хранителни добавки в България;

➢ Национална лозаро-винарска камара;

➢ Съюз на пивоварите в България;

➢ Съюз на безалкохолната промишленост в България;

1.2.12 Професионални организации – 3 професионални организации:

➢ Български ветеринарен съюз - професионална организация на ветеринарни лекари в България;

➢ Съюз на ветеринарните лекари в България - професионална, научно – просветна и обществена организация;

➢ Съюз на зооинженерите в България - професионална организация на зооинженерите, обединяваща интересите на представителите на основните зооинженерни гилдии - образованието, науката, развъдните и браншовите организации, фермерите;

1.2.13 Други организации – 11 броя :

- Национален съюз на земеделските кооперации в България ;
- Национална асоциация на животновъдите и земеделците – Струма 2012";
- „Сдружение на земеделците и животновъдите-Пирин 2009";
- Асоциация на агроекологичните производители;
- Асоциация на земеделските производители в България;
- Българска асоциация на фермерите;
- Национална асоциация на младите фермери в България;
- Национално обединение на младите фермери в България;
- Национално сдружение на малките, семейни ферми и преработватели /НМСФП/;
- Сдружение „Национална научна асоциация по биологично пчеларство и клинична апитерапия - МАРКО ВАЧКОВ";
- Сдружение „Карнобатска асоциация на производителите на Еко-продукти „КОСА"

1.3 Потребители

Засегнатите страни включват потребителите на елементите на агрохранителната верига в страната. Потребителите на хранителни продукти обхващат цялото население на България, доколкото храните са стоки от първа необходимост. Те няма да бъдат пряко засегнати от промените, въпреки че се явяват крайни ползватели на мерките за гарантиране на безопасността и качеството на агрохранителната верига.

Законът цели да осигури възможно най-високо ниво на защита на човешкото здраве и интересите на потребителите.

3. Цели пред регулирането на обществените отношения, представени по конкретен и измерим начин, с времеви график за постигането им.

3.1. Обща цел

Общата цел на закона е да осигури прилагането на правото на Европейския съюз и националните мерки в областта на агрохранителната верига чрез актуализиране на националната правна рамка, която да обединява цялата дейност по агрохранителната верига в нейната цялост като един непрекъснат процес.

3.2. Специфична и оперативни цели

Специфичната цел на закона е да гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите по отношение на цялата агрохранителна верига. Реализирането на специфичната цел на закона е свързано с поставянето и

реализирането на поредица от оперативни цели. Заложените мерки в Проекта са свързани с постигането на следните оперативни цели:

- създаване на обща рамка по агрохранителната верига, чрез която ясно да се посочат всички нейни елементи както поотделно, така и в тяхната цялост, за да се обхване целият процес от първичното производство, здравеопазването и хуманното отношение към животните и здравето на растенията, и всички етапи до получаването на крайния продукт, готов за консумация от хората;

- ясно разграничаване на компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи политиката и официалния контрол и оценката на риска по агрохранителната верига;

- взаимодействието и координацията между контролните органи както на национално ниво, така и ниво ЕС;

- гарантиране прилагането на унифицирани процедури при осъществяването на официален контрол, с което ще се постигне по-голяма сигурност при потребителите;

- ясно дефинирани и адекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига;

- избягване на процедурни затруднения в случай на бъдещи адаптации на законодателството на ЕС по безопасност на храните поради промени в достиженията на правото на ЕС.

- прилагането на изискванията на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита и на приетите въз основа на него директно приложими актове на Европейския съюз на национално ниво

- забрана за използването на нелоялни търговски практики по отношение на елементите на агрохранителната верига (различни от тези, които са предмет на забрана на разпоредбите на Директива (ЕС) 2019/633 на Европейският парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно нелоялните търговски практики в отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти (ОВ L 111, 25.04.2019 г.), като по този начин се предотвратява представянето им като привидно идентични с храни, продавани в друга държава-членка на ЕС, при положение че съответните храни, предлагани на пазара в Република България, имат различен състав или характеристики.

- Осигурява се прилагането на Решение на Съвета от 17 декември 1999 година относно пускането на пазара и начина на употреба на говеждия соматотропин (BST) и за отмяна на Решение 90/218/ЕИО (1999/879/ЕО).

Очаква се оперативните цели да бъдат постигнати в средносрочен план с влизането в сила на закона и след издаването на индивидуални административни и нормативни актове във връзка с извършването на специфични съвместни дейности, одити и инспекции в областта на агрохранителната верига.

4. Варианти за постигане на заложените цели.

Таблица 1 Варианти за регулация

Вариант 1 (без действие)	**Вариант 2 – (приемане на проекта на Закон за управление на агрохранителната верига)**	**Вариант 3 – (актуализиране на съществуващата нормативна уредба)**
Липса на една обща рамка, която да регламентира същността на агрохранителната верига и включените в нея елементи; В националното законодателство няма да са разграничени ясно компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи политиката и официалния контрол и оценката на риска по агрохранителната верига. Няма да са уредени отделни въпроси, свързани с взаимодействието и координацията между компетентните органи както на национално ниво, така и между компетентните органи на Република България,	Ще се създаде една обща рамка, която да регламентира същността на агрохранителната верига и включените в нея елементи. Ще се разграничат ясно компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи политиката и официалния контрол и оценката на риска по агрохранителната верига. Ще се осигури взаимодействието и координацията между контролните органи както на национално ниво, така и ниво ЕС. Ще се гарантира прилагането на унифицирани процедури при осъществяването на	Частична регулация. Цялостното преразглеждане на всички вертикални закони, включени в законопроекта и инкорпорирането им в съответните специални закони под формата на законопроекти за тяхното изменение и допълнение. **С избора на Вариант 3 няма да се регламентират в достатъчна степен основанията, обуславящи необходимост от цялостното преразглеждане на всички вертикални**

Европейската комисия и компетентните органи на другите държави членки. Ще продължат да съществуват предпоставки за заобикаляне на разпоредбите, които затрудняват официалния контрол при проследяването на всички елементите на агрохранителната верига на всеки етап от тяхното производство. Няма да има ясно дефинирани и адекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига. **Избора на Вариант 1 би довел до запазване на настоящото състояние при което изискванията за официален контрол по хранителната верига са регламентирани фрагментирано в десет секторни закона. При този вариант трябва да се направи преглед на всички десет (секторни за хранителната верига) закона, регулиращи отделни части от хранителната верига. Следователно Вариант 1 е неприложим за постигане**	официален контрол, с което ще се постигне по-голяма сигурност при потребителите. Ще бъде възприет подход за извършване на оценката на риска по агрохранителната верига. Ще се определят адекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига. Ще се избягнат процедурни затруднения в случай на бъдещи адаптации на законодателството на ЕС по безопасност на храните поради промени в достиженията на правото на ЕС. Ще се създаде правно основание за издаване на индивидуални административни и нормативни актове във връзка с извършването на специфични съвместни дейности, одити и инспекции в областта на агрохранителната верига. **С избора на Вариант 2 ще се осигури прилагането на правото на Европейския съюз и**	**закони, уреждащи отделните елементи на агрохранителната верига. Следователно Вариант 3 е частично приложим за постигане на заложените цели.**

на заложените цели.	**националните мерки в областта на хранителната верига чрез актуализиране на националната правна рамка, която да обединява цялата дейност по хранителната верига в нейната цялост като един непрекъснат процес, като същевременно се гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите по отношение на цялата хранителна верига. Следователно вариант 2 е най-приложим за постигане на заложените цели.**	

Вариант 1: Без действие

Запазва се състоянието, при което действащите към 2017 г. нормативни разпоредби относно същността на агрохранителната верига и включените в нея елементи са регламентирани фрагментирано в отделни закони. С такъв фрагментиран контрол не става ясно, че агрохранителната верига е един непрекъснат процес, започващ с първичното производство, здравеопазването и хуманно отношение към животните и здравето на растенията, който преминава през всички етапи на събиране, транспортиране, преработката и дистрибуция на крайния продукт, готов за консумация от хората, по смисъла на Регламент (ЕО) № 178/2002.

Няма да са разграничени ясно компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи политиката и официалния контрол и оценката на риска по агрохранителната верига.

Няма да са уредени отделни въпроси, свързани с взаимодействието и координацията между компетентните органи както на национално ниво, така и между компетентните органи на Република България, Европейската комисия и компетентните органи на другите държави членки. В тази връзка липсата на единни

насоки за това как да се осъществява административно сътрудничество и да се постигне високо равнище на прозрачност ще доведе до непоследователност и неефективност на усилията от страна на националните органи и при сътрудничеството между тях.

Ще продължат да съществуват предпоставки за заобикаляне на разпоредбите, които затрудняват официалния контрол при проследяването на всички елементите на агрохранителната верига (контрола на растителния репродуктивен материал и странични животински продукти) на всеки етап от тяхното производство. В резултат на това на компетентните администрации не се предоставя пълен набор от данни, предназначени да осигурят отчетност, стабилност и ефективност на дейностите по прилагане.

Няма да има ясно дефинирани и адекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига.

Избора на Вариант 1 би довел до запазване на настоящото състояние при което изискванията за официален контрол по хранителната верига са регламентирани фрагментирано в десет секторни закона. При този вариант трябва да се направи преглед на всички десет (секторни за хранителната верига) закона, регулиращи отделни части от хранителната верига. Следователно Вариант 1 е неприложим за постигане на заложените цели.

Вариант 2: Приемане на проекта на Закон за управление на агрохранителната верига

Сега действащото законодателство в областта на агрохранителната верига е концептуално разработено и прието преди присъединяването на Република България към Европейския съюз, с изключение на Закона за защита на растенията (обн., ДВ, бр. 61 от 2014 г.).Законите са изменяни и допълнени многократно с различни цели. Тези промени водят до затруднения при прилагането им, както от бизнес операторите, така и от органите на официалния контрол.

Проектът на закона за управление на агрохранителната верига ще осигури прилагането на правото на Европейския съюз и националните мерки в областта на агрохранителната верига чрез актуализиране на националната правна рамка, която да обединява цялата дейност по агрохранителната верига в нейната цялост като един непрекъснат процес.

Създава се обща рамка по агрохранителната верига, чрез която ясно ще се посочат всички нейни елементи както поотделно, така и в тяхната цялост, за да се обхване целият процес от първичното производство, здравеопазването и хуманното отношение към животните и здравето на растенията, и всички етапи до получаването на крайния продукт, готов за консумация от хората.

Ще се разграничат ясно компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи политиката и официалния контрол по агрохранителната верига, оценката на риска, както и взаимодействието и координацията както на национално ниво, така и ниво ЕС.

Целта е модернизиране и интегриране на системата за официален контрол по начин, който също така да съпътства последователно модернизирането на политиките на ЕС в тези сектори. Наличието на хармонизирана законодателна рамка на ЕС за управление на организирането и осъществяването на официалния контрол по цялата агрохранителна верига е необходимо, за да се гарантира унифицирано прилагане на правилата и процедури относно агрохранителната верига в рамките на ЕС и за ефективното функциониране на вътрешния пазар.

Включват се някои важни принципи, които понастоящем са недостатъчно използвани от компетентните органи или се прилагат съгласно различаващи се практики между тях. По-специално, законопроектът въвежда системата за административно сътрудничество между българските компетентни власти и компетентните власти на държавите-членки за трансгранично сътрудничество.

Ефективното функциониране на системата за официален контрол на България е от първостепенно значение както за износа, така и за вноса в ЕС, респ. България. Бизнес операторите от агрохранителната верига, както в България, така и в другите държави членки и трети страни, изнасящи за ЕС, също ще бъдат положително засегнати от промените, които са насочени към подобряване на ефективността на системата за контрол като цяло, на контрола по вноса и координацията между компетентните институции на национално и европейско ниво.

Проектът на закона за управление на агрохранителната верига ще осигури висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите по отношение на цялата агрохранителна верига чрез прилагането на единен подход и постигане на координиран контрол за съответствие с изискванията на европейското право и българското законодателство по цялата агрохранителна верига.

Ще се създаде правно основание за издаване на индивидуални административни и нормативни актове във връзка с извършването на специфични съвместни дейности, одити и инспекции в областта на агрохранителната верига.

Ще се избягнат процедурни затруднения в случай на бъдещи адаптации на законодателството на ЕС по безопасност на храните поради промени в достиженията на правото на ЕС.

Ще бъде възприет определен подход за оценка на риска и свързаните с това дейности. Оценката на риска по агрохранителната верига се извършва от Центъра за оценка на риска по хранителната верига към министъра на земеделието, храните и горите по реда на Закона за Центъра за оценка на риска по хранителната верига и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Оценката на риска, свързана с

риск за здравето на човека, се извършва от Центъра за оценка на риска по хранителната верига и Министерството на здравеопазването чрез Националните центрове по проблемите на общественото здраве, съгласно функциите им, по реда на този закон, Закона за Центъра за оценка на риска по хранителната верига и Закона за здравето.

Приемането на закона няма да доведе до допълнителни разходи по бюджета на органите, провеждащи държавната политика по агрохранителната верига, тъй като не налага създаването на нови структури, нито въвежда нови правомощия или задължения, а само оптимизира работата на действащите към момента.

Не се предвижда създаване на нови органи на администрацията и предполага използването на наличния капацитет на следните администрации:

✓ Българска агенция по безопасност на храните - БАБХ;

✓ Регионални здравни инспекции - РЗИ;

✓ Регионална инспекция по околната среда и водите – РИОСВ;

✓ Изпълнителна агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол – ИАСАС;

✓ Изпълнителна агенция по селекция и репродукция в животновъдството – ИАСРЖ;

Специалните закони няма да бъдат засегнати и ще продължат да действат. В специализираните 10 закона следва да бъдат въведени специфичните изисквания от проектите на делегирани актове и актове за изпълнение по Регламент (ЕС) 2017/625, които предстои да бъдат приети.Някои от тях ще бъдат изменени съгласно предвиденото в преходните и заключителните разпоредби на проекта, което касае единствено създаване на връзка с настоящия проект на закон и систематизиране на изискванията съгласно Закона за устройство на територията (ЗУТ) в процедурите по регистрация или одобрение на обекти. Не се предвижда пререгистрация на съществуващи обекти, нито се предвижда по същество нова процедура на регистрация, както и създаването на нови регистри.

Измененията ще засегнат по конкретно следните закони:

- Закон за храните;
- Закон за ветеринарномедицинската дейност;
- Закон за фуражите;
- Закон за здравето на растенията;
- Закон за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз;
- Закон за генетично модифицирани организми;
- Закон за посевния и посадъчен материал;

- Закон за животновъдството;
- Закон за пчеларството;
- Закон за виното и спиртните напитки.

За гарантиране изпълнението на заложените изисквания съгласно Регламент (ЕО) № 882/2004 държавите-членки определят правилата за санкциите, налагани при нарушаване на изискванията на законодателството в областта на фуражите, храните и други разпоредби на Общността, свързани с опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, и предприемат всички необходими мерки за осигуряване на изпълнението им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съответни на нарушението и разубеждаващи.

Практиката на контролиращия орган в момента показва, че размерът на налаганите санкции върху производителите и търговците на храни не е достатъчен поради степента на опасност, която се създава при извършване на съответното нарушение. Това води до потенциална и реална опасност за живота и здравето на хората. Действащите в момента санкции са въведени за първи път през 1999 г., след което няколкократно изменяни през годините, но размерът им не е съразмерен с опасността, до която води съответното нарушение.

Съгласно европейското законодателство, санкциите налагани от компетентния орган при неспазване на нормативните изисквания трябва да бъдат ефективни, съответни на нарушението и да имат възпиращ ефект. С цел да се избегнат ситуации, водещи да застрашаване живота и здравето на населението се налага няколкократно увеличаване на административните санкции.

В Закона за управление на агрохранителната верига се определят адекватни по размер санкции с общ характер с оглед стремежа към предлагане на пазара на безопасни елементи на агрохранителната верига, което е условие за гарантиране защитата на потребителите. Предвижда се повишаване на санкциите, налагани за нарушение на разпоредбите на законодателството по безопасност на храните, при неизпълнение на мерките приложени от компетентните органи извършващи официален контрол съобразно контролираните от тях дейности и в зависимост от тежестта на контролираните от тях нарушения на нормативните изисквания и в случаи на непосредствена голяма опасност за хората, животните и растенията, също и при неспазване на изискванията за безопасност при предлагане на пазара на храни, както и с цел повишаване ефективността на контрола на изпълнението им. На заседание на работната група по изготвяне на проекта на закона при обсъждането на предложенията за административно-наказателните разпоредби са взети предвид няколко основни момента по отношение на тях по същество, а именно:

- да е от значение степента на нарушението;

• да са определени в разумен размер, така че да бъдат реално приложими и събираеми;

• да се запази и техния възпиращ и възпитателен ефект.

Като ефективна превантивна мярка за спазването на закона се приема предложението на бизнес операторите за завишен размер на глобите и имуществените санкции от всички членове на работната група. Въвежданите режими на практика ще засегнат целия спектър от бизнес оператори, занимаващи се с производство, преработка и дистрибуция с храни в България в случай на установени нарушения, като изискванията са действащи и към днешна дата.

Проектът на Закон за управление на агрохранителната верига е бил публикуван на портала за обществени консултации на Министерския съвет www.strategy.bg, като по време на общественото му обсъждане не са постъпили мотивирани предложения във връзка с предвидените санкции.

Не се очаква размерът на санкциите да представлява значителна допълнителна тежест за бизнес операторите предвид на отчетените от тях обороти през последните няколко години.

Производството на хранителни продукти в България се извършва от над 5 хил. предприятия, които генерират оборот в размер над 7.8 млрд. лева и осигуряват заетост за над 81 хил. души през 2014 г. по данни на Евростат. Фирмите, произвеждащи хранителни продукти, представляват 16.8% от всички преработващи предприятия в страната, създават 14.3% от оборота и осигуряват 15.1% от работните места в преработващата промишленост през 2014 г.

Подотрасловото разпределение на предприятията, занимаващи се с производство на хранителни продукти, е неравномерно. Относително най-много са фирмите в производството на хлебни и тестени изделия (над 2.7 хил.), които формират 58% от всички фирми в хранителната промишленост през 2015 г. Близо 10% от фирмите в хранителната индустрия или 465 предприятия през 2015 г. се занимават с производство и преработка на месо и месни продукти. Дейността по производство и консервиране на плодове и зеленчуци се извършва над 360 предприятия, докато около 300 фирми произвеждат мляко и млечни продукти. Относително по-малко са фирмите, произвеждащи мелничарски продукти – 124 на брой или 2.4% от компаниите в хранителната индустрия. С производство на растителни и животински масла и мазнини се занимават 87 фирми през 2015 г., а с преработка и консервиране на риба и други водни животни – 41 предприятия.

Над една четвърт от оборота на предприятията, занимаващи се с производство на хранителни продукти, се генерира от фирми, произвеждащи и обработващи месо и месни продукти, които отчитат годишни приходи над 2.1 млрд. лева. Около 15% от оборота на хранителното производство или 1.2 млрд. лева годишно е концентриран във фирми, произвеждащи хлебни и тестени изделия.

Двуцифрен дял в оборота на хранителната индустрия имат подотраслите на производство на млечни продукти (12.7% дял или над 1 млрд. лева), производство на растителни и животински масла и мазнини (11.9% или около 1 млрд. лева) и производството на други хранителни продукти (12.9% или повече от 1 млрд. лева годишно). Относително по-малък е оборотът, генериран в производството на мелничарски продукти, нишесте и нишестени продукти (9.3% от оборота в производството на храни или близо 870 млн. лева. годишно) и преработката и консервирането на плодове и зеленчуци (7.7% от оборота в производството на храни или около 730 млн. лева през 2015 г.).

По данни на Евростат, през 2013 г. в България функционират 5 583 предприятия, които имат основна дейност търговия на едро с храни и напитки (без да са включени тютюневите изделия). Те реализират приходи от продажби от 9.8 млрд. лева.

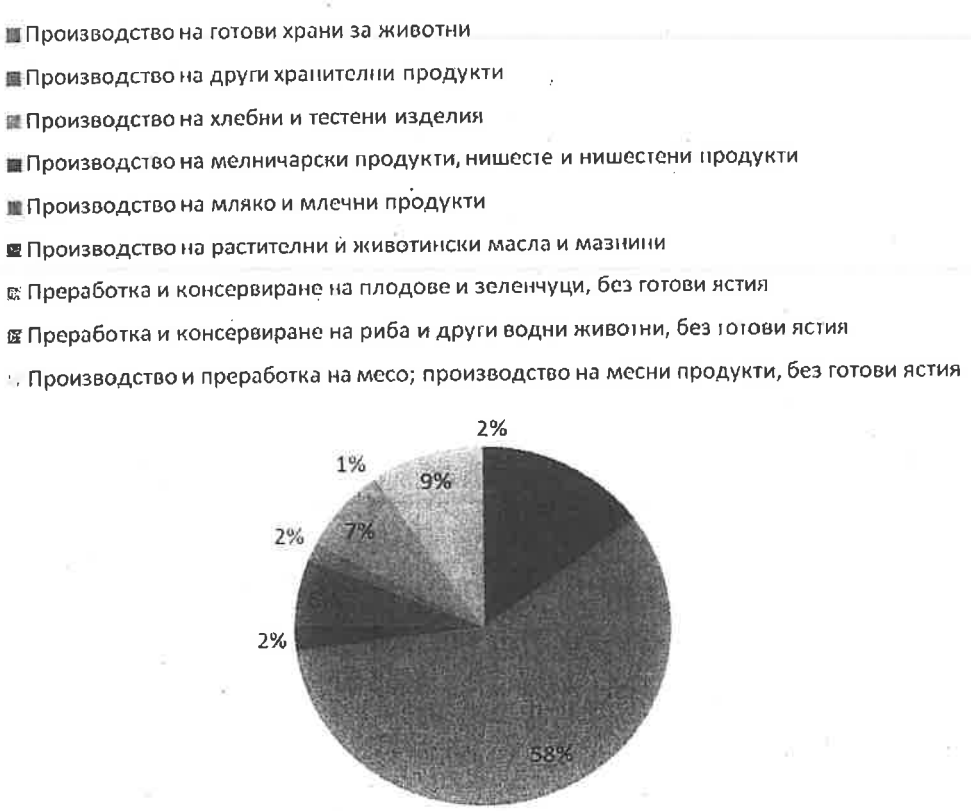
През 2013 г. с търговия на дребно в България се занимават над 98 хил. предприятия, които са предимно микро и малки предприятия. Те реализират приходи от продажби за над 22.5 млрд. лева.

Специализираните магазини за храни и напитки (без търговията с тютюневи изделия) заедно с неспециализираните магазини, които продават предимно храни, са – около 31.5 хил. предприятия и реализират около 7.3 млрд. приходи. Неспециализираните магазини реализират близо 4 пъти по-голям среден оборот. Търговците на плодове и зеленчуци, както и на хляб и тестени изделия са относително многобройни и заемат значителна работна сила, но отчитат ниски средни приходи на предприятие.

Подотрасловото разпределение на предприятията, занимаващи се с производство на хранителни продукти, е неравномерно. Относително най-много са фирмите в производството на хлебни и тестени изделия, които формират 58.1% от всички заети в хранителната промишленост. Около 9.5% от фирмите в хранителната индустрия се занимават с производство и преработка на месо и месни продукти, 6.8% с производство и консервиране на плодове и зеленчуци, а 5.9% - с производство на мляко и млечни продукти. Относително по-малко са фирмите, произвеждащи мелничарски продукти (2.4% от заетите в хранителната индустрия), растителни и животински масла и мазнини (1.6%) и преработка и консервиране на риба и други водни животни (0.8%).

Графика 1: Разпределение на предприятията, занимаващи се с производство на хранителни продукти, по подотрасли

Разпределение на предприятията, занимаващи се с производство на хранителни продукти, по подотрасли

Източник: данни от Евростат за 2014 г.

Над една четвърт от оборота на предприятията, занимаващи се с производство на хранителни продукти, се генерира от фирми, произвеждащи и обработващи месо и месни продукти, а 15% - от фирми, произвеждащи хлебни и тестени изделия. Двуцифрен дял в оборота на хранителната индустрия имат подотраслите на производство на млечни продукти (12.7% дял), производство на растителни и животински масла и мазнини (11.9%) и производството на други хранителни продукти (12.9%). Относително по-малък е оборотът, генериран в производството на мелничарски продукти, нишесте и нишестени продукти (9.3% от оборота в производството на храни) и преработката и консервирането на плодове и зеленчуци (7.7%).

Търговия на едро с храни и напитки

Таблица 5: Продажби на едро на потребителски стоки, 2017 г.

ПРОДАЖБИ НА ЕДРО НА ПОТРЕБИТЕЛСКИ СТОКИ - 2017 ГОДИНА

(Хил. левове)

Групи стоки	**2017**
Общо	**56 707 109**
Храни, напитки и тютюневи изделия	22 889 019
в това число:	
Плодове	628 986
Зеленчуци	667 232
Мляко, млечни продукти и яйца	1 321 771
Месо и месни продукти	2 081 112
Риба и рибни продукти, ракообразни и мекотели	270 523
Хляб и хлебни изделия, продукти на мелничарската промишленост	478 927
Захар и захарни сладкарски изделия	2 045 373
Хранителни масла и мазнини от животински и растителен произход	450 748
Спиртни напитки	1 435 169
Вина	381 693
Бира	748 822
Безалкохолни напитки	971 378
Тютюневи изделия	8 898 022
Кафе, чай и какао	552 709

Източник: данни от Евростат

Търговия на дребно с храни и напитки

Таблица 6: Продажби на дребно с храни и напитки, 2017 г.

ПРОДАЖБИ НА ДРЕБНО - 2017 ГОДИНА

(Хил. левове)

Групи стоки	**2017**
Общо	**39 799 367**
Храни, напитки и тютюневи изделия	14 720 371
в това число:	
Плодове	551 652
Зеленчуци	935 725

ПРОДАЖБИ НА ДРЕБНО - 2017 ГОДИНА

(Хил. левове)

Групи стоки	2017
Мляко, млечни продукти и яйца	1 557 077
Месо и месни продукти	1 669 266
Риба и рибни продукти, ракообразни и мекотели	335 106
Хляб и хлебни изделия, продукти на мелничарската промишленост	1 844 173
Захар и захарни сладкарски изделия	1 100 062
Хранителни масла и мазнини от животински и растителен произход	442 674
Спиртни напитки	553 904
Вина	247 999
Бира	472 685
Безалкохолни напитки	638 412
Тютюневи изделия	2 049 551
Кафе, чай и какао	479 419

Източник: данни от Евростат

С избора на Вариант 2 ще се осигури прилагането на правото на Европейския съюз и националните мерки в областта на хранителната верига чрез актуализиране на националната правна рамка, която да обединява цялата дейност по хранителната верига в нейната цялост като един непрекъснат процес, като същевременно се гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите по отношение на цялата хранителна верига. Следователно вариант 2 е най-приложим за постигане на заложените цели.

Вариант 3: актуализиране на съществуващата нормативна уредба

Той представлява частична регулация по своята същност. Не регламентира в достатъчна степен основанията, обуславящи необходимост от цялостното преразглеждане на всички вертикални закони, уреждащи отделните елементи на агрохранителната верига. Това ще затрудни прилагането на единен подход и постигане на координиран контрол за съответствие с изискванията на европейското право и българското законодателство по цялата агрохранителна верига.

Може да възникнат процедурни затруднения в случай на бъдещи адаптации на законодателството на ЕС поради промени в европейското законодателство, свързани с модернизиране и интегриране на системата за официален контрол.

По своята същност алтернативният вариант няма за цел да определя правомощията на органите и създаването на хоризонтална рамка, т.е да систематизира нормативната уредба на управлението и контрола по агрохранителната верига. При този вариант трябва да се направи преглед на всички десет (секторни за хранителната верига) закона, регулиращи отделни части от хранителната верига:

- Закон за храните;
- Закон за ветеринарномедицинската дейност;
- Закон за фуражите;
- Закон за здравето на растенията;
- Закон за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз;
- Закон за генетично модифицирани организми;
- Закон за посевния и посадъчен материал;
- Закон за животновъдството;
- Закон за пчеларството;
- Закон за виното и спиртните напитки.

С избора на Вариант 3 няма да се регламентират в достатъчна степен основанията, обуславящи необходимост от цялостното преразглеждане на всички вертикални закони, уреждащи отделните елементи на агрохранителната верига. Следователно Вариант 3 е частично приложим за постигане на заложените цели.

5. Количествено и качествено измерение на всички значителни икономически и/или социални, и/или екологични въздействия най-малко за следващите три години, водещи до разходи, включително директни, за заинтересованите страни, за отделни икономически и социални сектори и/или групи предприятия – за една година, в левове и/или в други мерни единици, позволяващи съпоставяне за всеки вариант

Приемането на закона и избора на **Вариант 2** няма да доведе до допълнителни разходи по бюджета на органите, провеждащи държавната политика по агрохранителната верига, тъй като не налага създаването на нови структури, нито въвежда нови правомощия или задължения, а само оптимизира работата на действащите към момента. Това е предпоставка да се повиши ефективността на контрола – т.е. да се постигнат по-добри резултати със същите разходи.

Доколкото правото на ЕС позволява, са разписани текстове улесняващи дейността на бизнес операторите. В проектозакона се предвижда систематизиране на изискванията съгласно Закона за устройство на територията в процедурите по регистрация или одобрение на обекти. Не се предвижда пререгистрация на съществуващи обекти, нито се предвижда по същество нова процедура на регистрация.

Предлаганите разпоредби няма да доведат до преки разходи за приспособяване на предприятията към новите изисквания.

При избора на Вариант 1 ще продължат да съществуват предпоставки за заобикаляне на разпоредбите, които затрудняват официалния контрол при проследяването на всички елементите на агрохранителната верига (контрола на растителния репродуктивен материал и странични животински продукти) на всеки етап от тяхното производство. В резултат няма да има ясно дефинирани и адекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига.

При избора на Вариант 3 по своята същност той няма за цел да определя правомощията на органите и създаването на хоризонтална рамка, т.е да систематизира нормативната уредба на управлението и контрола по агрохранителната верига. При този вариант трябва да се направи преглед на всички десет секторни закони за агрохранителната верига.

Следователно Вариант 2 е най-приложим за изпълнение на поставените цели и съответно няма да доведе до допълнителни разходи по бюджета на органите, провеждащи държавната политика по агрохранителната верига.

6. Количествено и качествено измерение на всички значителни икономически и/или социални, и/или екологични въздействия най-малко за следващите три години, водещи до ползи, включително директни, за заинтересованите страни, за отделни икономически и социални сектори и/или групи предприятия – за една година, в левове и/или в други мерни единици, позволяващи съпоставяне за всеки вариант

Отговорността за прилагане на законодателството на ЕС в областта на агрохранителната верига се носи от държавите-членки, чиито компетентни органи наблюдават и проверяват дали съответните изисквания се спазват и прилагат ефективно в целия Европейски съюз. По този начин те проверяват дали дейностите и стоките на бизнес операторите, пуснати на пазара на ЕС (произведени или внесени от трети държави в ЕС), са в съответствие със съответните стандарти и изисквания на ЕС за агрохранителната верига.

Не се очаква приемането на законопроекта да доведе до потенциални рискове, включително при възникване на конкретни съдебни спорове, а се определят санкции в зависимост от степента, тежестта и риска.

Приемането на закона няма да доведе до допълнителни разходи по бюджета на органите, провеждащи държавната политика по агрохранителната верига, тъй като не налага създаването на нови структури, нито въвежда нови правомощия или задължения, а само оптимизира работата на действащите към момента.

Не се предвижда създаване на нови органи на администрацията и предполага използването на наличния капацитет на съществуващите администрации.

Капацитетът на националните системи за контрол за предотвратяване и противодействие на кризи, които биха могли да възникнат по агрохранителната верига (за хората, животните и растенията), неизбежно ще бъдат засегнати от запазване на сегашното състояние. Това би създало потенциални пречки за гарантиране, че националните системи за контрол са добре координирани, оборудвани и способни да предвиждат и предотвратяват съществуващи и нововъзникващи рискове и следователно могат да окажат неблагоприятно въздействие върху безопасността по агрохранителната верига. По-специално, с приемането на закона ще се увеличи от една страна ефикасността на контрола, а от друга ще се намали вероятността от възникване на здравни кризи, както и ще се увеличи капацитета на компетентните органи за справяне с тях, което от своя страна ще доведе до значително намаляване на икономическите и човешки загуби.

На този етап от оценката са представени в обобщен вид очакваните икономически, социални и екологични въздействия, въз основа на първоначалните проучвания на екипа и проведените срещи с представители на засегнатите страни. На база на идентифицираните въздействия са определени мерките (промените), които предполагаемо ще имат по-значимо въздействие.

Таблица 2: Икономически, социални и екологични въздействия

Тип въздействие	Общо описание на очакваните въздействия
Икономически въздействия	
Конкуренция	Общата цел на предложения проектозакон е да се опрости и рационализира съществуващата национална правна рамка, която обхваща всички сектори от агрохранителната верига в единен набор от правила. Предложението също така има за цел да се подобри ефективността на официалния контрол, извършван от държавните ведомства по агрохранителната верига, за да се

	даде възможност за бърза реакция в кризисни ситуации, като същевременно се сведе до минимум тежестта за бизнес операторите. За тази цел с проекта се установява изискване този контрол да бъде извършван спрямо всички оператори, въз основа на риска и с нужната честота, което ще предопредели в по-голяма степен определянето на минимални преки и косвени въздействия и ограничения върху конкуренцията и стопанската активност. Не се въвеждат допълнителните изисквания за предоставяне на информация от страна на бизнес операторите, което да налага неприемливи разходи и по този начин да се ограничи в известна степен конкуренцията или да доведе до решение за отказ от дейност на територията на страната. Проекта на закона не оказва пряко въздействие върху свободното движение на стоки, услуги, капитали и работници. Той не въвежда ограничения пред търговията в рамките на ЕС и не налага промяна на пазарната стратегия на идентифицираните бизнес оператори.
Конкурентоспособност, търговски и инвестиционни потоци	Създаването на добра правна рамка и ефективни механизми за спазването ѝ са фактор за увеличаване на инвестициите в бранша (местни и чуждестранни). Увеличените инвестиции повишават производителността и подобряват конкурентната позиция на предприятията. Повишаването на безопасността на елементите на агрохранителната верига също повишава международната конкурентноспособност на фирмите. Прилагането на разпоредбите на законопроекта може да допринесе за консолидация и уедряване в някои браншове, което може да създаде предпоставка за нарастване на производителността на труда.
Оперативни разходи и поведение на бизнеса/Малки	В закона не се въвеждат нови процедури за регистрация или одобрение на обектите на

и средни предприятия	елементите на агрохранителната верига и няма да се наложат допълнителни разходи на бизнес операторите, а от друга страна това няма да породи усилия по адаптиране към новите изисквания. Не се въвеждат допълнителни изисквания към бизнес операторите, което да налага неприемливи разходи и по този начин да се ограничи в известна степен конкуренцията или да доведе до решение за отказ от дейност на територията на страната.
Административна тежест на бизнеса	Актуализираната национална правна рамка, обединяваща цялата дейност по агрохранителната верига в нейната цялост като един непрекъснат процес е предпоставка за осъществяване на по-добра координация и обмяна на информация между различните контролни служби, което намалява административна тежест по нейната същност. Не се предвижда пререгистрация на съществуващи обекти, нито се предвижда по същество нова процедура на регистрация, както и създаването на нови регистри.
Публични власти	Законопроектът не предвижда създаване на нови органи на администрацията.
Потребители и домакинства	Законът и прилагането му имат въздействие върху близо 1/3 от потребителските разходи на домакинствата по данни от изследването на домакинските бюджети на НСИ. Постигането на целта на закона да гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите по отношение на елементите на агрохранителната верига е предпоставка за по-добре функциониращи продуктови пазари и оттам – по-висока конкурентоспособност на сектора. Създаването на добра правна рамка и ефективни механизми за спазването й са фактор за увеличаване на инвестициите в бранша (местни и чуждестранни). Косвен ефект от това може да бъде повишаване

	на качеството на предлаганите стоки. Законът няма да има значителни последствия върху финансовото състояние на домакинствата както в краткосрочен, така и в дългосрочен план.
Макроикономическа среда	Мярката няма да има значимо макроикономическо отражение.
Социални въздействия	
Балансирано демографско развитие	Законът няма пряко въздействие върху промяната в броя на населението и раждаемостта. В същото време, безопасността и качеството на елементите на агрохранителната верига е важен фактор, допринасящ за подобряване на здравния статус на населението. Законът няма пряко въздействие върху застаряването на населението. Същевременно, безопасността и качеството на елементите на агрохранителната верига чрез приноса си към подобряване на общия здравен статус на населението подобрява качествените характеристики на човешкия капитал, включително чрез създаване на предпоставки за активен и продуктивен живот на възрастните хора в добро здраве. Законът създава на условия за равни възможности за всички и недопускане на пряка или косвена дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, гражданство, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. Създаването на добра правна рамка и ефективни механизми за спазването й са фактор за увеличаване на инвестициите и повишаване на конкурентноспособността на фирмите. Това косвено въздейства на потенциала за развитие на земеделието, което е предпоставка за подобряване на икономическите перспективи.

Обществено здраве и безопасност	Законът има за цел да гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите по отношение на елементите на агрохранителната верига. Очакваните положителни въздействия от ефективното прилагане на закона са съсредоточени именно в подобряването на общественото здраве и безопасност.
Екологични въздействия	
Общи ефекти	Законът няма преки екологични въздействия. Може да се очаква, че ефективното функциониране на новата правна рамка ще доведе до повишени инвестиции в сектор земеделие.

При избора на Вариант 1 за компетентните администрации, браншови организации в областта на агрохранителната верига и потребители няма да има положителни въздействия. Ще се запази текущото състояние и липсата на една обща рамка, която да регламентира същността на агрохранителната верига и включените в нея елементи.

При избора на вариант 3 ще позволи прилагане на основан на риска подход по отношение на официалния контрол в отделните сектори. Ползите по отношение на повишаването на ефективността на официалния контрол обаче биха били само частични. С фрагментиран контрол не става ясно, че агрохранителната верига е един непрекъснат процес. Не се постига интегриране и модернизиране на системата за официален контрол по начин, който също така да съпътства последователно модернизирането на политиките в тези сектори, които ще осигурят високо равнище на защитата на потребителите.

Следователно избора на Вариант 2 е най-приложим за изпълнение на поставените цели и съответно би довел до най-много ползи за компетентните администрации, браншовите организации в областта на агрохранителната верига, както и потребителите.

7. Промяната на административната тежест по отношение на заинтересованите страни за всеки от вариантите, включително в случай на нови регулаторни режими и регистри

Със законопроекта не се създават нови регулаторни режими, единствено се систематизират изискванията съгласно Закона за устройство на територията в процедурите по регистрация или одобрение на обекти. Не се предвижда пререгистрация на съществуващи обекти, нито се предвижда по същество нова процедура на регистрация.

Изпълнението на процедурата ще се осъществява чрез подаване на заявление по образец, към което да се прилага:

1. влязло в сила разрешение за ползване по чл. 177, ал. 2 от Закона за устройство на територията - в приложимите случаи;

2. удостоверение за въвеждане в експлоатация по чл. 177, ал. 3 от ЗУТ - в приложимите случаи;

3. разрешение за строеж - за стопански и второстепенни постройки по чл. 41, ал. 1 от ЗУТ;

4. разрешение за поставяне по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ - за преместваемите обекти.

Изградените оранжерии по чл. 151, ал. 1, т. 3 от ЗУТ ще се регистрират само въз основа на заявление.

По инициатива на експертите от Българска агенция по безопасност на храните детайлно се обсъдиха съществуващите регулаторни режими. Бяха представени предложения, които изразяват съображения от работата на контролните органи с бизнес операторите. Едно от тях е, че е необходимо експертно становище на ниво проектиране относно инвестиционното намерение, за да може още в началните етапи да се разбере дали обекта ще покрие нормативните изисквания. Също така беше уточнено, че органите за официален контрол трябва да участват в оценката на съответствието само в част „технологична" от инвестиционните проекти.

По същество разпоредбата урежда органите на официалния контрол по агрохранителната верига да се включват в състава на експертните съвети по устройство на територията, да съгласуват при необходимост устройствени планове и да участват в оценката на съответствието на инвестиционните проекти, когато тя се извършва с приемане от експертен съвет на одобряващата администрация или по искане на физически или юридически лица. Те ще могат да дават становища по готовността на строежите за въвеждането им в експлоатация или да участват в състава на държавните приемателни комисии за обекти от агрохранителната верига, които се осъществяват по реда на ЗУТ.

Това предложение на БАБХ се прие като мярка с превантивно значение за намаляване на административната тежест и избягване на допълнителни разходи за

бизнеса относно привеждане на всеки обект със законовите изисквания и процедурите, които ограничават до необходимия минимум всички предпоставки за допускане на опасности. То бе подкрепено и от бизнес операторите, и от научните среди, които участваха в обсъждането.

Постига се оптимизиране чрез осигуряване на паралелно протичане на два процеса, свързани с техническия и технологичния процес при изграждане или разширяване на обекти.

Последователността във фазите на двата процеса осигурява стабилното им протичане и избягване на дублиращи етапи, като това ще доведе до намаляване на разходите за тяхното провеждане. Конкретни цифрови стойности не могат да бъдат представени, тъй като всяко едно инвестиционно намерение се остойностява самостоятелно, в зависимост от обхвата на своята дейност.

Предлаганата разпоредба няма да доведе до преки разходи за приспособяване на дейността на вече регистрираните бизнес оператори.

В нито един от разгледаните три варианта за действие – Вариант 1, Вариант 2 и Вариант 3 не се създават нови регистри и не се засяга принципа на функциониране на съществуващи такива. Това означава, че няма промяна на административната тежест за нито една от заинтересованите страни.

8. Негативните и положителните въздействия за всяка от заинтересованите страни, за всеки от вариантите.

Отговорността за прилагане на законодателството на ЕС в областта на агрохранителната верига се носи от държавите-членки, чиито компетентни органи наблюдават и проверяват дали съответните изисквания се спазват и прилагат ефективно в целия Европейски съюз. По този начин те проверяват дали дейностите и стоките на бизнес операторите, пуснати на пазара на ЕС (произведени или внесени от трети държави в ЕС), са в съответствие със съответните стандарти и изисквания на ЕС за агрохранителната верига.

Досега контролът на произведените в България и вносните стоки, подлежащи на ветеринарен контрол и проверките на остатъците от ветеринарни лекарства бяха регулирани отделно.

Някои от елементите, свързани с агрохранителната верига, залегнали в Регламент (ЕО) № 882/2004 и въведени в националното секторно законодателство, не бяха включени в обхвата на единен официален контрол. Несъответствията и правните пропуски засягат главно фитосанитарните мерки в областта на здравето на растенията, растителния репродуктивен материал (PRM), контрола му и страничните животински продукти (СЖП). В резултат на това на компетентните власти не се предоставя пълен набор от инструменти, предназначени да осигурят отчетност, стабилност и ефективност на дейностите по прилагане.

От контролните органи се изисква да извършват официален контрол на всички стопански субекти, които участват в агрохранителната верига. Предвид факта, че възникването на рискове за безопасността на храните не зависи непременно и само от големината на даден бизнес оператор, настоящият подход се основава на принципа, че всички бизнес оператори подлежат на официален контрол, без изключение, тъй като това е единственият начин да се гарантира безопасността на храните, на базата на оценката на риска, приоритетите на официалния контрол, свързани с нея, както и на ефективното използване на ресурсите предвидени за това.

Към настоящия момент механизмът за административна помощ и сътрудничество се регулира от Регламент (ЕО) № 882/2004 и от Директиви 89/662 и 89/608, които са транспонирани в националното законодателство. Това поражда различни тълкувания от компетентните органи, които предприемат различни дейности за проверка на съответствието.

Хармонизираните национални правила за управление на контролните дейности, извършвани от компетентните органи ще създадат интегриран и еднакъв подход при оценката на риска, разработването на политики и реда и начина за осъществяване на официалния контрол по агрохранителната верига.

Регламент (ЕО) 882/2004 се основава на принципа, че официалният контрол трябва да се основава на анализ на риска, за да се постигне максимална ефективност на контролните дейности, насочени към опазване здравето на хора, животни, растения и опазване на околната среда. Това важи особено в ситуации, в които ресурсите за осъществяване на официален контрол са ограничени и трябва да се използват приоритетно, като подборът се основава на редица критерии, които включват: опасността и рисковете, свързани с конкретната стопанска дейност от агрохранителната верига или произведените продукти, сведенията за съответствието или несъответствието и надеждността на бизнес оператора. Ако това не бъде направено, ресурсите ще се разпределят въз основа на критерии, които не се основават на анализа на риска, в резултат на което има опасност някои елементи от общественото здраве да не бъдат адекватно покрити от официалния контрол.

Потенциалното неспазване на правилата по агрохранителната верига, дължащо се на недостатъчното оптимизиране на законодателната рамка или на слабото представяне на системата за контрол, каквото се цели с този закон, би могло да доведе до загуба на доверие в националния пазар и пазара на ЕС в дългосрочен план. Неефективното използване на контролните ресурси (без използване на анализа на риска) би могло да доведе до утежняване на административните разходи и процедури, които могат да бъдат избегнати за операторите.

Проектът на закон управление на агрохранителната верига включва някои важни принципи, които понастоящем са недостатъчно използвани от компетентните органи или се прилагат съгласно различаващи се практики между тях. По-специално, законопроектът въвежда принципа за административно сътрудничество между българските компетентни власти и компетентните власти на държавите-членки за трансгранично сътрудничество.

Потребителите, както в България, така и в другите държави членки и тези извън ЕС, няма да бъдат пряко засегнати от прилагането на закона, въпреки че те ще са крайните ползвателите на мерките за гарантиране на безопасността и качеството на храните. Приемането на закона ще даде възможност на обществеността да се ориентира кой от компетентните органи по агрохранителната верига осъществява: държавната политика, официален контрол, оценката на риска обмена на информация за риска по агрохранителната верига и т.н. В противен случай, ще се запази сегашната фрагментираност на националното законодателство в областта на агрохранителната верига, което често води до объркване, тежки и понякога несъответстващи на реалната ситуация процедури по контрола свързани с откриването и дейността на бизнес операторите.

Що се отнася до секторите, свързани с агрохранителната верига, понастоящем извън обхвата на Регламент (ЕО) 882/2004 (растително здраве, PRM и СЖП), но включени в обхвата на преразглеждането на законодателството на ЕС и проекта на настоящия закон, те няма да продължават да функционират и да се развиват в съответствие със секторните логики и приоритети. По този начин ще бъде дадена възможност за повишаване на ефективността, а съществуващите пропуски в наличния набор от инструменти за правоприлагане в тези сектори и различията в секторните практики няма да продължават да съществуват.

Капацитетът на националните системи за контрол за предотвратяване и противодействие на кризи, които биха могли да възникнат по агрохранителната веригата (за хората, животните и растенията), неизбежно ще бъдат засегнати от запазване на сегашното състояние. Това би създало потенциални пречки за гарантиране, че националните системи за контрол са добре координирани, оборудвани и способни да предвиждат и предотвратяват съществуващи и нововъзникващи рискове и следователно могат да окажат неблагоприятно въздействие върху безопасността по агрохранителната верига. По-специално, с приемането на закона ще се увеличи от една страна ефикасността на контрола, а от друга ще се намали вероятността от възникване на здравни кризи, както и ще се увеличи капацитета на компетентните органи за справяне с тях, което от своя страна ще доведе до значително намаляване на икономическите и човешки загуби.

Не се очаква приемането на законопроекта да доведе до потенциални рискове, включително при възникване на конкретни съдебни спорове, а се определят санкции в зависимост от степента, тежестта и риска.

На основата на общия преглед на икономическите, социалните и екологичните ефекти е направен по-подробен анализ, предимно качествен, на идентифицираните мерки (промени), които ще имат по-значими ефекти върху засегнатите страни. Анализираните въздействия са представени в обобщен вид в следната таблица:

Таблица 3: Определяне и анализ на по-значимите въздействия при дефинираните варианти за действие

	Негативни въздействия	**Положителни въздействия**
Вариант 1 (Без действие)	**<u>Компетентни администрации</u>** 1. Регламент (ЕО) № 882/2004 се основава на принципа, че официалният контрол трябва да се основава на анализ на риска, за да се постигне максимална ефективност на контролните дейности, насочени към опазване здравето на хора, животни, растения и околната среда. Това важи особено в ситуации, в които ресурсите за осъществяване на официален контрол са ограничени и трябва да се използват приоритетно. Подборът се основава на редица критерии, които включват: опасността и рисковете, свързани с конкретната стопанска дейност от агрохранителната верига или произведените продукти, сведенията за съответствието или несъответствието и	За компетентните администрации, браншови организации в областта на агрохранителната верига и потребители няма положителни въздействия.

	надеждността на бизнес оператора. Ако това не бъде направено, ресурсите ще се разпределят въз основа на критерии, които не се основават на анализа на риска, в резултат на което може да възникне опасност за общественото здраве; 2. Проектът на закона за управление на агрохранителната верига включва някои важни принципи, които понастоящем са недостатъчно използвани от компетентните органи или се прилагат съгласно различаващи се практики между тях. По-специално, законопроектът въвежда принципа за административно сътрудничество между българските компетентни власти и компетентните власти на държавите-членки за трансгранично сътрудничество. **Браншови организации в областта на агрохранителната верига и МСП** Непоследователно прилагане на подхода, основан на оценката и анализа на риска **Потребители** 1. Непоследователно прилагане на подхода, основан на оценката и анализа на риска; 2. Потенциалното неспазване на правилата по агрохранителната	

	верига, дължащо се на недостатъчното оптимизиране на законодателната рамка или на слабото представяне на системата за контрол, каквото се цели с този закон, би могло да доведе до загуба на доверие в националния пазар и пазара на ЕС в дългосрочен план. Неефективното използване на контролните ресурси (без използване на анализа на риска) би могло да доведе до утежняване на административните разходи и процедури, които могат да бъдат избегнати за операторите.	
Вариант 2 – (Приемане на проекта на Закон за управление на агрохранителната верига)	За компетентните администрации, браншови организации в областта на агрохранителната верига и потребители няма негативни въздействия.	**Компетентни администрации** 1. Ще се избегне заобикалянето на разпоредбите, които затрудняват официалния контрол при проследяването на всички елементите по агрохранителната верига на всеки етап от тяхното производство; 2. Ще се въведат единни критерии за отчетност на национално ниво; **3.** Ще бъде възприет определен подход за оценка на риска и свързаните с това дейности. Оценката на риска по агрохранителната верига се извършва от Центъра за оценка на риска по хранителната верига към министъра на земеделието, храните и горите

		по реда на Закона за Центъра за оценка на риска по хранителната верига и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. **Браншови организации в областта на агрохранителната верига и МСП** 1. Ще се систематизира регулаторната уредба; 2. Ще се дефинират ясно и ще се определи по прозрачен начин размера на санкциите за лицата, изтърващи нарушения на действащия закон; 3. Ще се подпомогне изграждането на единен механизъм за формиране на политиката по храните с участие на представители на всички засегнати страни. **Потребители** Ще се улесни установяването на практики целящи заблуда на потребителя;
Вариант 3	**Компетентни администрации** Осъществената частична регулация в отделните закони няма ясно да посочи всички елементи на агрохранителната верига в нейната цялост, за да се обхване целият процес от първичното производство, здравеопазването и хуманното отношение към животните и здравето на растенията на всички етапи до получаването на крайния	**Компетентни администрации** Ще позволи прилагане на основан на риска подход по отношение на официалния контрол в отделните сектори. Ползите по отношение на повишаването на ефективността на официалния контрол обаче биха били само частични. **Браншови организации в областта на агрохранителната верига и МСП** Няма положителни въздействия.

	продукт, готов за консумация от хората. Това ще намали ефективността на официалния контрол, целящ поддържане високо равнище на опазване на здравето на хората, животните и растенията и хуманното отношение към животните. Може да възникнат опасност от евентуално неприлагане на интегрираното законодателството на ЕС. **Браншови организации в областта на агрохранителната верига и МСП** Потенциалното неспазване на правилата по агрохранителната верига, дължащо се на недостатъчното оптимизиране на законодателната рамка или на слабото представяне на системата за контрол, каквото се цели със законопроекта, би могло да доведе до загуба на доверие в националния пазар и пазара на ЕС в дългосрочен план. **Потребители** Осъществената частична регулация в отделните закони няма ясно да посочи всички елементи на агрохранителната верига в нейната цялост, за да се обхване целият процес от първичното производство, здравеопазването и хуманното отношение към животните и здравето на растенията на всички етапи до получаването на крайния	**Потребители** С фрагментиран контрол не става ясно, че агрохранителната верига е един непрекъснат процес. Не се постига интегриране и модернизиране на системата за официален контрол по начин, който също така да съпътства последователно модернизирането на политиките в тези сектори, които ще осигурят високо равнище на защитата на потребителите.

	продукт, готов за консумация от хората. Това ще намали ефективността на официалния контрол, целящ поддържане високо равнище на опазване на здравето на хората.	

9. Сравнение на вариантите въз основа на изчисленията и данните по т. 5 – 8

Оценка на въздействието на различните варианти за регулиране на контрола по агрохранителната верига поставя на първо място въпроса, дали проблемът трябва да се реши по нов начин, чрез създаване на обща рамка за официалния контрол по цялата агрохранителна верига или не и ако отговорът е да, кой би бил най-подходящият вариант на действие.

В настоящият анализ са разгледани различни варианта:

1. Вариант 1 – запазва се реда и начина за осъществяване на официалния контрол по агрохранителната верига такъв какъвто е понастоящем - отделните елементи са регламентирани в Закона за храните, Закона за фуражите, Закона за защита на животните, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за защита на растенията, Закона за генетично модифицираните организми, Закона за животновъдството, Закона за опазване на околната среда, Закона за здравето, Закона за пчеларството, Закона за лозата и виното и в подзаконовите актове по прилагането им;

2. Вариант 2 - променя се сегашния начин на осъществяване на официалния контрол по агрохранителната верига и се въвежда интегриран подход, основан на оценката и анализа на риска, който ще включва всички предишни изменения и допълнения, които все още са в сила, включително новите законови разпоредби. Ще се осигури единна правна рамка за прилагането им, която да гарантира ефективното прилагане на нормативната уредба за функционирането на агрохранителната верига.

В специализираните закони следва да бъдат въведени специфичните изисквания от проектите на делегирани актове и актове за изпълнение по Регламент (ЕС) 2017/625, които предстои да бъдат приети

Регистрите на участниците в агрохранителната верига ще бъдат актуализирани и ще станат обществено достъпни за потребителите, което ще им позволи да правят своя информиран избор, както и да подават сигнали до съответния контролен орган при забелязани нарушения или лоши практики.

В случай, че се приложи Вариант 1 или Вариант 3, българското законодателство в областта на агрохранителната верига ще остане фрагментирано и

няма да отговори на новия интегриран подход за модернизиране, опростяване и укрепване на агрохранителната верига в Европа.

3. Вариант 3 – поетапно или едновременно изготвяне на координирани проекти за изменение и допълнение на съществуващото секторно законодателство крие рискове от пропуски и нови несъответствия.

В случай, че се приеме **Вариант 2** – Законът за управление на агрохранителната верига ще реши следните по-важни проблеми:

1. Ще се избегне заобикалянето на разпоредбите, които затрудняват официалния контрол при проследяването на всички елементите по агрохранителната верига на всеки етап от тяхното производство;

2. Ще се въведат единни критерии за отчетност на национално ниво;

3. Ще се премахнат различията в регулаторната уредба, създаваща административни тежести на бизнеса, включително и регистрационните режими;

4. Ще се улесни установяването на практики целящи заблуда на потребителя;

5. Ще се определят адекватни по размер санкции за лицата, извършващи нарушения, свързани с отделните елементи на агрохранителната верига;

6. Ще се подпомогне изграждането на единен механизъм за формиране на политиката по храните с участие на представители на всички засегнати страни;

7. Ще се гарантира висока степен на защита на здравето, доверието и интересите на потребителите по отношение на цялата агрохранителна верига;

8. Ще се създаде обща рамка по агрохранителната верига, чрез която ясно да се посочат всички нейни елементи както поотделно, така и в тяхната цялост и взаимообвързаност, за да се обхване целият процес от първичното производство, здравеопазването и хуманното отношение към животните и здравето на растенията, и всички етапи до получаването на крайния продукт, готов за консумация от хората;

9. Ще се разграничат ясно компетенциите и функциите на отделните органи, осъществяващи анализа на риска, политиката и официалния контрол по агрохранителната верига, както и взаимодействието и координацията между тях;

10. Ще се гарантира прилагането на унифицирани процедури и постигане на координиран контрол за съответствие с изискванията на европейското право и българското законодателство по цялата агрохранителна верига, с което ще се постигне по-голяма сигурност при потребителите;

11. Ще отпаднат редица процедурни затруднения и се улесни по-нататъшното адаптиране на българското законодателство свързано с агрохранителната верига, следвайки примера на ЕС за създаване на единна правна рамка.

12. Ще бъде възприет определен подход за оценка на риска и свързаните с това дейности чрез Центъра за оценка на риска по хранителната верига към министъра на земеделието, храните и горите по реда на Закона за Центъра за

оценка на риска по хранителната верига и подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

13. Ще осигури прилагането на изискванията на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита и на приетите въз основа на него директно приложими актове на Европейския съюз на национално ниво.

14. Ще въведе забрана за използването на нелоялни търговски практики по отношение на елементите на агрохранителната верига (различни от тези, които са предмет на забрана на разпоредбите на Директива (ЕС) 2019/633 на Европейският парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно нелоялните търговски практики в отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти (ОВ L 111, 25.04.2019 г.), като по този начин се предотвратява представянето им като привидно идентични с храни, продавани в друга държава-членка на ЕС, при положение че съответните храни, предлагани на пазара в Република България, имат различен състав или характеристики.

15. Ще осигури прилагането на Решение на Съвета от 17 декември 1999 година относно пускането на пазара и начина на употреба на говеждия соматотропин (BST) и за отмяна на Решение 90/218/ЕИО (1999/879/ЕО).

16. В специализираните 10 закона следва да бъдат въведени специфичните изисквания от проектите на делегирани актове и актове за изпълнение по Регламент (ЕС) 2017/625, които предстои да бъдат приети

Следователно с избора на Вариант 2 ще се осигури прилагането на правото на Европейския съюз и националните мерки в областта на хранителната верига чрез актуализиране на националната правна рамка, която да обединява цялата дейност по хранителната верига в нейната цялост като един непрекъснат процес, като същевременно се гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите по отношение на цялата хранителна верига. Следователно вариант 2 е най-приложим за постигане на заложените цели.

10. Обобщение на резултатите от проведените консултации по раздел V от НОМИОВ

Проектът на Закон за управление на агрохранителната верига е изготвен в рамките на междуведомствена работна група, създадена през месец юни 2015 г. в Министерство на земеделието и храните и неговото обсъждане продължи до

началото на 2016 г. В състава на междуведомствената работна група са включени, както представители на Министерството на земеделието и храните и административни структури от системата на Министерството, имащи отношение към контрола по агрохранителната верига (Българска агенция по безопасност на храните, Изпълнителна агенция по селекция и репродукция в животновъдството, Изпълнителна агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол, Изпълнителна агенция по лозата и виното), така и представители на други заинтересовани ведомства като Министерство на здравеопазването, Министерство на околната среда и водите, Министерство на икономиката и др. Освен държавните структури, участници в работната група са и представители на редица браншови организации в областта на агрохранителната верига (Съюз по хранителната промишленост, Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България, Национален браншови съюз на хлебарите и сладкарите, Съюз на преработвателите на плодове и зеленчуци, Сдружение на производителите на растителни масла и маслопродукти в България, Асоциация на месопреработвателите, Национална асоциация на млекопреработвателите, Сдружение за модерна търговия и др.), които активно са участвали в заседанията на работната група със становища и предложения по проекта. При разписването на реда и начина за координация и комуникация между компетентните органи активно участие са взели всички заинтересовани институции.

Настоящият проект на Закон за управление на агрохранителната верига е изготвен и съгласуван в съответствие със Закона за нормативните актове в редакцията преди влизане в сила на измененията от 04.11.2016 г. в периода февруари-юни 2016 г. Съгласуван е в съответствие с разпоредбите на чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Предложенията от проведените обществени консултации могат да се обобщят по следния начин:

✓ Правно-техническа редакция на текстовете, създаване на дефиниции и прецизиране на понятия;

✓ Уреждане на инвестиционни намерения с възможност за намаляване на административната тежест, ниски разходи и системите за безопасност на храни и фуражи;

✓ Относно дублиране на правомощия и функции между МЗХ и МЗ;

✓ Осъществяване на контрол в обектите със специален режим на Министерство на отбраната (МО) и Министерство на вътрешните работи (МВР);

✓ За отпадане на дестилати и спиртни напитки и ветеринарномедицински продукти от обхвата на закона.

Направените целесъобразни бележки и предложения са отразени. Получено е становище от Министерство на правосъдието и Министерство на здравеопазването,

което налага промяна на първоначалното наименование (Закон за агрохранителната верига) на закона.

По отношение разпоредбите за финансирането на официалния контрол е взето предвид становището на Министерство на финансите с оглед на чл. 2 от Закона за публичните финанси, съгласно който с друг закон не може да се създава уредба на материята, предмет на Закона за публичните финанси, която да се отклонява от принципите и правилата, определени в закона за публичните финанси, които гласят че всички средства, необходими за обезпечаване на дейностите по официален контрол на агрохранителната верига, възложени на съответните бюджетни организации, следва да бъдат планирани и разчетени по техните бюджети. Определянето на целевия характер на бюджетните приходи противоречи на основен принцип, заложен в чл. 17, ал. 1 от Закона за публичните финанси – постъпленията не са целеви и служат за покриване на плащанията.

Като ефективна превантивна мярка за спазването на закона са приети предложения на бизнес оператори за завишен размер на глобите и имуществените санкции.

Съгласно чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове в редакцията до 04.11.2016 г. законопроектът и мотивите към него са публикувани на интернет-страницата на Министерството на земеделието и храните и на Портала за обществени консултации с 14-дневен срок на заинтересованите лица за предложения и становища (02 – 15.02.2016 г.), като такива не са постъпили. Проектът е одобрен от Министерския съвет с Решение № 592 от 18 юли 2016 година и е внесен от Министерски съвет в Народното събрание с № 602-01-46 от дата 18.07.2016 г.

Предлаганите разпоредби в известна степен може да засегнат функционирането на вътрешния пазар на ЕС, поради което проектът на закон е нотифициран с номер на нотификацията 2016/317/BG по реда на Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество. До изтичане на нормативно установения тримесечен срок (до 30.09.2016 г.) по нотификацията на законопроекта в Информационната система за технически регламенти няма постъпили коментари и подробни становища от държавите членки на ЕС или от Европейската комисия, което съгласно процедурата означава, че няма възражения и Република България като държава членка може да пристъпи към приемане на законодателния акт.

Проект на Закон за управление на агрохранителната верига е представен заедно с други проекти на законодателни промени в областта на агрохранителната верига на форум с участието на представители на компетентните органи,

представители на браншови организации, научната общност и медиите. Представители на браншови организации са изразили позиция в подкрепа на обединението на добрата съвместна работа, в хода на която е взето предвид мнението на браншовите организации, които работят в посока регистрация на всички обекти, борба със сивия сектор и активното им включване с повече правомощия и функции. От страна на компетентният орган е уточнено, че завишените санкции отговарят на възможните негативни последствия от извършените нарушения, защото всяка опасност за потребителя на пазара на ЕС или при износ за трети държави, създадена дори от един бизнес оператор може да предизвика забрана за достъп до съответния пазар на всички български бизнес оператори.

Следва да се отчете фактът, че в секторите от агрохранителната верига е съсредоточен изключително голям финансов поток от публични средства както от европейския, така и от националния бюджет, а освен това заетите в него бизнес оператори генерират огромен финансов ресурс, от който зависи голяма част от икономическото развитие на страната. Измененията на нормативни актове и изготвянето на нови такива се извършват от междуведомствени работни групи, в които са включени и всички заинтересовани страни от бизнеса. По този начин напълно се спазват широко застъпените принципи на законодателство на ЕС за прозрачност и широка представителност на заинтересованите страни при изготвянето на проект на нормативен акт.

На 30.05.2017 г. е представен проект на частична предварителна оценка на въздействието, която е изпратена за становище от дирекция „Модернизация на администрацията" на Министерски съвет. След полученото становище на 12.07.2017 е представен проект на цялостна предварителна оценка на въздействието, която е съгласувана от МС на второ съгласуване без забележки.

На 28.07.2017 г. проектът на закон, мотивите към него и цялостната предварителна оценка на въздействието са публикувани на интернет страницата на МЗХГ и портала за обществени консултации на Министерски съвет.

От август 2017 г. до октомври 2018 г. проекта е изпратен за 3 съгласувания по реда на чл.32 от УПМСНА и одобряване на Финансовата обосновка

Със Заповед № РД 09-545 от 07.06.2019 г. допълнена с Заповед № РД 09-679 от 12.07.2019 г. е създадена работна група, която да актуализира проекта на закон.

Проектът на Закон за управление на хранителната верига е разработен на база на действащият тогава Регламент 882/2004 за официалният контрол провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

Междувременно беше публикуван и **Регламент (ЕС) 2017/625 относно официалния контрол** и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита (Регламент за официалния контрол).

Регламентът за официалния контрол (РОК) определя изисквания за официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита. Регламентът е публикуван на 7 април 2017 г. и влезе в сила на 27 април 2017 г. Той ще се прилага от 14 декември 2019 г.

Новите изисквания на РОК ще заменят изискванията на Регламент No 882/2004 за официалния контрол, както и останалото законодателство за контрол по хранителната верига.

С цел осигуряване прилагането на изискванията на Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита и на приетите въз основа на него директно приложими актове на Европейския съюз на национално ниво се налага актуализиране на наименованието и съдържанието на законопроекта, както и промяна на предметният обхват.

11. Препоръчителен вариант и обосновка към него въз основа на сравнението на вариантите

В резултат на изложената по-горе информация и направеното сравнение на вариантите за действие в т. 9, препоръчваме да бъде приет Вариант 2 поради наличието на всички предпоставки за постигане основната, заложена в проекта цел - повишаване на ефективността на официалния контрол върху агрохранителната верига и сигурността за потребителите, чрез унифицирани правила за контрол по цялата агрохранителна верига и координация между отделните компетентни органи.

По своята същност законът не определя правомощията на органите, а създава хоризонтална рамка, с която систематизира нормативната уредба на управлението и контрола по агрохранителната верига. Цели се да осигури високо равнище на опазване на здравето на хората, животните и растенията и да се гарантира ефективното функциониране на вътрешния пазар.

Хармонизираните правила по осъществяване на официален контрол ще премахнат или намалеят равнището на риска, който може да възникне по цялата „агрохранителна верига". Понятието се използва в широк смисъл, за да се обхванат всички процеси, продукти и дейности, които са свързани с храните, тяхното производство и обработка, и правилата, посредством които се гарантира, че те са безопасни и годни за консумация от човека. То включва и правилата, наричани ветеринарно и фитосанитарно законодателство, които са насочени най-общо към рисковете за здравето на животните и здравето на растенията, както и правила относно идентичността, здравето и качеството на растителния репродуктивен материал.

Приемането на законопроекта ще постигне модернизиране и интегриране на системата за официален контрол по начин, който също така да съпътства последователно модернизирането на политиките в тези сектори.

Ще се създаде правно основание за издаване на индивидуални административни и нормативни актове във връзка с извършването на специфични съвместни дейности, одити и инспекции в областта на агрохранителната верига.

За постигане на висока степен на безопасност на системите за производство на храни и фуражи, на по-висок здравен статус на животните и хуманно отношение към тях, откриване и ликвидиране на вредители, както и осигуряване на прилагане на официалния контрол се определят адекватни по размер санкции с общ характер. Те целят подобряване на ефективността и ефикасността на официалния контрол, което е необходимо условие за гарантиране защитата на потребителите.

В резултат от приемането на проектозакона няма да се наблюдават негативни въздействия в икономическата, социална и екологична сфера.

С влизането в сила на закона се очаква да се улесни по-нататъшното адаптиране на българското законодателство свързано с агрохранителната верига, следвайки примера на ЕС за създаване на единна правна рамка.

12. Препоръчителен срок за извършване на последваща оценка на въздействието.

Последваща оценка на въздействието е подходящо да се извърши най-рано през 2020 г., когато в сила ще влезе целия нов пакет по агрохранителната верига, разработван към настоящият момент в ЕС и ще бъдат приети делегирани актове и актове за изпълнение, които ще отменят редица директиви на ЕС и ще доразвият мерките предвидени в новите проекти, регулиращи отношенията по агрохранителната верига (Регламента за официалния контрол, Регламента за здравеопазване на животните, Регламента за ветеринарномедицинските продукти, Регламента за здраве на растенията и др.). Всички тези нови актове ще наложат

цялостно преразглеждане на действащата нормативна уредба в България, свързано с промени или разработване на изцяло нови секторни закони, за което Законът за управление на агрохранителната верига ще предостави една стабилна основа и рамка.

Приложение 1 – Методологична рамка на настоящата оценка

С цел постигане на по-добри резултати Европейската комисия прави процеса на изготвяне на законодателство и политики по-достъпен и се съобразява повече с мненията на хората, засегнати от тях. По-доброто регулиране разчита на факти и прозрачен процес, в който гражданите и заинтересованите страни (като например предприятия, държавни администрации и изследователи) участват на всеки етап.

Комисията идентифицира области, в които съществуващото законодателство на ЕС може да бъде подобрено. Когато предлага нови политики и закони, тя се съсредоточава върху нещата, които наистина трябва да бъдат направени от ЕС, и гарантира, че те се правят добре. Прилагането на тези принципи ѝ помага да изпълнява своите цели при минимални разходи и минимална административна тежест и да отвръща на опасенията на гражданите на ЕС.

Комисията оценява очакваното и действителното въздействие на предлаганите мерки на всеки етап от процеса на вземане на решения. Преди предприемането на действия се извършват задълбочено планиране и анализ, например преди предлагане на нов закон или при оценка на ефективността на съществуващи закони.

Комисията е създала Комитет за регулаторен контрол, независима група от служители на Комисията и експерти извън нея. Неговата роля е да проверява качеството на всички оценки на въздействието и значими оценки, които се използват в процеса на вземане на решения на ЕС.

Насоките и инструментариумът за по-добро регулиране помагат на службите на Комисията ефективно да прилагат общи стандарти за по-добро регулиране на всеки етап от процеса на изготвяне на политики и закони.

Политическата воля за подобряване на качеството на законодателния процес, преразглеждане на съществуващите закони и актуализирането им, ако е необходимо, се споделя от трите основни институции на ЕС — Европейската комисия, Европейския парламент и Съвета. Те са сключили споразумение за по-добро законотворчество, което е влязло в сила през април 2016 г. Споразумението за по-добро законотворчество има за цел да се подобри начинът, по който ЕС извършва законодателната си дейност, и да се гарантира, че законодателството на ЕС обслужва по-добре гражданите и стопанския сектор. То следва да направи законодателния процес на ЕС по-прозрачен, отворен за участието на заинтересованите страни и по-лесен за проследяване.

Една от основните цели на споразумението за по-добро законотворчество, известно и като „по-добро регулиране" или „интелигентно регулиране", е да се гарантира изпълнението на целите на политиките и законите на ЕС на минимална цена и с минимална административна тежест. Този начин на функциониране има за цел да гарантира, че политическите решения се изготвят по открит и прозрачен начин, въз основа на най-добрите налични доказателства, и се подкрепят от широкото участие на заинтересованите страни. По-доброто регулиране обхваща целия цикъл на политиката — разработване и изготвяне, приемане, изпълнение, прилагане, оценяване и преразглеждане.

Политиките се изготвят, прилагат и преразглеждат по открит и прозрачен начин, въз основа на най-добрите съществуващи научни доказателства и с подкрепата на заинтересованите страни. Оценката на въздействието е процес на събиране на факти и данни в търсене на отговори на няколко основни групи въпроси, в това число – какво е естеството на проблема, който трябва да се разреши, какви цели трябва да се постигнат, какви са различните алтернативи за действие, кои са засегнатите страни, какви са ползите и разходите и по отношение на обществото като цяло и за всяка засегната страна. Извършването на оценка на въздействието следва указанията в документа на ЕК „Насоки за по-добро регулиране" и приложените в пакета различни методически указания и инструменти.

Българското правителство също прие европейската тенденция относно необходимостта от предварителна оценка на въздействието и въведе нови разпоредби в Закона за нормативни актове през 2016 г.

На основание чл. 19, ал. 4 от Закона за нормативните актове (ЗНА) е приета Наредба за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието.Тя има за цел да детайлизира предвидената в ЗНА (ДВ, бр. 34 от 03 май 2016 г.) уредба на оценката на въздействието като инструмент за подобряване на качеството на нормативните актове от компетентността на Министерския съвет.

Наредбата определя обхвата и методологията за извършване както на предварителна, така и на последваща оценка на въздействието. Определя и основните инструменти при нейното извършване за измерване на основните евентуални бъдещи въздействия от прилагането на съответните актове. Определянето на основните инструменти има за цел да установи унифицирана практика относно минималното съдържание на извършените оценки на въздействието и да улесни съгласуването на оценките от администрацията на Министерския съвет.

При изготвянето на оценката, екипът на Министерство на земеделието, храните и горите се придържа към методологията, предложена в Ръководството за изготвяне на оценка на въздействието на законодателството на МС от 2014 г.

(http://www.strategy.bg/Publications/View.aspx?lang=bgBG&categoryId=16&Id=176&y=&m=&d=).

Компонентите на изготвената оценка включват:

1. Дефиниране на проблемите.

В тази част се посочват основните слабости и проблеми, съществуващи към момента в резултат на прилагането на действащите Закона за храните, Закона за фуражите, Закона за защита на животните, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за защита на растенията, Закона за генетично модифицираните организми, Закона за животновъдството, Закона за опазване на околната среда, Закона за здравето, Закона за пчеларството и нормативните актове по прилагането им. Идентифицирани са два типа проблеми – свързани с нужда от въвеждане и прилагане на законодателството на ЕС, както и проблеми, предизвикани от спецификата на националния пазар и налагащи предприемане на национални мерки.

2. Определяне на целите.

Идентифицирани са основната, специфичната и оперативните цели на законопроекта. Целите са обвързани с решаване на описаните проблеми. За всяка цел са идентифицирани предлаганите от разработилите проекта решения и мерки.

3. Систематизиране на основни варианти на действие.

Настоящият доклад е изготвен в периода след приключване на основната част от работа по разработване на проект на закона. Ето защо, в тази част от анализа са идентифицирани разглежданите на различен етап предложения за алтернативни варианти за регулиране на обществените отношения.

4. Анализ на въздействията на вариантите.

Тази част от анализа включва три стъпки. На първо място, идентифицирани са потенциалните икономически, социални и екологични въздействия. На следващ етап са разгледани позитивните и негативните въздействия от различни варианти за решение при мерките с по-значими въздействия, предимно в качествен план. За идентифицираните промени с най-значимо въздействие са разработени подробни анализи с количествена и качествена оценка на ефектите.

Етапи и източници на информация

Оценката е изготвена от екип на Министерство на земеделието, храните и горите в периода юни-юли 2017 г. и актуализирана през август-септември 2019 г. Тя е резултат от проучване и анализ при отчитане на наличната информация към момента на извършване на дейността. По-конкретно, оценката се базира на:

Икономически анализ в областта на засегнатите бизнес отрасли. Бяха използвани публично достъпни източници на информация, включително:

☐ Статистически данни от Евростат и НСИ;

☐ Данни от публични регистри в областта на храните;

Консултации с представители на Министерство на земеделието, храните и горите и Център за оценка на риска по хранителната верига (ЦОРХВ). Работата по оценката включваше регулярни консултации с представители на МЗХГ, както чрез работни срещи, така и чрез електронна кореспонденция. Първоначалните експертни срещи бяха основа за идентифициране на основните проблеми, дефиниране на целите на проектозакона, както и за насочваща информация при идентифициране на регулаторните промени, които предполагаемо биха имали по-значимо въздействие. Допълнително, в рамките на консултациите бяха идентифицирани и част от засегнатите страни, както и техните представители.

Консултации с различни организации и институции, представляващи засегнати страни. Екипът проведе срещи с различни представители на бизнеса, както и с Българска агенция по безопасност на храните и ЦОРХВ.

Проучване на документи, свързани с извършен анализ на предходни етапи от подготовката на законопроекта.

Екипът по изготвяне на оценката на въздействието проучи и анализира следните документи и материали :

- Справка за отразяване на становищата, постъпили при съгласуването на проекта на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за управление за агрохранителната верига от 2016 г.;
- Справка за отразяване на становищата, постъпили при общественото обсъждане на проекта на Закон за управление за агрохранителната верига от 2016 г.;
- Публикувани становища на организации в рамките на обществената консултация от 2016 г.
- Постъпили становища през 2017 г.
- Постъпили становища през 2019 г. от съгласувателна процедура в рамките на работата на РГ създадена с цел актуализация на проекта;

Обществените отношения, попадащи в приложното поле на закона са обект на детайлно уреждане в общностното законодателство. В значителна част от тематични области в обхвата на закона действат норми на законодателството на ЕС. За целите на настоящата оценка не са разглеждани варианти, които предполагат неспазване на законодателството на общността.

Приложение 2 – Компетентни администрации

1. Министерство на земеделието, храните и горите;

1.1. Второстепенни разпоредители с бюджетни средства към МЗХГ, имащи отношение към контрола по агрохранителната верига:

- Българска агенция по безопасност на храните;
- Център за оценка на риска по хранителната верига;

- Изпълнителна агенция по селекция и репродукция в животновъдството;
- Изпълнителна агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол;
- Изпълнителна агенция по лозата и виното;

2. Министерство на здравеопазването:

2.1. Регионални здравни инспекции

3. Министерство на околната среда и водите:

3.1. Регионални инспекции по околната среда и водите;

4. Министерство на икономиката;

4.1. Комисия за защита на потребителите;

5. Министерство на вътрешните работи;

6. Министерство на отбраната;

7. Министерство на правосъдието.

Приложение 3 – Браншови организации в областта на агрохранителната верига

Таблица 4

№/общо	Наименование	Предмет на дейност
35 общо	**Говедовъдство и Биволовъдство**	
1.	Национален съюз на говедовъдите в България	Браншова организация
2.	Браншови съюз на животновъдите в България	Браншова организация
3.	Асоциация по месодайно говедовъдство	Браншова организация
4.	Национална асоциация на месо и млекопроизводителите	Браншова организация
5.	Национално сдружение на месо и млекопроизводителите	Браншова организация
6.	Съюз на животновъдите в България	Браншова организация
7.	Национална асоциация на животновъдите в Република България	Браншова организация
8.	Обединение български животновъди	Браншова организация
9.	Национално сдружение „Планинско мляко"	Браншова организация
10.	Животновъдно сдружение "Старият Балкан"	Браншова организация
11.	Асоциация на животновъдите в Странджа	Браншова организация
12.	Национална асоциация на животновъдите и земеделците - Струма 2012	Браншова организация
13.	Национално обединение „Европейски фермер"	Браншова организация
14.	Земеделски производители и стопани – област Кюстендил	Браншова организация
15.	Регионална асоциация на млекопроизводителите и животновъдите	Браншова организация
16.	Регионална асоциация на млеко и месопроизводителите – Ямбол	Браншова организация
17.	Регионална животновъдна асоциация - Сливен	Браншова организация
18.	Асоциация на млекопроизводителите „Тракия милк" - Пловдив	Браншова организация
19.	Сдружение на животновъдите от Югозападна България „Сандански – 2005"	Браншова организация
20.	Асоциация на животновъдите в региона Странджа - Сакар	Браншова организация

21.	Асоциация на земеделските производители в България	Браншова организация
22.	Асоциация на пасищното животновъдство	Браншова организация
23.	Асоциация за развъждане на Черношарената порода в България	Развъдна дейност
24.	Асоциация за Българското родопско говедо и Джерсея	Развъдна дейност
25.	Асоциация на развъдчиците на Черношарената порода в България	Развъдна дейност
26.	Сдружение „Национална асоциация за развъждане на говеда от породите Монбелиард и Симентал"	Развъдна дейност
27.	Развъдна асоциация на българските породи говеда – Родопско късорого, Българско родопско, Искърско"	Развъдна дейност
28.	Асоциация за развъждане на Кафявата порода	Развъдна дейност
29.	Сдружение „Асоциация за развъждане на местни породи говеда"	Развъдна дейност
30.	Национална асоциация за месодайно говедовъдство в България	Развъдна дейност
31.	Българска национална организация на зооинженерите за развъждане на породите селскостопански животни	Развъдна дейност
32.	Асоциация на българските биволовъди	Развъдна дейност
33.	Българска национална асоциация за развитие на биволовъдството	Развъдна дейност
34.	Асоциация за развъждане на месодайните породи говеда в България	Развъдна дейност
35.	Федерация на развъдните организации в говедовъдството	АРКП, АРМПГ, АБРД, НАРГМС, АРЧПБ, АМГ
23 общо	**Овцевъдство и Козевъдство**	
1.	Национална овцевъдна асоциация	Браншова организация
2.	Съюз на овцевъдите и козевъдите	Браншова организация
3.	Развъдна асоциация на местни породи овце	Развъдна дейност
4.	Организация на Развъдчиците на Автохтонните Породи Овце в България	Развъдна дейност

5.	Сдружение „Асоциация за развъждане на цигайски и месни породи овце в Република България"	Развъдна дейност
6.	Сдружение „Асоциация за развъждане на Българска млечна порода овце"	Развъдна дейност
7.	Асоциация за развъждане на Плевенска черноглава овца	Развъдна дейност
8.	Сдружения за отглеждане и развъждане на маришките овце	Развъдна дейност
9.	Асоциация за развъждане на Старозагорска порода овце в България	Развъдна дейност
10.	Асоциация за развъждане на тънкорунни овце в България	Развъдна дейност
11.	Сдружение „Асоциация за развъждане на породата Ил дьо Франс в България"	Развъдна дейност
12.	Национална асоциация за развъждане на млечни овце в България	Развъдна дейност
13.	Сдружение „Развъдна асоциация на аборигенни породи овце от Западна България"	Развъдна дейност
14.	Сдружение „Асоциация за развъждане на Среднородопска, Каракачанска, Родопски Цигай овце и Каракачански кон"	Развъдна дейност
15.	Асоциация за развъждане на млечни породи овце	Развъдна дейност
16.	Развъдна организация МутонШароле България	Развъдна дейност
17.	Асоциация за развъждане на породата Лакон в България	Развъдна дейност
18.	Асоциация за развъждане на Брезнишка овца	Развъдна дейност
19.	„СНЦ Сдружение за развъждане и отглеждане на млечни овце"	Развъдна дейност
20.	Сдружение „Асоциация за развъждане на млечни породи кози"	Развъдна дейност
21.	Сдружение с нестопанска цел „Асоциация за автохтонни породи кози в България"	Развъдна дейност
22.	Асоциация за опазване и развъждане на местна дългокосместа коза	Развъдна дейност

23.	Асоциация за защита на редки автохтонни породи - Калоферска дългокосместа коза	Развъдна дейност
4 общо	**Коневъдство**	
1.	Асоциация „Източнобългарски кон"	Развъдна дейност
2.	Асоциация на коневъдите в България - НАК	Развъдна дейност
3.	Сдружение „Асоциация български спортен кон"	Развъдна дейност
4.	Асоциация за възстановяване и развитие на породите Плевенски кон и Гидран	Развъдна дейност
4 общо	**Свиневъдство**	
1.	Асоциация на свиневъдите в България	Развъдна дейност Браншова организация
2.	Асоциация на индустриалното свиневъдство в България	Развъдна дейност Браншова организация
3.	Асоциация за развъждане и съхранение на Източнобалканската свиня	Развъдна дейност
4.	Асоциация на развъдчиците на специализираните породи свине в България	Развъдна дейност
6 общо	**Птицевъдство и зайцевъдство**	
1.	Продуктов борд за яйца, птиче и заешко месо	Браншова организация
2.	Съюз на птицевъдите в България	Браншова организация
3.	Професионалната организация на производителите на водоплаващи в България	Браншова организация
4.	Национална развъдна птицевъдна асоциация	Развъдна дейност
5.	Национална развъдна и репродуктивна асоциация на производителите на патета мюлари	Развъдна дейност
6.	Национална асоциация на зайцевъдите	Развъдна дейност
15 общо	**Пчеларство**	
1.	Български пчеларски съюз – 1899	Браншова организация
2.	Национална браншова организация "Български пчеларски съюз"	Браншова организация
3.	Сдружение за биологично пчеларство	Браншова организация
4.	Национален браншови пчеларски съюз	Браншова организация

5.	Национална асоциация на пчеларите професионалисти	Браншова организация
6.	Национална научна асоциация по пчеларство	Браншова организация
7.	Сдружение „Съюз на българските пчелари"	Браншова организация
8.	Обединен български пчеларски	Браншова организация
9.	Асоциация на преработвателите и търговците на пчелни продукти в РБ	Браншова организация
10.	Федерация на българските пчелари	Браншова организация
11.	Конфедерация на българските пчелари	Браншова организация
12.	Фондация „Имам си кошер"	Браншова организация
13.	Национална научна асоциация по биологично пчеларство и апитерапия –Марко Вачков	Браншова организация
14.	Национална развъдна асоциация по пчеларство	Развъдна дейност
15.	Сдружение „Българска пчеларска развъдна асоциация"	Развъдна дейност
15 общо	**Растениевъдство**	
1.	Българска Асоциация на производителите на оранжерийна продукция	Браншова организация
2.	Сдружение „Българска асоциация Биопродукти "	Браншова организация
3.	Национална асоциация на зърнопроизводителите Тракийски съюз на зърнопроизводителите	Браншова организация
4.	Съюз на овощарите в България	Браншова организация
5.	Гаранционен фонд „Зърно"	Браншова организация
6.	Добруджански овощарски съюз	Браншова организация
7.	Съюз на овощарите в Хасковска област	Браншова организация
8.	Съюз на Дунавските овощари	Браншова организация
9.	Асоциация на Български пипер	Браншова организация
10.	Българска асоциация на билкарите и гъбарите	Браншова организация
11.	Сдружение на производителите на овощен и посадъчен материал	Браншова организация
12.	Сдружение на производителите на плодове и зеленчуци – Югозапад 2013	Браншова организация
13.	Българска Асоциация на	Браншова организация

	Малинопроизводителите	
14.	Сдружение АгроБио Свят	Браншова организация
15.	Национална Асоциация на Картофопроизводителите	Браншова организация
2 общо	**Растителна защита**	
1.	Българска асоциация за растителна защита	
2.	Асоциация Растителнозащитна Индустрия България	
1 общо	**Фуражи**	
1.	Съюз на производителите на комбинирани фуражи в България	
1 общо	**Ветеринарномедицински продукти**	
1.	Сдружение на производители и търговци на ветеринарномедицински продукти	
16 общо	**Преработвателни организации**	
1.	Съюз по хранителната промишленост	
2.	Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България	
3.	Национален браншови съюз на хлебарите и сладкарите	
4.	Асоциация на месопреработвателите в България	
5.	Асоциация на млекопреработвателите в България	
6.	Национална асоциация на млекопреработвателите	
7.	Съюз на преработвателите на плодове и зеленчуци	
8.	Съюз на оризопроизводителите	
9.	Сдружение на производителите на растителни масла и маслопродукти в България	
10.	Българска асоциация на търговците на зърно	
11.	Съюза на българските мелничари	
12.	Асоциация на производителите на рибни продукти – Бг фиш	
13.	Асоциация на производителите и вносителите на хранителни добавки в България	
14.	Национална лозаро-винарска камара	
15.	Съюз на пивоварите в България	
16.	Съюз на безалкохолната промишленост в България	
3 общо	**Професионални организации**	
1.	Български ветеринарен съюз	Професионална организация на ветеринарните лекари
2.	Съюз на ветеринарните лекари в България	Професионална

		организация на ветеринарните лекари
3.	Съюз на зооинженерите в България	Професионална организация на зооинженерите, обединяваща интересите на представителите на основните зооинженерни гилдии- образованието, науката, развъдните и браншовите организации, фермерите.
11 общо	**Други организации**	
1.	Национален съюз на земеделските кооперации в България	
2.	Национална асоциация на животновъдите и земеделците – Струма 2012"	
3.	„Сдружение на земеделците и животновъдите - Пирин 2009"	
4.	Асоциация на агроекологичните производители	
5.	Асоциация на земеделските производители в България	
6.	Българска асоциация на фермерите	
7.	Национална асоциация на младите фермери в България	
8.	Национално обединение на младите фермери в България	
9.	Национално сдружение на малките, семейни ферми и преработватели (НМСФП)	
10.	Сдружение „Национална научна асоциация по биологично пчеларство и клинична апитерапия – МАРКО ВАЧКОВ"	
11.	Сдружение „Карнобатска асоциация на производителите на Еко-продукти „КОСА"	

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. 04-04-65/
/моля цитирайте при отговор/

МИНИСТЕРСТВО
НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ
София 1040 бул. "Хр. Ботев" № 55
тел.: 02 985 11 382
регистр. индекс - 9104-49
дата 21.01.2020г.

ДО
Г-Н ГЕОРГИ СТОЯНОВ
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО,
ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ

На Ваш изх. рег. № 9104-49/23.12.2019 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН СТОЯНОВ,

Приложено изпращам Справка за съответствие на проект на Закон за управление на агрохранителната верига с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

С УВАЖЕНИЕ,

1/3/2020

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-04-65
/моля цитирайте при отговор/

С П Р А В К А

ОТНОСНО:

Съответствие на проект на Закон за управление на агрохранителната верига с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо с изх. рег. № 9104-49/23.12.2019 г. на Министерство на земеделието, храните и горите относно проект на Закон за управление на агрохранителната верига и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека.

1/3/2020

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

МИНИСТЕРСТВО
НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ
София 1040 бул. "Хр. Ботев" № 55
тел.: 02 985 11 383
регистр. индекс - 9104-49
дата - 10.12.19

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. 04-04-65/
/моля цитирайте при отговор/

ДО
Г-Н ГЕОРГИ СТОЯНОВ
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО,
ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ

На Ваш изх. рег. № 9104-49/31.10.2019 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН СТОЯНОВ,

Приложено изпращам Справка за съответствие на проект на Закон за управление на агрохранителната верига с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа, и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

С УВАЖЕНИЕ,

10.12.2019 г.

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-04-65
/моля цитирайте при отговор/

С П Р А В К А

ОТНОСНО:

Съответствие на проект на Закон за управление на агрохранителната верига с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо с изх. рег. № 9104-49/31.10.2019 г. на Министерство на земеделието, храните и горите относно проект на Закон за управление на агрохранителната верига и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект може да създаде нормативни предпоставки за противоречие с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека.

Съгласно практиката на ЕСПЧ за адресата „трябва да има ясна, практическа възможност да оспорва акт, който засяга нейните или неговите права“. В тази връзка предлагам в законопроекта да бъдат добавени нормативни разпоредби, които да уредят оспорването и суспензивния ефект по отношение обжалването на:

1. Заповедта по чл. 33, с която министрите по чл. 4 и ръководителите на администрациите по чл. 10, ал. 1, т. 3 - 9, съобразно своята компетентност одобряват правила, които съдържат механизми съгласно чл. 140, параграф 2 на Регламент (ЕС) 2017/625 за подаване на сигнали за нарушения или съмнения за нарушения на този закон и на Регламент (ЕС) 2017/625;

2. Заповедта по чл. 35, ал. 1, с която министърът на земеделието, храните и горите, по предложение на изпълнителния директор на БАБХ, определя списък на граничните контролни пунктове за извършване на официален контрол на една или повече категории животни и стоки, посочени в чл. 47, параграф 1 на Регламент (ЕС) 2017/625;

3. Решението по чл. 42, което може да бъде взето освен от официален ветеринарен лекар и от служители, преминали подходящо обучение и определени за тази цел със заповед на изпълнителния директор на БАБХ, в съответствие с изискванията на чл. 55, параграф 3 на Регламент (ЕС) № 2017/625 при осъществяване на официален контрол на животни, храни от животински произход, зародишни продукти или странични животински продукти на граничните контролни пунктове, решението за пратките рибни продукти, живи двучерупчести мекотели, живи бодлокожи, живи мантийни и живи морски коремоноги, предназначени за консумация от човека;

4. Отказът по чл. 46, ал 1 за издаване на сертификат за износ на храни от животински произход или друг документ;

5. Заповедта по чл. 54. ал. 1, с която министрите по чл. 4, определят съобразно своите компетенции определят национални референтни лаборатории за изследване на елементите на агрохранителната верига, които отговарят на изискванията на чл. 100, параграф 2 и 3 на Регламент (ЕС) 2017/625;

6. Актовете, с които се налагат наказания по реда на Глава осма от закона.

12/10/2019

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ НА ПРОЕКТ НА РЕШЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА АГРОХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА

№	Организация/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
1.	**Асоциация на производителите на безалкохолни напитки в България** **Сдружение на производителите на растителни масла и маслопродукти в България** **Съюз на производителите на захар и захарни продукти** **Съюз по хранителна промишленост** **Асоциация на месопреработвателите в България** **Съюз на преработвателите на плодове и зеленчуци**	I. Предложения, аргументирани от необходимостта за синхронизация на националното законодателство с пряка съотносимост към обекта и предмета на закона с цел осигуряване унифицираното и ефективно прилагане на Регламент 625/2017 1. Прецизиране на разпоредбата на чл. 4, ал.2, т.1, с цел недвусмислено включване участието на заинтересованите страни - браншовите организации в консултативните групи и съвети, подпомагащи министрите в провеждането на държавната политика по агрохранителната верига. В предложения вид разпоредбата предполага само институционално участие, което е в противоречие с принципите, установени в чл. 9 на Регламент 178/2002 и с разпоредбите на глава седма „Национален Съвет по храните" от проекта на Закон за храните. Примерна редакция за обсъждане: „се подпомагат от специализирани ведомствени и междуведомствени работни групи, Националния съвет по храните и други консултативни съвети и работни групи с участието на заинтересованите страни".	Приема се	Разпоредбата е отпаднала съгласно становище на МС, т.к е изискванията са предвидени в чл.45, ал.1 от Закона за администрацията

№	Организация/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
	Съюз на птицевъдите в България – получено в МЗХГ с № 15-359 от 02.12.2019 г.			
		2. Сериозно внимание бихме искали да насочим към чл. 10, ал. 1, т.1 и чл. 13 от законопроекта, определящи Министерството на здравеопазването като орган, осъществяващ официален контрол по агрохранителната верига. Без да оспорваме функциите на ведомството в дефинирането и провеждането на политики в областта на храните, в комуникацията с ЕС и СЗО, считаме, че предложения подход: от една страна влиза в противоречие с националното законодателство, а от друга, предвид изключването с разпоредбите на чл. 24 и чл. 25 на Министерството на здравеопазването от задълженията като компетентен контролен орган по Регламент 625/2017, не осигурява пълното и ефективно прилагане на европейското право в страната. За преодоляването на проблема считаме, че: реферирането към Министерството като орган на официален контрол в ЗУАХВ трябва да отпадне, или ако бъде запазено - да се направят допълнителни редакции, с които да бъде задължено ведомството да спазва всички изисквания и задължения, определени в Регламент 625/2017. И в двата случая наложително ще бъде и включването на допълнителни изменения в ЗУАХВ, вкл. и изменения в ЗЗ, за премахване на различията в националните разпоредби (ЗЗ, ЗХ и ЗУАХВ), вкл. и за отстраняване на противоречията на ЗЗ с Регламент 625/2017 в частта им свързана с контрола на бутилираните води.	Приема се по принцип	Разпоредбите на чл. 10, ал. 1, т.1 и чл. 13 са отпаднали. По отношение на предложението за отпадане на бутилираните води и обектите за производството им от **§ 1,** т. 9, букви „а“ и „н“ - не се приема, със следните мотиви: Законът за здравето е основополагащ закон и определя обхвата на действие на Държавния здравен контрол. Видно от продуктите, определени като стоки със значение за здравето на човека, в т. 9 са включени редица такива, чийто специфични изисквания се регулират от специални закони. В този смисъл, законодателят е бил последователен при определяне на всички тези продукти като ги е определил като стоки със значение за здравето на човека. Изключването на бутилираните води и обектите за производството им от ЗЗ ще създаде неяснота относно обхвата на Държавния здравен контрол. Както и АПБНБ посочва в коментарите си по проекта на ЗУАХВ, бутилираните

№	Организация/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		Аргументи: По силата на сега действащия ЗХ, а също и на чл. 110 от проекта на нов Закон за храните, компетентен орган за официален контрол за спазване на законодателството в областта на храните са Регионалните здравни инспекции - с контролни функции на всички етапи на производство, преработка и дистрибуция на бутилирани натурални минерални, изворни и трапезни води. Определянето на Министерството на здравеопазването като орган на официалния контрол по храни, не би могло издържано да се обоснове със ЗЗ. Включени в обхвата на обектите и на стоките с обществено предназначение (§ 1, т.9 буква н) и § 1, т.9 буква а) от ДР на ЗЗ), обектите за производство и самите бутилирани води подлежат на държавен здравен контрол за спазване на здравните изисквания, определени в Закона за здравето и актовете по прилагането му. По силата на чл. 10, ал.1, т.1, както и чл. 11 и чл. 15, ал.1, т.1 и т.2 от ЗЗ, държавен здравен контрол върху тези обекти и стоки е възложено да се осъществява от РЗИ (не от МЗ). В подкрепа на това е и чл. 19, ал.3 от ЗЗ, постановяваща правото на директорите на РЗИ да налагат със заповед принудителни административни мерки в изпълнение на държавния здравен контрол. Важно е да се отбележи, че нито ЗЗ, нито актовете по прилагането му са определили т.н. „здравни изисквания" към бутилираните води/тяхното производство и дистрибуция - същите са обект на хармонизираното право на ЕС, ЗХ и актовете по прилагането му. Въпреки този факт, наличието в ЗЗ на разпоредби определящи реда и начина за осъществяване на държавен здравен контрол, задължения към физическите и юридически лица, принудителни административни мерки и санкции, се използва като основание контролните дейности		води и обектите за производството им, преработката и дистрибуцията, както и контрола за спазване на нормативните изисквания са изчерпателно уредени с хармонизираното пряко приложимо законодателство на ЕС, както и със ЗХ и актовете по прилагането му. В тази връзка, с оглед избягване на дублиращи разпоредби в действащото законодателство, в ЗЗ не са разписани специфични разпоредби за бутилираните води. Органите на ДЗК извършват контрола на бутилираните води, ръководейки се от разпоредбите на специфичното за тях законодателство. Такива са и ежегодните указания, които МЗ, като организиращ и ръководен орган, дава на РЗИ в страната.

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		на РЗИ в областта на бутилираните води, да се извършват и документират на основание на Закона за здравето. Наличието на дублирания като обхват и разминавания по смисъл на разпоредби в 33 и ЗХ (действащ), вкл. по отношение на контролни правомощия, ред и начин за провеждане на контрола и санкционен апарат, допълнително ще се засили в бъдеще предвид задълбочаването на проблема с предлаганите разпоредби на ЗАХВ. (Конкретни примери представляват чл. 19, чл. 19а, чл. 39, чл. 40, чл. 41, чл. 45, чл. 47, чл. 210, чл. 212, чл. 212а, чл. 213, чл. 229 от 33). Отчитайки, че бутилираните води и дейностите свързани с производството, преработката и дистрибуцията, както и контрола за спазването на нормативните изисквания, са изчерпателно уредени с хармонизираното пряко приложимо законодателство на ЕС, ЗХ и актовете по прилагането му и ЗУАХВ, и че разпоредбите в 33 за обектите и стоките със значение за здравето на човека, респективно за здравните изисквания и държавния здравен контрол за спазването им, имат обоснован и безспорно необходим за останалите предвидени случаи характер, предлагаме отпадането на § 1, т.9 буква н) и § 1, т.9 буква а) от ДР на 33 - т.е. отпадането на бутилираните води и обектите за производството им от списъка на обектите и стоките със значение за здравето. По отношение на определените в 33 компетенции, функции и правомощия на Главния държавен здравен инспектор с директна връзка към законодателството за храните, вкл. Регламент 625/2017, отбелязваме следното: Без да противоречи на чл. 12, ал. 1 от 33, който определя Главния държавен здравен инспектор, РЗИ и НЦРРЗ като органи на държавния здравен контрол, чл. 14, ал. 1 от същия		

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		недвусмислено специфицира ролята и функциите на Главния държавен здравен инспектор, а именно да „ръководи и организира държавния здравен контрол, осъществяван чрез РЗИ". В този смисъл са и разпоредбите на чл. 17, ал.1 от Устройствения правилник за организацията и дейността на МЗ, вкл. на чл. 18 и свързаните на чл. 34, ал. 1, определящи обхвата на функциите на специализираната дирекция Здравен контрол. Чл. 12, ал. 2, предвиждащ осъществяването на държавен здравен контрол и от държавни здравни инспектори в МЗ, също не обосновава функции на Министерството като орган на официален контрол по храните. Това е ясно видимо, както от чл. 15 на 33, но и от разграниченията в разпоредбите на чл.231, ал. 1 и ал. 2. Докато за нарушения в обхвата на ал. 1, в който попадат и бутилираните води, актовете и наказателните постановления се съставят/издават от Директора на РЗИ и определени от него здравни инспектори и длъжностни лица, то 33 е определил възможността такива да бъдат издавани от държавни здравни инспектори от Министерството на здравеопазването, съответно от Министъра на здравеопазването за случаите по ал. 2, т.е. чл. чл. 218, ал. 1 - 6 от 33 (забрана за продажба и реклама на алкохолни напитки на определени групи лица, забрана за тютюнопушене в закрити и открити обществени места). Единствената разпоредба в действащото национално законодателство, делегираща в известна степен изпълнение на правомощия на Главния държавен здравен инспектор, съответно на Министъра на здравеопазването, с пряка връзка към контролната дейност, в обхвата на чл. 1, ал. 2, буква а) на		

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		Регламент 625/2017, е: правомощие по спиране реализация на храни на ст-т от 10 хил. до 100 хил. лева (Главния държавен здравен инспектор) и над 100 хил. лева (Министъра на здравеопазването), застрашаващи здравето на човека и разпореждане връщането, отнемането, унищожаването или преработката/използването им за други цели (чл. 51, ал. 2, т.2 от ЗХ). В последния случай, аналогично за всички други храни освен бутилираните води, правомощията са предоставени на Министъра на земеделието, храните и горите, но МЗХГ не е определено като орган на официалния контрол по ЗУАХВ и ЗХ. Изпълнението на тези правомощия обосновано предполагаемо отново се реализира въз основа на документирана контролна дейност и предложения от страна на компетентните органи - ОДБХ и РЗИ, а не чрез пряко осъществявани контролни функции от служители на ведомствата. В тази връзка допълнително отбелязваме, че разпоредбите на глава осма (Административно наказателни), вкл. на чл. 142 и чл. 143 от проекта на нов ЗХ и тези на проекта на ЗУАХВ, не предлагат поддържането на досега прилагания подход (разделяне по ст-т на храната) и определят санкционните правомощия за нарушение на законодателството за храните на контролните органи ОДБХ и РЗИ, независимо от стойността на храната. Не на последно по важност място, следва да се има предвид, че функционално разпределение, в което МЗ осъществява ръководни и методологически функции по отношение на контрола върху прилагането на законодателството в областта на храните/бутилираните води, създава и необходимите предпоставки за извършване на независима проверка на дейностите по официален контрол(чл.6, ал.2		

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		Регламент 625/2017). В случай, че продължи да се поддържа включването на МЗ като компетентен орган за официален контрол на бутилирани води, то категорично е необходимо в ЗУАХВ да бъдат по-ясно разграничени правомощията и функциите на МЗ и РЗИ по изпълнение на Регламент 2017/625, както и да се направят съответните промени в проекта на Закона за храните и Закона за здравето. Независимо от подхода за решение, който ще бъде възприет (отпадане или специфициране на контролните правомощия на МЗ в унисон с Регламент 625/2017), повдигнатите в тази, в следващата точка, и в т.11 от раздел II проблеми - дублирания и разминавания в националните актове на разпоредби за начина на осъществяване на контрол и прилагане на санкции, изискват премахване на всички разпоредби, определящи изисквания към производството, преработката и дистрибуцията на храни (бутилирани води) от 33. Това ще осигури постигане необходимата синхронизация и прилагане на принципите на по-доброто регулиране - ще премахне правната несигурност за бизнеса, необоснованото с научни доказателства дискриминационно третиране на една от всички категории храни и излишна административна тежест (съдебни искове за прилагане на правния принцип „Lexspeclalis derogat generali"). la. Необходимост от преодоляване различията в санкционния апарат, в частност административно наказателните разпоредби на ЗУАХВ, ЗХ и тези в 33, по отношение на бутилираните води. Направеният анализ на предвидените в проекта на Нов ЗХ и действащите разпоредби в 33, както и на предложените в ЗУАХВ свидетелства за прилагане на различен подход и размер на санкциите за еднотипни по обхват нарушения на		

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		законодателството в областта на храните. Конкретни примери са разпоредбите на чл. 210, чл. 212, чл. 212а, чл. 213, чл. 229 от ЗХ, които предвиждат различни по размер санкции спрямо определените за същите случаи санкции по ЗХ, и то за три вида задължени лица - физически лица, ЕТ и юридически лица. Проектът на новЗХ регламентира разделение на санкциите в две категории-бизнес оператори, по смисъла на европейското законодателство и физически лица - пряко отговорни за неспазване на изискванията. ЗУАХВ от своя страна спазва това разделение на два вида \ задължени лиза, като определя бизнес операторите като ЕТ или ЮЛ. Един конкретен пример за ! разминаване в ЗЗ и ЗУАХВ са санкциите за неизпълнение на предписание на контролния орган I чл. 71 от законопроекта и чл. 212 от ЗЗ. Първият предвижда глоба от 200 до 1000 лева, а за ЮЛ ■ и ЕТ - имуществена санкция от 500 до 2000, а втория - глоба от 200 до 500; за ЕТ - имуществена ! санкция от 500 до 2000 лева ; за ЮЛ - тя е от 1000 до 3000 лв. Респективно налице са разлики 1 при повторно нарушение. Друг пример за различията между ЗЗ и проекта на ЗХ - чл. 210 от ЗЗ и : чл. 135 от ЗХ за неспазване хигиенните изисквания на Регламент 852/2004. Първият предвижда 1 глоба от 100 до 1500 лв.; за ЕТ - имуществена санкция от 200 до 3000 лева ; за ЮЛ - тя е от 1000 ' до 5000 лв., а втория - глоба или имуществена санкция от 2000 до 4000, а за БО - от 4000 до 6000. При повторно нарушение, което е дефинирано в ЗХ, в отличие от ЗЗ, санкцията е в троен/петорен 1 размер за системни нарушения по ЗХ и е много по-голяма от горната граница по ЗЗ. Примери в тази връзка могат да бъдат приведени много, вкл. и за различия между действащия ЗХ и ЗЗ. Предвид липсата на обоснованост на различията и с		

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		цел правна сигурност, предлагаме: 1. Въвеждане на унифициран принцип за административно-наказателните разпоредби в ЗХ и : ЗУАХВ (по отношение на разделението на задължените субекти, за повторно нарушение, за системно нарушение и намален размер при заплащането й в 7-дневен срок от издаването на наказателно постановление; 2. Отпадане на дублиращи и различаващите се санкции по 33, което автоматично ще се постигне с предложеното отпадане на бутилираните води от списъка на обектите и дейностите със значение за здравето на човека; 3. Премахване дублиране на санкции за еднакви по обхват нарушения в ЗХ и ЗУАХВ, а за случаите, за които това е j невъзможно, задължително да се включи в разпоредбата на принципа „ако не подлежи на по-тежко наказание".		
		II. Предложения за прецизиране и допълнение на разпоредби на законопроекта, целящи пълна синхронизация с изискванията на Регламент 625/2017 1. Считаме, че разпоредбите на чл.5, т.6, чл. 6, т.1 и чл. 9, ал. 1 т.1 от законопроекта се нуждаят , от редакция, обоснована от необходимост за максимална синхронизация с обхвата на европейското законодателство и в частност с разпоредбата на чл. 1, ал.2, буква а) от Регламент : 625/2017. В обхвата на политиките/респективно както на хоризонталното, но също и в | вертикалното законодателство на ЕС в областта на храните, а също и в националните политики и регулации попадат мерките, гарантиращи както безопасността, защита на здравето и интересите на потребителите на всички етапи на производството, преработката и разпространението на храните, но също и правилата, с които се цели да се гарантират справедливи търговски практики, правото на информация на потребителите, целостта ! на храната и т.н.	Не се приема	Разпоредбата на чл. 1, ал.2, буква а) от Регламент 625/2017 определя официал-ния контрол по агрохранителната верига, а разпоредбите на чл.5, т.6, чл. 6, т.1 и чл. 9, ал. 1 т.1 от законопроекта определят органите за държавна политика по агрох-ранителната верига

№	Организация/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		В тази връзка и с цел максимална синхронизация с европейското право, считаме че вместо селективното представяне на обхвата на политиките от компетентност на интуициите, по-удачен подход би бил - референция към разпоредбата на чл. 1, ал.2, буква а) на Регламент 625/2017.		
		2. Предлагаме също така допълване на разпоредбата на чл. 5 с нова точка, както следва: „19. използването на термина "планински продукт" като незадължителен термин за качество". Предложението е аргументирано с разпоредбите на Регламент 1151/2012 в частност по отношение на допълнението му с Регламент 665/2014. Видно и от разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от Регламент 1151/2012 указанията и символите за защита на схемите за качество включват както цитираните в т. 18 на чл. 5 от законопроекта „защитени наименования за произход, защитени географски указания и храни с традиционно специфичен характер", но също и използването на „планински продукт" като незадължителен термин за качество. Предложението за включването на референция, което може да бъде направено с отделна точка на чл. 5 или ако се прецени с допълнение към т.18, е напълно издържано и от гледна точка на това, че политиката и приемането на инструменти (регулации) по прилагането й в тази област се осъществява от Министъра на земеделието, храните и горите - свидетелство за това е и наскоро публикуваната НАРЕДБА № 4 от 28.05.2019 г. за условията и реда за използване на незадължителния термин за качество "планински продукт" и за осъществяването на контрол върху неговата употреба (обн. ДВ, бр. 45/2019 г.).	Приема се	
		3. По отношение на чл. 9 ал.1 предлагаме допълване с включване на нова точка, а именно: "9. храните, предлагани	Не се приема	Храните, предлагани на деца и ученици (в детските заведения, училищните сто-

№	Организация/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		на деца и ученици (в детските заведения, училищните столове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения, храни, предлагани при организирани мероприятия за деца и ученици)". Аргументите ни зад предложението са осъществяваните и към момента от двамата министри политики в областта на регулирането на храненето на деца и ученици (НАРЕДБА № 8 от 4.12.2018 г. за специфичните изисквания към безопасността и качеството на храните, предлагани в детските заведения, училищните столове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения, както и към храни, предлагани при организирани мероприятия за деца и ученици и НАРЕДБА № 37 от 21.07.2009 г. за здравословно хранене на учениците - съответно издадени от министъра на земеделието, храните и горите и Министъра на здравеопазването, както и наредби № 2/2013 за здравословно хранене на децата на възраст от 0 до 3 години в детските заведения и детските кухни и Наредба № 6/2011 г. за здравословно хранене на децата на възраст от 3 до 7 години в детски заведения).		лове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения, храни, предлагани при организирани мероприятия за деца и ученици)" са храни, съгласно чл. 2 на Регламент (ЕС) No 178/2002. В допълнение, Наредба № 8 от 4.12.2018 г. за специфичните изисквания към безопасността и качеството на храните, предлагани в детските заведения, училищните столове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения, както и към храни, предлагани при организирани мероприятия за деца и ученици регламентира изискванията за безопасност, а Наредба № 37 от 21.07.2009 г. за здравословно хранене на учениците както и Наредби № 2/2013 за здравословно хранене на децата на възраст от 0 до 3 години в детските заведения и детските кухни и Наредба № 6/2011 г. за здравословно хранене на децата на възраст от 3 до 7 години в детски заведения определят изисквания за здравословно хранене. Първата наредба е издадена на основание на Закона за храните, а останалите три-на основание Закона за здравето.
		4. Във връзка с разпоредбата на чл.9, ал. 3 от законопроекта, обръщаме внимание, че въвеждането на специфични	Приема се	Разпоредбата е отпаднала

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		регулаторни мерки/ провеждането на национална политика за храните, предназначени за спортисти, определени в българското законодателство като „храни, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване" не кореспондира с обхвата на европейското право. Липсата на необходимост от приемане на отделно специфично законодателство за храните за спортисти в ЕС е недвусмислено обоснована в Доклад от 15 юни 2016 г. (COM(2016) 402 final) на ЕК и Съвета. Основаващ се на обстойно проучване, вкл. анализ на риска, докладът ясно посочва становището на европейските институции, че съществуващите хоризонтални и пряко приложими правила на европейското законодателство в областта на храните „осигуряват необходимите гаранции" за постигане на залаганите цели и адекватно регулират храните за спортисти. Притеснени от възможността, която създава разпоредбата на чл. 9, ал. 3 за въвеждане на национални мерки, които биха довели до необоснована и непропорционална тежест за категорията и индустрията в страната, апелираме за отпадане на храните за спортисти от обхвата на разпоредбата. Нещо повече, разпоредбата на чл. 81 от проекта на ЗХ определя реда, начина и компетенциите на институциите за приемане на национални мерки, в случай на въвеждане на специфични европейски изисквания към категорията в бъдеще.		
		5. Считаме за необходимо да бъде направено допълнение на разпоредбата чл. 24, ал. 2. Утвърдените от компетентните контролни органи писмени процедури за осъществяване на официален контрол и процедури за проверка на контрола следва да са публични, в унисон с изискванията на чл. 11, ал. 1 от Регламент 625/2017. Предложението е	Приема се	

№	Организация/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		аргументирано и от заложения в европейското законодателство чл.6, ал.2 от Регламент 625/2017 принцип на прозрачност на проверките на контрола. Предлагаме също така и допълнение на изречение второ - „Процедурите се актуализират и коригират своевременно при необходимост (по аналогия на използвания в чл. 25, ал. 1, т.2 подход, който дава и по-голяма яснота и конкретика на хипотезите, който обосновават промени в процедурите). Аналогично допълнително изискване за публикуване следва да се направи и по отношение на определените правила по чл. 33, ал. 1 от законопроекта.		
		6. Разпоредбата на чл. 24, ал. 3 следва да бъде допълнена с регламент за предоставяне на операторите на копие от изготвените по време на контрола писмени записи при поискване. Предложението е аргументирано с разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от Регламент 625/2017 и съображение 41 от него, които недвусмислено определят правната възможност за операторите да се запознаят със записите от проведения контрол. Липсата на установен ред за процедурата, която ще се прилага от 9-те контролни органа и обхвата на „писмените записи, изготвени по време на контрола", които се предвижда да бъдат предоставяни на операторите не дава гаранции за спазване на създадените с чл. 13, ал. 2 от Регламента права на бизнеса, създава възможност за тълкувателни и разнопосочни практики (вкл. отказ за предоставяне на записи, обосноваващи заключения за несъответствия в адекватни срокове, предвид възможностите за оспорване).	Не се приема	Случаите, в които се предоставя на операторите копие от изготвените по време на контрола писмени записи са регламентирани в чл. 13, ал. 2 на Регламент 625/2017
		7. Чл. 25, ал. 1 от законопроекта предвижда публикуване „по подходящ начин" най-малко веднъж годишно информация относно организацията и осъществяването на	Приема се	

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		официалния контрол. Разпоредбата има много неопределен и създаващ риск от разнопосочно тълкуване характер. За осигуряване съответствие и ефективно прилагане на чл. 11 от Регламент 625/2017, е необходимо нейното допълване - на първо място изразът „по подходящ начин" да се замени с изрично изискване за публикуване на интернет страниците на органите (както изисква Регламента) и на следващо място - да се специфицират обхвата и формата на представянето на информацията, вкл. и срокове, които следва да бъдат спазвани от органите. Ако не е възможно и удачно да бъде детайлизиран реда и обхвата със закона, въпреки че в Регламента са посочени неизчерпателно основните изисквания какво трябва да се съдържа в публично достъпната информация, то като минимум следва да бъде уточнен подзаконовия акт, който да регламентира изискванията. Важно е информацията да се предоставя по унифициран и разбираем за обществеността начин, вкл. и предвид множеството контролни органи, осъществяващи функции по агрохранителната верига.		
		8. По отношение на чл. 25, ал. 2, освен бележката от техническо естество (препратката към ал.1, т.2 да стане към ал. 1, т.1), обръщаме внимание за необходимост да бъде преразгледана и референцията в разпоредбата към чл. 11, ал. 3 от Регламент 625/2017. Последната е не удачна, доколкото разглежда друга хипотеза/изискване. В допълнение към изискването за предоставяне на обществено достояние на информацията по чл. 11, ал. 1 на Регламент 625/2017, ал. 3 от същия член, предвижда възможността компетентните органи да предоставят информация относно класирането на операторите в резултат на осъществения контрол. В условие на отсъствие до момента в страната на регламент и практика	Приема се	

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		за обявяване на информация за степента на постигнатото от операторите съответствие, имаща смисъл както за подобрена информираност на потребителите, но също и на бизнеса, установяващ B2B отношения по агрохранителната верига, прякото действие на европейската разпоредба не може да се осъществява без създаден/предвиден в Закона ред по прилагане. В този смисъл, считаме за удачно провеждане на дебат за обсъждане допълването на ЗУАХВ с рамкова референция за уреждане прилагането на чл. 11, ал. 3 от Регламента към Наредба (-и), която да бъде приемана от Министерския съвет, предвид големия обхват на заинтересовани и засегнати страни. В обхвата на този подзаконов акт/актове следва да бъде регламентиран реда и начина на приемане на критериите за класиране на операторите въз основа на проведен контрол и самите критерии, след широко обществено обсъждане и одобрение от Националния съвет по чл. 121 от ЗХ за което настояваме изрично, както и реда и начина за публикуване на информация за класирането и на специфични критерии за отделни елементи от веригата, ако е необходимо. Наредбата следва още да уреди възникващите въпроси при функциониране на системи за класиране, каквито вече има установени в някои ДЧ в ЕС и по света, а именно правила за осъществяване на контрол по искане на оператора и за негова сметка, ако счита, че след определени извършени от него действия, би могъл да подобри оценката си в класирането. Такъв подход ще гарантира в максимална степен унифицираност предвид многообразието на органите, предвидимост, обоснованост и пропорционалност, вкл. защита интересите на всички заинтересованите страни. Що се отнася за срокове за издаването на подзаконовия акт -		

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		не считаме, че на този етап е налице готовност в ЗУАХВ да се заложат конкретни такива, т.е. разпоредбата следва да е от принципен характер. Изграждането на система за класиране за всички елементи от агрохранителната верига изисква сериозна по обем работа, вкл. анализ на съществуващите практики, провеждането на задълбочена цялостна оценка на въздействие, надграждане на информационните системи за осигуряване на информация в реално време, обучение и т.н.		
		9. Направената в чл. 26 ал. 2 от законопроекта референция към разпоредбата на чл. 8 на Регламент 625/2017 следва да бъде променена, тъй като тя урежда друга/различна хипотеза, а именно неразгласяване на чувствителна информация/търговска тайна станала достояние на служителите при извършван при конкретен оператор контрол пред трети лица, а не разясняването на обстоятелствата, изложени в жалби (какъвто е смисъла на чл. 26, ал.2). Препратката следва да е към чл. 140 от Регламента, като следва да се направи допълнение в законопроекта относно предвидените механизми за „защита на лицата подали сигналите за нарушения срещу репресивни мерни, дискриминация или други форми на несправедливо отношение, вкл. за защита на личните данни".	Приема се	
		10. По отношение на разпоредбата на чл. 27, т.2 в частта й даваща право на компетентните органи да изискват снимков материал от операторите за целите на установяване на проследимост по веригата, считаме за необходимо същата да бъде коригирана. Като изразяваме подкрепа за правомощия на органите за установяване на проследимост по веригата и за използване на разнообразни форми, с които	Приема се	

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		операторите доказват съответствие с изискванията на законодателството, не виждаме причината за изрична референция към една от формите „снимков материал" и то въведена само и специално по отношение на установяването на проследимост. Освен специално залаганата цел (защо такъв се изисква за идентифициране на проследимост и какво точно в контекста на проследимостта ще доказват), неясен остава и статута / приемливостта на снимките им като доказателствен материал (как се третира и каква защитата от манипулация се предвижда). На следващо място бихме искали да отбележим, че операторите имат задължение за документирана проследимост в една стъпка по веригата (преки доставчици и преки клиенти) а не по принцип - по цялата верига, което правило не се обезпечава с широкия характер на разпоредбата. В този смисъл предлагаме следната редакция „предоставяне на сведения, записи, документи и друг доказателствен материал вкл. имената и адресите на лицата, от които са получили и/или на които са доставили елементи на агрохранителната верига".		
		11. Бихме искали да предложим редакция на чл. 28, ал. 3. Приветствайки мярката поставяне на „удостоверителни знаци"за разпоредено закриване на извършвана от оператор дейност или части от нея в негови обекти или други помещения, за определен период от време, предлагаме добавянето на „и/или означения", за да се покрие хипотезата на чл. 138, ал.2, буква и) от Регламента по отношение на обекти осъществяващи дейност от разстояние. Считаме, че за ефективното прилагане и постигане на целите на мярката следва да бъде определен ред за одобряването на вида на знаците или законово да бъде регламентирано тяхното	Приема се	

№	Организация/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		смислово съдържание („временно запориран обект", „запорирана от контролния орган дейност" или друго). Целта на използването на унифицирани и текстово регламентирани знаци и означения е да се улесни разбирането у гражданите и възможността им по-лесно да идентифицират наложената забрана, респективно и да сигнализират в случай на забелязано нарушение. Предлагаме подобно изискване да се заложи и за хипотезите по чл. 138, и) и й), като в случаите по буква й) - спиране или отнемане на регистрация, одобрение, разрешително - знакът/означението следва да стои за период от минимум 6 месеца.		
		12. От прецизиране считаме, че се нуждае разпоредбата на чл. 29, ал.3. С разбирането, че се залага принцип, след отстраняване на несъответствия, проверено от наложилия мярката инспектор, същия да изготви и предостави и на оператора писмено становище за отмяна на наложената мярка, като самия акт за нейната отмяна следва да се издава от висшестоящ орган, считаме че в предложената редакция разпоредбата е неясна.	Приема се	
		13. Позволяваме си да насочим внимание върху разпоредбата на чл. 32 от законопроекта във връзка с тази на чл. 35 от Регламент 625/2017 - право на оператора на второ експертно становище при вземане на проби, анализи, изпитвания или диагностика в рамките на официалния контрол. Редакцията, в която се предлага разпоредбата не дава яснота за това как се осигурява даденото с Регламента право на оператора да прегледа документацията по вземането на проби и как ще се осигури извършването на анализи, изпитвания или диагностика от друг експерт - „признат и с подходяща квалификация". Детайлите могат да	Приема се по принцип	Правилата ще бъдат наредбите по чл. 52, ал. 3 (нов чл.55, ал.3).

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		бъдат развити в предвидената Наредба, но принципите следва да се заложат в закона. Освен това Законът дава правомощията на компетентните органи да взимат „достатъчно" проби без тази неопределеност да е фиксирана само за случая, когато оператора е поискал право на второ мнение. Необходимо е прецизиране на разпоредбата. Приветстваме подхода за детайлизиране на броя проби при различните специфични случаи и условия в Наредба, като очакваме да бъдат уточнени хипотезите „целесъобразно, подходящо и технически осъществимо", както и отчитането на „честотата на поява и разпространението на опасността при животните или стоките, нетрайността на пробите или стоките и количеството на наличния субстрат". Също така очакваме в подзаконовия акт да бъде ясно регламентиран реда за „признаване на експертиза" в частност по пробовземане на конкретно извършващите дейността длъжностни лица, заложени изискванията към тяхната квалификация, както и създаване на механизъм, който да гарантира спазването на Регламента, а не както е до момента -контролния! орган сам да преценява и взима по-голямо количество проби, част от които да бъдат повторно анализирани при евентуално оспорване на първия резултат от оператора. Регламентът не изключва повторно пробовземане, тъй като то е от съществено значение за резултата от анализа, в случай, че не е проведено по необходимия стандарт. Тук е мястото да обърнем внимание, че по отношение на тази дейност - пробовземане, анализ, повторно изпитване и т.н. 33, предвижда специфичен ред (чл. 39), който ако се запази необоснованото дублиране на регулациите в два закона ЗУАХВ и 33 по отношение на водите, следва да бъде синхронизиран (преповторен без		

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		изменение), спрямо заложения принцип за изпълнение на чл. 35 от Регламент 625/2017.		
		14. Разпоредбите на чл. 35, чл. 36; чл. 38 ал. 2; чл. 46 от законопроекта осигуряват рамката за прилагането на съответстващите изисквания, определени в Регламент 625/2017 за всички категории храни, освен за бутилираните води. В мотивите липса каква то и да е аргументация, която да обосновава отсъствието на еквивалентни разпоредби, уреждащи извършването на дейности по официален контрол върху бутилираните води на гранични пунктове при обоснована необходимост и предвидените в Регламента случаи, за определяне на мониторингова програма като един от инструментите на контрола при спазване на заложените в Регламента принципи, за издаване на сертификат за износ на бутилирани води. Обръщаме внимание/че Регламент 625/2017 не изключва която и да било група храна, категория дейност от етапите на производство, обработка и дистрибуция на бутилирана вода. Нещо повече, практиката доказа, че регламентирания в 33 ред за издаване на сертификат за износ на бутилирани води, който Министерството на здравеопазването предлага дори изобщо да отпадне (виж. проект за изменение на 33), е неработещ по отношение удовлетворяване на изискванията на някои трети държави, не е основан на и не следва принципите на хармонизираното законодателство. По вид, честота на издаване и обхват документите/становища, предвиждани с промените в 33 да бъдат издавани от РЗИ вместо от издавания от МЗ с валидност 3 години на сертификат за износ, не кореспондира с поставяни от приемащи страни изисквания, което е бариера пред реализиране на износа на продукти от категорията. Обръщаме внимание, че чл. 87 от	Не се приема	Изискванията по отношение на храните, вкл. бутилираните води са определени в Закона за храните. С разпоредбите на глава трета, раздел II се определят специфичните изисквания при осъществяване на официален контрол върху храни от животински произход

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		Регламента и свързаните с издаваните официални сертификати и удостоверения негови изисквания, налагат включването в ЗУАХВ разпоредби, които да регламентират издаване на сертификат/удостоверение за износ за бутилираните води, при поискване от страна на операторите. Съществуващите правила за мониторинг характеристиките на натуралните води използвани за бутилиране, и по-конкретно за контрол на замърсяването от околната среда следва да бъдат прилагани, като част от разработвана и изпълнявана Национална мониторингова програма, по аналогия на установената по чл. 38 ал. 2.		
		15. От допълване се нуждае и разпоредбата на чл. 50, регламентираща Многогодишния национален план за контрол. Въведено е изискване за неговото „разработване и актуализиране", но липсва изискване за публичност на МНПК, както се изисква от чл. 111, ал.1 на Регламент 625/2017. Липсва също така и референция за провеждане на консултации със заинтересованите страни при изготвянето на плана, както е предвидено в европейското право.	Не се приема	Случаите, в които Многогодишните национални планове за контрол се правят обществено достояние са определени в чл.11, пар.1 на Регламент 625/2017. Текстът от регламента е директно приложим.
		16. Принципна забележка е, че законът не урежда реда и начина за делегиране на функции по официалния контрол на трети лица, нито реда за отчита и докладване, както и реда и действията при отнемане на делегираните функции.	Приема се	Условията за делегиране са определени в чл.11 от проекта
		17. Допълнително, считаме за необходимо създаването на регламент, който да уреди хипотезата по чл. 8, ал.5 на Регламента, а именно изразяване на становище на оператора при решение на органа да публикува или по друг начин да предостави публичен достъп до информация относно резултатите от осъществен контрол върху неговата дейност. Законопроектът следва да се допълни в тази връзка.	Приема се по принцип	Условията са определени в чл.8, ал.5 на Регламент 625/2017. Текстът от регламента е директно приложим.

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		18. Разпоредбите на ЗУАХВ следва да предвидят извършване на официален контрол по искане на оператора, какъвто случай е предвиден видно от чл.9, ал.4 на Регламент 625/2017. Това е възможно да се постигне с една рамкова разпоредба, регламентираща провеждане на официален контрол по искане на оператор и за негова сметка, както и ред за заявяване на искане. Една от възможните причини би била свързана с издаване на незадължителен сертификат за износ, но има и други основания.	Приема се по принцип	Извършването на официален контрол по искане на оператора, е регламентирано в чл.9, ал.4 на Регламент 625/2017. Текстът от регламента е директно приложим.
		19. Един от елементите, на които акцентира новото хармонизирано законодателство в областта на храните и вкл. и на дейностите по официален контрол е предотвратяване на измамите с храни. В тази връзка отправяме принципен коментар, че законопроектът не дава яснота именно по отношение на това как точно на национално ниво ще се провежда контрола с цел противодействие на имами схрани, осъществявани с цел икономическа изгода. Предполагаемо за ефективното противодействие на подобни практики, които нарушават хармонизираното европейско, а и национално законодателство се налагат координирани действия на контролните органи. Подобни практики могат да имат проявление не само пряко по отношение на храните, но и да обхващат останалите елементи от агрохранителната верига. Очаквани и приветствани от отговорния бизнес, който представляваме са разпоредби, които да предвиждат планирани мерки на контролните органи в тази връзка. Ето защо считаме, че въпросът следва да бъде разгледан допълнително, вкл. и като вариант референция в законовата рамка и регламентиране в детайлност с предвижданите подзаконови актове.	Приема се	

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		IIа. Принципни и конкретни коментари и предложения във връзка с глава осма от проекта на ЗУАХВ - административно-наказателни разпоредби 1. Предвидената в чл. 70, ал. 3 санкция за възпрепятстване на контролните органи следва да е равна на тази по ал. 1 - не осигуряване на достъп за осъществяване на официален контрол.	Не се приема	Санкцията е диференцирана в зависимост от степента на нарушенията.
		2. Санкцията по чл. 71, ал. 1 - неизпълнение на предписание по установено нарушение на нормативно изискване следва като минимум да бъде завишена по отношение на долната си граница. Удачно е да се обмисли завишаване и на горната граница до максималните предлагани нива за повторно нарушение. В допълнение предлагаме да се приложат и принципите от проекта на ЗХ за санкциите при повторно и системно нарушение. Аналогичен подход следва да се приложи по отношение на размера и вида на санкциите по чл. 79. и чл. 80 - за пускане на пазара на храна без здравна маркировка и храни от животински произход с изтекъл срок на годност.	Приема се	
		3. По отношение на чл. 72 - санкция за премахване на удостоверителен знак. Приветстваме мярката, но изпитваме съмнения относно възможността за изпълнението й (трудно доказуемо е кой точно е отстранил удостоверителния знак/обозначение за затваряне на обект, закриване на дейност или част от нея). Считаме, че следва да има санкция за извършване на дейност в обект с удостоверителен знак за забрана и санкцията трябва да е обвързана с процент от оборота на предприятието за предходната година с условието, „но не по-малък от напр. 20 хил. лева, за случаите, когато няма история от една година и не е генериран непосредствен риск за здравето на хората.	Приема се по принцип	Текстът е редактиран

№	Организация/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		Аналогично тук и за останалите случаи предлагаме прилагане на подхода по отношение на повторно и системно нарушение от проекта на ЗХ.		
		4. По отношение на чл. 73 - считаме за уместно включването и н неспазване на определени от органа мерки по букви з) й) и к) на чл. 138, ал. 2 от Регламент 625/2017. Считаме също така за необходимо да се дефинира понятието „настъпили значителни икономически загуби" от гледна точка на това за кого са настъпили тези загуби и как се определят.	Приема се	
		5. Санкцията по чл. 75, ал. 1 трябва да е равна на тази, за извършване на дейност в затворен обект (запечатан с удостоверителен знак), вкл. по отношение на предложения принципа за процент от оборота. Допълнителна мярка би могла да бъде отказ за регистрация на този оператор и на свързаните с него лица за определен период от време, но не повече от 1 година.	Приема се по принцип	Бележката не е съотносима към последния проект на ЗУХВ. Разпоредбата, регламентираща санкции за извършване на дейност в обект, който не е одобрен или регистриран по съответния ред (чл. 75 от проекта на закон) е отпаднала. Тези санкции ще бъдат регламентирани в съответните специални закони, където са предвидени и режимите за одобрение/регистрация на обектите.
		6. По отношение на чл. 76, ал. 1, при потвърждаване на опасенията ни, че тя влиза в противоречие със санкцията по чл. 73 - следва да отпадне тази, която е по-малка.	Не се приема	Разпоредбата на чл. 76 (нов чл. 81) от проекта се отнася за санкции при възникване на непосредствена и голяма опасност за хората, животните или растенията
		7.Във връзка с чл. 77, ал. 1 предлагаме редакция, която да поясни, че разходите по изпълнение на мярката са за сметка на оператора-нарушител, както е определено в Регламента Както и в коментара по предната точка, обръщаме внимание за необходимост от допълнителна проверка дали предлаганата санкция не се влиза в противоречие и с по-	Приема се по принцип	Изискването е директно приложимо от Регламент 2017/625.

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		горе коментираната санкция -за неспазване на мерки по чл. 138 букви з) до к).		
		8. Предвидената санкция по чл. 78, ни дава повод да коментираме необходимостта от въвеждане на такава за длъжностни лица извършили закононарушения при издаване на официални сертификати. Единият подход е да се направи допълващо уточнение в разпоредбата със санкциите в чл.137 от проекта на ЗХ. Другият, доколкото ЗУАХ урежда прилагането на Регламента за официалния контрол, тази санкция, както и другите за нарушения от длъжностни лица от ЗХ (чл. 137) да бъдат постановени в този закон.	Приема се	
		9. Предлагаме отпадане на чл. 82. Липсва аргументация за извеждането на отделена санкция - за неспазване на т. 1 - 4. глава IX, от приложение II на Регламент 852/2004, от предвидения в разпоредбата на чл. 135 от проекта на ЗХ санкция за неспазване на изискванията цитирания Регламент). Не виждаме и обоснованост за предлагане на по-висока по размер санкция (засягаща прием на суровини, условия на съхранение на суровини и съставки в хранителното предприятие, наличие на процедури за борба с вредителите) от тази, за пускане на пазара на храни без здравна маркировка или с изтекъл срок на годност. В допълнение на аргументацията предвид водещото в цитираните изисквания е предпазване на храната от замърсяване, реферираме и към наличието на специална санкция за неспазване на „чл. 90. (1) - а именно който предлага на пазара или извършва търговия с храни, чиито микробиологични показатели не отговарят на приложение № 1 на Регламент (ЕО) № 2073/2005".	Не се приема	Санкциите по отделните разпоредби на Регламент 852/2004 са диференцирани в зависимост от степента на нарушенията.

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		10. Аналогично на горната точка предлагаме отпадане на чл. 85 - залагаща санкция за неспазване на конкретна разпоредба - чл. 4, параграф 3 от Регламент 852/2004. В допълнение на представената аргументация за наличие на санкция в ЗХ (чл. 135) обръщаме внимание, че изискванията на цитирания член на Регламента са определени като такива за преценка по целесъобразност. Последното предпоставя субективна преценка и прилагане на санкцията.	Не се приема	Санкциите по отделните разпоредби на Регламент 852/2004 са диференцирани в зависимост от степента на нарушенията
		11. По отношение на чл. 94, предвиждащ санкция за случите, които не са конкретизирани в предходните членове, предлагаме да се реферира и към санкциите по ЗХ, както и да се определи размера й, пропорционално на долната и горната граница по специфично изведените санкции (т.е. възможен подход би бил границите да са на нива 2/3 от тези, предвидени средно за останалите специфично определени случаи). Консултация с контролните органи в обсъждането на вида и размера на санкциите считаме за полезен, както и обосноваването им на база справка за изминалите няколко години.	Приема се	
		12. Принципен коментар: Фокусът на размера на санкциите следва да е не бъде поставян върху размера/вида на задължения субект, а върху отговорността му за допуснатото нарушение и размера на риска, вкл. на произтичащите вреди. Категорично за първа проява на нарушение следва да бъде прилаган най- или по-нисък размер санкция, като се има предвид общото ниво на съответствие, постигнато от оператора в изминалия период от 1 до 5 години. Чувствително по-силно завишен размер за повторно и системно нарушение, съпътствано от засилен контрол върху дейността на оператора, вярваме, че би могло да доведе до предприемане на ефективни мерки по	Приема се	

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		отстраняване първопричините за нарушението още при първата му проява и да има изисквания от регламента възпиращ ефект.		
		III. Предложения, аргументирани от отстраняване на несъвършенства/проблеми, идентифицирани в натрупания практически опит по прилагане на действащото до ефективното прилагане на Регламент 625/2017 законодателството за официалния контрол 1. Бихме искали да насочим внимание към разпоредбата на чл. 28, ал. 1, т.1 от законопроекта в контекста на чл. 138, ал. 1 букви а) и б) и чл. 13, ал.1, буква г) от Регламент 625/2017. С цитираната в ЗУАХВ разпоредба се пренася прилагания и към момента в страната принцип забраняващ на контролните органи да дават указания за начина на отстраняване установени от тях несъответствия с нормативните изисквания. Цитираните разпоредби на пряко приложимото европейско право не подкрепят този принцип: изискваните от оператора действия, които следва да предприеме в резултат от извършения официален контрол, следва да бъдат документирани от контролния орган, като не следва да забравяме, че Регламентът дава право на оператора на достъп до тези записи. Освен това контролните органи следва да определят подходящи мерки не само за корекция на несъответствие, но и за предотвратяване на повторната му поява. На езика на системния подход, какъвто се изисква и прилага и от операторите и от контролните органи (за оценка и управление на риска, мониторинг и одит) това означава предприемане на „коригиращи действия, а не на формални корекции", гарантиращи решения за отстраняване на първопричините, а не. на последиците и оценка на тяхната	Приема се	

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		ефективност. Опитът през годините показва, че често се злоупотребява с принципа за непредоставяне на указания за начина на отстраняване на установени несъответствия - до степен пълна неяснота какво точно е несъответствието и какви са очакванията контролния орган за отстраняването му. Наблюдава се практика за устно (неформално) комуникиране за това какви са възможните очаквани стъпки/действия от страна на операторите, което ако се прави професионално, обективно и обосновано, следва да се поощрява, а не да се санкционира от закона. Разбира се могат да бъдат посочени и редица примери в обратна посока -специфициране на едно конкретно действие за постигане на съответствие, без да се посочи възможността от прилагане на алтернативи - честа практика, която извън случаите на конкретен и противоречащ на закона умисъл, беше оправдана от липсата на достатъчно познания и опит, особено в началните години на въвеждане на европейските изисквания. И операторите и контролните органи са пряко заинтересовани да подкрепят увеличаващата се ефективност на функциониращите HACCP системи и правила, ДПП и ДХП, процес в който прозрачността, прилагането на обоснован подход и професионална комуникация е много важен. Ето защо считаме за необходимо разпоредбите на закона в този смисъл да отразяват балансиран подход, а не залитане в крайност. Във връзка с гореизложеното предлагаме редакция която да реферира към разпоредбите на Регламента или от вида: „предписват отстраняване на установени от тях несъответствия с нормативните изисквания, посочвайки, изискваните от съответния оператор действия, които да предприеме, за да коригира несъответствието и предотврати повторната му поява, без да		

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		насочват, когато не е целесъобразно, към безалтернативно действие или начин за това". В допълнение предлагаме и редакция на основното тяло на разпоредбата, с цел синхронизация с чл. 138, ал. 1 буква б) на Регламента: „Контролните органи по чл. 10, ал. 1, т. 3 - 9 съобразно контролираните от тях дейности и в зависимост от тежестта на установените нарушения на нормативните изисквания и отговорност на оператора, прилагат една или няколко от мерките, посочени в чл. 138 от Регламент (ЕС) 2017/625..."		
		2. Друг важен въпрос е свързан с поддържания с чл. 29, ал. 4 от законопроекта принцип с хоризонтален характер - Обжалването на индивидуалните административни актове не спира изпълнението. Разпоредбата на чл. 7 от Регламента, предоставя право да се разграничи подхода по отношение на два типа мерки/разпоредени от контролните органи действия, а именно такива, които „отстраняват или ограничават риск за здравето на човека, животните или растенията, за хуманното отношение към животните или — по отношение на ГМО и продуктите за растителна защита — също за околната среда" - за тях принципът обжалването не спира изпълнението следва да остане валиден. За предписания за несъответствия, които не пораждат пряк и непосредствен риск или опасност, напр. претенции към начина на представяне на информация на етикет, от която не произтича здравен риск, или която е доброволно включена към задължителната, и др. хипотези позволяващи широко тълкувателен характер, отново не предизвикващи риск - би следвало да се установи правило за спиране изпълнението на предписание в случай на обжалване по съответния законов ред. Този подход би спестил разходи на бизнеса по съобразяване, в случаите на доказана	Приема се по принцип	Разпоредбата на чл.29, ал. 4 е приложима само за индивидуалните административни актове по чл.29, ал. 1 и ал. 2

№	Организация/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		неоснователност на разпоредени мерки.		
		3. Практиката е доказала и необходимост от въвеждане на регламент, който да определя кога е „необходимо" за организацията на контрола операторите да съобщават за очаквано пристигане на стоки - чл.9, .ал. 7 от Регламента. В годините сме били свидетели на опити за поставяне на изисквания към операторите за 100%-во предварително уведомяване, включително при вътрешнообщностна търговия на храни, без това да е обосновано и, което представлява огромна ненужна административна тежест за бизнеса. Отделен въпрос е липсата на капацитетна възможност на контролните органи за приемат, обобщят и използват по предназначение информация в такъв обем - всички оператори да уведомяват за всички очаквани от тях пратки.	Приема се по принцип	Разпоредбата на чл.9, .ал. 7 от Регламент 2017/625 е директно приложима.
2.	**СДРУЖЕНИЕ ЗА МОДЕРНА ТЪРГОВИЯ – получено в МЗХГ с № 62-369 от 02.12.2019 г.**	**Връщане на храни по веригата - към доставчик/ производител** Чл. 45, т.2 от ЗУХВ забранява връщането на храни от обекти за търговия на едро и дребно в обекти за производство, освен в случаите по чл. 19 от Регламент (ЕО) № 178/2002; Считаме, че правната разпоредба не е законосъобразна, пълна и обективна и следва да се преработи. В практиката и бизнеса оперативно и често възникват ситуации, в които се налага връщане на храни от обекти за търговия на дребно - предимно от складовете на обектите, като напр. при неправилно етикетиране, сгрешена доставка - адресат, количества или продукти, несъответстващи на договорните условия (но качествени и безопасни за консумация) и др. Такива случаи се констатират след като стоката е доставена от доставчик/ производител и приета от търговеца,	Не се приема	Видно от цитираната разпоредба, изискването е предвидено и в европейското законодателство. Единствените случаи, в които е разрешено връщане на храни са посочени в чл. 19 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		обичайно в складовете му, преди тя да е влезнала в търговска зала и няма как оперативно да бъдат установени на по-ранен етап, преди прием на стоката. Това са храни в срок на годност, качествени и безопасни за консумация, които не следва да бъдат унищожавани. Въведената ограничителна забрана на коментирания чл. 45, т. 2 от ЗУХВ ще доведе до реална невъзможност за корекция на ежедневни, многократни, често и реално съществуващи случаи и грешки. Възможност за последващи действия вследствие на забраната ще бъде унищожаването на стоката, което от една страна ще е значителен разход и загуби за бизнеса, а от друга ще води до неоснователно разхищаване на хранителни ресурси, което не само, че не е толерираната политика от СЗО и ЕК (дори напротив съвсем актуална и целенасочена към момента цел), но е и некоректно от морална, обществена и социална гледна точка. В допълнение, дарението на такива стоки също е и невъзможно, с оглед на факта, че стоката е рекламирана на доставчика/ производителя и търговецът не следва да се разпорежда с нея. В Европейското законодателство съвсем обосновано и логично липсва забрана за връщане на храна към доставчик. Действително в случаите на чл. 19 от Регламент (ЕО) № 178/2002 е регламентирано изрично изискване за процедури по изтегляне на храна от пазара, те. за връщане на храна, когато тя не е безопасна за консумация, но това категорично не означава, че е единствената законова допустима възможност. Следователно чл. 45, т,2 от ЗУХВ е в несъответствие с Европейското законодателство, ще ограничи свободата на движение и търговия със стоките, ще наруши основен		

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		принцип в правото - свободата на договаряне, противоречи на търговските отношения и обичайни практики, на частната собственост и автономия, и следва да отпадне или да бъде преработен, като предлагаме следния вариант: Чл. 45. Забранява се: 1. пускането на пазара на храни от животински произход, добити при неотложно или санитарно клане, върху които не е извършен официален контрол; 2. връщането на храни от обекти за търговия на едро и дребно в обекти за производство, освен в случаите по чл. 19 от Регламент (ЕО) № 178/2002 или когато храната е безопасна за консумация. Разпоредбата следва да се специфицира - за кои храни се отнася, а именно за тези, за които в други нормативни актове има ограничения и специални изисквания във връзка с тяхното връщане на доставчик и/или производител.		
		Регистрационни режими съгласно ЗУХВ Чл. 30 от ЗУХВ изисква предоставяне на копие от разрешение за ползване по Закона за устройство на територията (ЗУТ) -за обекти, които представляват строежи от I, II и III категория или удостоверение за експлоатация по ЗУТ - за обекти, които представляват строежи от IV и V категория. Разрешението за ползване и за експлоатация се издава от ДНСК/ общините на основание на ЗУТ. Той е и компетентният орган за контрол. За въвеждането на обектите за производство и търговия с храни в експлоатация при условията и реда на ЗУТ, в случай че обектът подлежи на приемане от държавната приемателна комисия, (в състава на която има експерт от БАБХ), за да се въведе в експлоатация, се изисква издаване	Приема се	Текстът е редактиран

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		на разрешение за въвеждане в експлоатация. Процедурата по издаването е достатъчно утежнена, а необходимостта от наличието на такъв, за подаване на заявление за регистрация на обект за производство и търговия с храни в ОДБХ или РЗИ би довело до допълнително значително забавяне в зависимост от категорията на съответните обекти. Считаме че, процедурата по издаване на Акт 16/ разрешение за ползване или разрешение за експлоатация и процедурата по регистрация по ЗУХВ/ ЗХ трябва да текат паралелно. Осъвместяването им би довело до възпрепятстване на търговците и производителите на храни да извършват търговската си дейност в новооткрития си обект за значително по-дълъг период от време. Оперативно, разрешенията за ползване от БАБХ/ОДБХ и ДНСК се вадят и действат паралелно от търговците., в случай на откриване на нов обект. Изчакването на едното разрешение, водещо до другото, би довело до забавяне на бизнес инициативата, до щети и загуби за стопанския оператор. Също така следва да се отбележи и че държавата не следва да изисква документи, които тя самата издава. Както и че самата процедура води до утежняване дейността на административните органи, както и до дублирането на дейностите. Текстът на чл. 30, както е формулиран в ЗУАВ, е малко висящ, доколкото в закона не са уредени процедури по регистрация или одобрение. Нещо повече, в българското право, по отношение на специфични дейности могат да се въведат по-утежнителни режими във връзка със започване и осъществяване на дейността. Те са лицензионен, разрешителен и регистрационен. Одобрителен режим няма. Одобряването на нещо може до някакъв етап от съответния		

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		режим, но не е самостоятелен режим. Регистрационният режим за обекти за производство и търговия с храни е по Закона за храните (чл. 12 и сл. от закона). В чл. 30 от ЗУАВ обаче не е ясно кой от органите по чл. 10 от този закон какво извършва - регистрация или одобрение и на какво точно и дали одобрението е част от регистрационните режими или е самостоятелен режим и на какво основание. Няма разпределение на правомощия, няма и препратка към други нормативни актове, в които евентуално са детайлно уредени правомощията им по отношение на съответния вид обект. По принцип законодателната техника изисква във всеки специален нормативен акт (най-често закон), който урежда съответната процедура, да бъдат предвидени и нормативните изисквания за успешното й изпълнение, което се финализира най-често с индивидуален административен акт (например както е регистрацията на обектите по Закона за храните). В случая изискването за представяне на документите по чл. 30 от ЗУАВ е предвидено не в съответния специален закон, уреждащ конкретната процедура, а в един трети закон, който не съдържа процесуални норми в тази връзка (регистриране или одобрение). Освен това поради големия брой компетентни административни органи по ЗУАВ остава неясно, дали на всеки от органите по чл. 10 от ЗУАВ са детайлно разписани правомощията и съответно функциите в други нормативни актове във връзка с вменените им от чл. 30 правомощия да регистрират и одобряват - кой регистрира и кой одобрява и какво, както е с БАБХ по Закона за храните. Липсата на яснота в уредбата може да доведе до		

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		административен произвол, включително отказ от компетентност или изземване на такава, което в значителна степен ще затрудни нормалното функциониране на бизнеса. Правомощията на администрацията следва да бъдат ясно дефинирани и разписани, за да се избегне горното. Ето защо чл. 30 следва да отпадне или да се коригира. Алтернативно целият регистрационен режим да се преработи в съответствие с Европейското законодателство, а именно: Регистрацията на обектите за търговия на храни в случаите на търговска верига да се извършва спрямо оператора на храните, а не за всеки обект поотделно. Така ще се постигне единство и централизираност, каквато ще се наблюдава огледално - както при контролния орган, така и при търговците. Идеята е, че търговската верига, нейният склад и отделните й филиали представляват един субект и една цялостна единна система. По ЕС-законодателство търговската верига и отделните й обекти се разглеждат като единна система, един оператор, включително и проследимостта по Регламент 178/ 2002г. се осигурява в рамките на тази единна система.		
		По отношение на чл. 31 от законопроекта на Закон за управлението на агрохранителната верига (ЗУАВ): С текста се предвижда включването и участието на органите по контрол на агрохранителната верига във всички фази на реализиране на строителната инициатива за изграждане на един търговски обект (от процеса по одобрение на устройствен план до издаване на разрешение за ползване/удостоверение за въвеждаме в експлоатация). Предвид изричното регулиране на всички тези процеси в ЗУТ, добавянето на нови регулации, касаещи и без това	Не се приема	Законопроектът не предвижда включването и участието на органите по контрол на агрохранителната верига във всички фази на реализиране на строителната инициатива за изграждане на един търговски обект (от процеса по одобрение на устройствен план до издаване на разрешение за ползване/удостоверение за въвеждаме в експлоатация). Органите на официалния контрол по аг-

№	Организация/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		утежнения инвестиционен процес, би довело до забавяне на процеса и генериране на повече разноски за инвеститора. Допълнително, самият текст на чл. 31 е общо и неясно формулиран. Така например, от него не става ясно кой точно от органите на официален контрол следва да се включи или участва в съответната процедура по чл. 31, т. 1 до 4. Общата формулировка, от своя страна, създава възможност за различно интерпретиране на разпоредбата от различните администрации и различното й прилагане. Предвид течащите административни реформи, целящи да облекчат и ускорят процеса на административно обслужване, считаме, че в инвестиционния процес не следва да се създават нови регулации, които вече са предвидени в други закони. Така например, регулациите, свързани със строителството на търговски обект, във всичките фази на реализирането на реализирането на инвестиционен проект са подробно регламентирани в ЗУТ. От своя страна, в ЗХ и другите приложими нормативни актове е регламентирана процедурата за регистрация на обект, който търгува с храни, в който отново се извършва проверка дали същият отговаря на нормативните изисквания за такъв вид обект. Поради това предлагаме текстът на чл. 31 от ЗУАВ да не бъде приет. Ако все пак бъде приета някаква нова регулация, да се създадат съответните формулировки в законопроекта, които да целят: Да се регулира кога по смисъла на закона е налице „необходимост" от съгласуване на устройствени планове с органите на официалния контрол по агрохранителната верига (тук следва да се имат предвид разпоредбите на чл. 127, ал. 2 и чл. 128, ал. 6 от ЗУТ, които вече съдържат разпоредби за съгласуване на устройствените планове		рохранителната верига се включват в състава на експертните съвети по устройство на територията и съгласуват при необходимост устройствени планове, само в случаите, когато е предвидено в Закона за устройство на територията.

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		със съответните администрации и контролни органи), кой прави преценка за тази необходимост и кой от всички органи следва да извърши съгласуването. Следва да се уточни и в какво се изразява съгласуването и с какво то се различава от това по ЗУТ. Изрично да се предвиди, че съгласуването, предвидено в ЗУАВ не се предоставя като отделна услуга, която трябва да се инициира/извърши от инвеститора, а се предоставя като вътрешно-административна услуга; Да се уточни в какво точно се състои становището по готовността на строежите за въвеждането им в експлоатация и как кореспондира то с изричната разпоредба на чл. 178, ал. 3 от ЗУТ, в която е изрично е предвидено при какви условия не се въвежда един строеж в експлоатация.		
		Административно-наказателни разпоредби Размерът на предвидените в ЗУХВ санкции е значително по-висок в сравнение с действащите към момента такива. Считаме, че тези санкции са несъразмерни за икономическата среда в България, неприложими и трудни за събиране. Превантивната им санкционна функция би била изпълнима и ако те бъдат леко смекчени, защото размерът им и след леко редуциране би бил определен като висок, но все пак разумен и реално приложим и събираем. Наред с това, практиката показва, че контролните органи често, поради липса на опит, съставят актове и налагат максимални наказания и при по-леки, нарушения или при малозначителни прояви от страна на търговците на храни. Размерът на санкциите би представлявал допълнителна тежест за бизнеса. В ЗУХВ следва по аналог на разписания чл. 78, вменяващ отговорност за официалните ветеринарни лекари, да се	Не се приема	Съгласно чл.139 от Регламент (ЕС) 2017/625 „предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи“. Контролните органи са държавни служи-тели по смисъла на Закона за държавния

№	Организация/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		предвидят и персонални санкции за контролиращите инспектори в случаи на неправомерни техни действия. Това не само ще създаде по-голяма ефективност в работата и за двете страни - контролен орган - бизнес, но ще минимализира и предпоставките за корупция.		служител. Санкциите при неизпълнение на задълженията им са посочени в ЗДСл.
3.	ОТ ИНЖ. ИЛИЯ ЦОНЕВ – по електронна поща	Предлаганият Закон за управление на агрохранителната верига е необходим и се предлага навреме, дори със закъснение. Намирам като цяло, че законът (ако се спазва) ще изпълни целите, които са дефинирани. Към проекта на Закона има следните предложения за допълнения: 1.В края на чл.8 да се добави следният текст: „и за ГМО, получени в резултат на използването на техниките за „редактиране на геномите“ (напр. CRISPR / Cas, ODM, TALEN и ZFN)". Мотиви: Съдът на Европейския съюз (ЕС) с Решение от 25 юли 2018 г. (C-528/16) постанови, че законодателството на Европейския съюз относно генетично модифицираните организми (ГМО) се прилага и за ГМО, получени в резултат на използването на така наречените техники за „редактиране на геномите“ (напр. CRISPR / Cas, ODM, TALEN и ZFN). Решението на Съда на ЕС трябва да се прилага в България, както и навсякъде в ЕС. Това е от съществено значение, тъй като не може да се вярва, че биотехнологичната индустрия се справя с непредвидените резултати от процеса на генно инженерство, както показа неотдавнашен пример за говеда XVN, с „редактиран геном“. Практическите проблеми за изпълнение на решението на Съда на ЕС могат да бъдат преодолени.	Не се приема	Съгласно закона за генетично модифицираните организми (ЗГМО), чл. 3, не само министърът на околната среда и водите, но и министърът на земеделието, храните и горите провеждат държавната политика в областта на ГМО и координират дейността на контролните органи, свързани с прилагането на закона; В Европейския съюз има общносттна политика за пускането на пазара на ГМО и не може в национален нормативен акт да се регламентират каквито и да е действия, без това да е разписано в европейски такъв. Република България, активно участва във всички обсъждания за новите техника на селекция с другите държави членки, ЕК и ЕС.
		2. В раздела „ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ” §1 да се добави определение на „освобождаване на генетично моди-	Не се приема	В ЗГМО, освен определението за "освобождаване в околната среда" има опре-

№	Организа-ция/потребител (вкл. начина на получаване на предложението)	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
		фицирани организми (ГМО) в околната среда". Мотиви: В Закона за ГМО това определение е много общо и не е ясно и еднозначно определено, че се отнася и за засяване на ГМО на полето, където се отглеждат конвенционални селскостопански култури. Това е причина МОСВ да счита, че това определение не се отнася за засяването на ГМО свободно на полето.		деление за "пускане на пазара" на ГМО. Определението за пускане на пазара, включва и комерсиалното засяване на ГМО на полето, за което е отговорно МЗХГ.
		3. В раздела „Преходни и заключителни разпоредби към §9 за допълнение на Закона за ГМО да се добави промененото определение (предложено в т.2) за освобождаване на ГМО в околната среда. Мотиви: Поради неяснотата и непълнотата на това определение МОСВ счита, че то не се отнася за засяването на ГМО свободно на полето и, доколкото ми е известно, не осъществява едни от своите най-важните задължения – да контролира дали се засяват ГМО култури в страната. Считам това за недопустимо.	Не се приема	В ЗГМО, освен определението за "освобождаване в околната среда" има определение за "пускане на пазара" на ГМО. Определението за пускане на пазара, включва и комерсиалното засяване на ГМО на полето, за което е отговорно МЗХГ.

ГЕОРГИ СТОЯНОВ
Главен секретар на Министерството на земеделието, храните и горите

Изготвил: Главен експерт в дирекция „Политики по агрохранителната верига": Д-р Ивелина Димитрова 20.01.2020 дата

ИД/ПАВ

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 66

от 3 февруари 2020 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

М И Н И С Т Е Р С К И Я Т С Ъ В Е Т
Р Е Ш И:

1. Одобрява проекта на Закон за управление на агрохранителната верига.

2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.

3. Министърът на земеделието, храните и горите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":
/Апостол Михов/

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 002-01-10
Дата 03 / 02 2020 г.
16 53

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№ 02.01-15

... ...3... февруари.. 2020 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение № ....66..... на Министерския съвет от 2020 г. проект на Закон за управление на агрохранителната верига.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за управление на агрохранителната верига.
2. Цялостна предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 050-01-23/04.02. **2020 г.**

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за управление на агрохранителната верига, № 002-01-10, внесен от Министерски съвет на 03.02.2020 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по земеделието и храните

Комисии:

- Комисия по здравеопазването
- Комисия по икономическа политика и туризъм
- Комисия по околната среда и водите
- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА